

Kürt ulusal sorunu safları netleştirirken

Sınırdışı operasyon, Dağlıca saldırısı, Irak Kürdistanı'na yönelik ambargo vs. derken Genelkurmay'ın merkezi yönlendirmesi altında şovenist gösteri ve saldırılar tüm Türkiye'de arttı. AKP'nin "sağduyu" çağır-

sına Genelkurmay, gösterileri övücü açıklamalarıyla karşılık vermiş ve daha önceki açıklamalarla hedef gösterilen DTP'ye saldırılar had safhaya ulaşmıştır. T. Kürdistanı dışında neredeyse saldırıya uğramayan DTP bi-

nası kalmazken saldırılar tüm devrimci demokratik kuruluşları kapsar hale gelmişti. Siyasetin bir esprisi olsa gerek ki tam da özüne uygun olarak ulusal sorun, kendi sınırları içerisinde kalmamış, tüm devrimcileri, demokratları ve hatta ezen ulusun bireylerini de kapsar hale gelmiştir. **Sayfa 8**

Söyleşi

Neo-liberal politikalara bağlı özelleştirme saldırılarının yaşandığı en önemli iş kollarından biri olan Türk Telekom'da, ülke genelinde grev sürüyor. Greve ilişkin grev yerlerindeki işçileri ziyaret ederek görüşlerini aldık. **Sayfa 10**

İşçi-köylü

Demokratik Halk İktidarı İçin

www.iscikoylu.org
umutyayimcilik@ttnet.net.tr

Sayı: 2007-04 04

*Yıl:1 * 16-29 Kasım 2007 *Fiyatı: 1 YTL *ISSN: 1307-878X

YDG Konferansı'nda buluşalım!

Emperyalizme, faşizme, şovenizme ve her türlü gericiliğe karşı gençliğin devrimci saflarda örgütlenmesi gerektiğini savunan herkesi katkı sunması için konferansımıza bekliyoruz. **Yeni Demokrat Gençlik Sayfa 15**

Dayanışmayı büyütelim!

Ulusal Hareket'in, Kürt ulusunun ve bu bağlamda mecliste bulunan DTP'li temsilcilerinin yoğun abluka ve saldırı altında olduğunu bu süreçte Kürt halkının yanında olalım, saldırılara birlikte karşı koyalım!

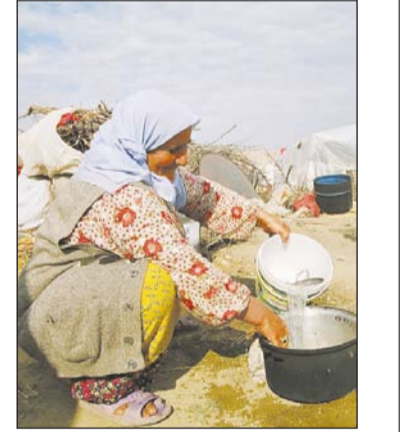
Binlerce işçiyi kapsayan Telekom grevi ilk ayını geride bırakırken ırkçı-şoven dalgayla birlikte işçilere yönelik saldırıların önünde set olmak öncelikle bizlerin görevidir. Sınıf dayanışmasını örelim!

İşçiye çöp nöbeti

Güngören Belediyesi'nde Belediye-İş Sendikası'nda örgütlü olan işçilere patronu arkasına alan Hak-İş "Sendikasının" saldırıları sürüyor. Sendikası istifa etmeyen işçiler ise "çöp nöbeti" tutuyor. Belediye için böylesine "vazgeçilmez" işe verilen işçiler, sendikalarındaki ısrarlarını sürdürüyor. **Sayfa 4**

Tarım işçilerinin sömürüsü

Ücret, sağlık sorunları, çadır alanlarındaki yaşam zorlukları, çalışma saatlerinin uzunluğu, taşınma, eğitim ve sosyal haklarının yokluğu gibi birçok sorunla karşı karşıya kalan tarım işçileri, son dönemlerde mevsimlik işçi olarak çıktıkları yollarda meydana gelen kazalarda hayatlarını kaybetmekle gündeme geldi. **Sayfa 5**

Sınıfsal Yaklaşım

Yurtsevenler, Vatansenler
Sosyal Şovenler
Sayfa 3

Emekçinin Gündemi

Şovenizm ve ırkçılığa karşı
sınıf dayanışması!
Sayfa 4

Pusula

Teoride berrak, ideolojide net,
pratikte atak militanlar olalım!
Sayfa 11

Evrensel Bakış

Bölgesel yangına doğru
Sayfa 13

İşçi köylü'den

Burjuva-medya aracını da son sınırına ve de rezilce kullanarak bir yandan "sınır ötesi" operasyon tartışmalarının devam ettiği ama diğer yandan da "sınır içi" saldırıların yükseldiği süreçte yeni sayımızla beraberiz. **Sayfa 2**

25 Kasım: Kelebekler zamanı Viva las maipassona

25 Kasım... Kadına Yönelik Şiddete Karşı Uluslararası Mücadele ve Dayanışma Günü. Ve bugün hâlâ emperyalist savaşlar ve işgal sürüyor; Ortadoğu emperyalistler tarafından yağmalanıyor. Kadınlar ise savaşın tüm yıkıcı sonuçlarından, şiddetten doğrudan etkileniyor; bedenleri savaş ganimeti gibi görülüyor. Belki de siz bu satırları okurken Irak'ta, Filistin'de bir kadın işgal güçlerinin askerleri tarafından katlediliyor, bombalar altında can veriyor ya da tecavüze uğruyor.

Savaş; kadınlar için göç, sistematik tecavüz, işkence ve işsizlik oluyor. Belki de siz bu satırları okurken Irak'ta, Filistin'de bir kadın işgal güçlerinin askerleri tarafından katlediliyor, bombalar altında can veriyor ya da tecavüze uğruyor.

Ya da belki de şu anda, dünya çapında binlerce kadın eşlerinden, babalarından dayak yiyor, aşağılanıyor, kadın olmanın "bedelini" ödüyor.

25 Kasım... Dünyanın her yerinde kadınlar şiddete hayır demek için sokaklara, alanlara çıkıyor. Farklı dillerde farklı seslerle mücadeleleyi, enternasyonal kadın dayanışmasını yükseltiyor. Tarih bizler için yalnız şiddete tanıklık etmedi, tarihimiz Lilith'den bu yana itaat etmemenin, mücadelenin ve başkaldırının tarihidir. Uğradıkları şiddet sonucu yaşamları ellerinden alınan, hapsedilen, cezalandırılan kadınların yanında, yüzlerce yıldır tüm bu baskı ve sindirmeye direnenek, kadın dayanışmasını büyüten kadınların tarihidir. **Sayfa 12**

Tutsak yakınları Ankara'daydı

F Tipi hapisanelerde tecrit ve tretmana bağlı olarak saldırılar sürerken tutsak yakınları, tutsakların taleplerini gündemleştirmek için eylemler yapıyor, ziyaretler düzenliyor. Son süreçte bu çabalardan birisi de ailelerin Ankara'ya giderek milletvekilleri ile görüşme yapmaktı. İstanbul'dan tutulan otobüslerle Ankara'ya uğurlanan aileler 1 Kasım akşamı Galatasaray Lisesi önünden TRT binası önüne kadar sloganlarla yürüdü. Ankara'ya gelen tutsak yakınlarının oluşturduğu heyet, **Adalet Bakanlığı, Ceza ve Tevkif Evleri Genel Müdürlüğü, AKP Milletvekilleri ve TBMM İnsan Hakları İnceleme Komisyonu yetkilileriyle yaptığı görüşmelerde, yetkililerden sorunların 3 ay içerisinde çözüleceği sözünü aldı. Sayfa 7**

DTP ile dayanışma

Gerillanın başarılı ve etkili vuruşları, Kürt ulusunun haklı talepleri ve örgütlü mücadelesi ve tüm devrimci ve demokrat güçlerin ortak çabasıyla ırkçı-şovenist kampanyanın püskürtülmesi mümkündür. Bunun için özellikle Kürt halkının mücadelesinin yanında olmak ve saldırıların odağındaki DTP ile dayanışmak önemli bir yerde durmaktadır. **Sayfa 6**

Korkunun teslim almaya çalıştığı akıl

Son aylarda yükselen şovenist dalga ve linç saldırıları Kürt halkına yönelik on yıllardır sürdürülen imha ve inkâr politikalarından bağımsız değil. Bu saldırılar sadece Kürt halkını yok saymayı değil aynı zamanda farklı milliyetlerden halkımızı birbirine düşman etmeye de amaçlanıyor. Çeşitli açıklamalarla demokrasiden, düşünce özgürlüğünden bahsedilse de yapılan bu söylemlere cevap niteliğindedir. Eğer bu ülkede Genelkurmay açıklamalarında "Ne mutlu Türk'üm demeyen herkes düşmanımızdır" söylemiyle Kürt halkı açıkça hedef gösteriliyorsa, HPG gerillalarıyla yaşanan çatışmalardan sonra gelen asker cenazeleri üzerinden siyaset yapmaya çalışılarak çeşitli milliyetlerden Türkiye halkına Kürt düşmanlığı empoze edilmek isteniyorsa, bir yandan demokrasi naraları atılıp diğer yandan sadece Kürt olduğu için milletvekili dokunulamazlığı bile yok sayılıyorsa söylenenlere değil, yaşananlara, yapılan açıklamalara bakmak gerekmektedir.

Kemalpaşa'da Kürt halkına yönelik saldırılar

Son süreçte iyice kıskırılan milliyetçilik dalgası meyvelerini vermeye devam ediyor. Bunların en acı örneklerinden biri de birçok il ve ilçede olduğu gibi 21 Ekim günü Bursa Kemalpaşa'da yaşandı. Sözde şehitler için yürüyüş yapmak için bir araya gelen yaklaşık 2 bin faşist, başından beri belli olan hedeflere yöneldiler. İlk olarak Kürtlere ait bir kahveyi hedef alan faşistler, içeride bulunan 40 kadar savunmasız insana saldırmıştı. İçerideki birçok kişi atılan taş, sopa ve bira şişelerinden yaralandı. Faşistler daha sonra belirledikleri evlere doğru yöneldiler. Yine evlerdeki insanlara da acımasızca saldıran faşistler, evleri taş yağmurla tutup yakmaya çalışmıştı. Ayrıca 2 araç ve 2 dükkana saldıran faşistler araçları kullanılmaz hale getirirken dükkanlara da maddi zarar vermiştiler. Faşistler sık sık "Kemalpaşa Kürtlere mezar olacak" vb. sloganlar atarken birçok kişinin alkollü olduğu ve evleri ellerindeki alkollerle, içkilerle yakmaya çalıştıkları öğrenildi. 21 Ekim'deki olaylar 6 saatten fazla sürerken polis olaylara kesinlikle müdahale etmediği, hatta saldırı sırasında gruplara eskortluk yaptığı, olayların ardından beş gün geçmesine rağmen kimse kimseyi gözaltına almadığı öğrenildi.

Ayrıca yine aynı gün Kemalpaşa'nın Tepecik bölgesinde Kürt olduğu gerekçesiyle ismini öğrenemediğimiz şahsın evdeki silahları beraber silahlı saldırıya uğradığı, saldırganların üç kişi olduğu ve şahsın aynı gün akşam saatlerinde ailesini de yanına alarak İstanbul'a gittiği öğrenildi. Olaylar ertesi

güne de sığıyordu. 22 Ekim Pazarı saat 16:00 sıralarında bir araya gelen 20 kişilik faşist grup Cumhuriyet Mahallesi'ndeki bir eve saldırıyor. İçeride kimsenin olmayışından faydalanan faşistler, kapıları kırıp eve girecek evdeki tüm eşyaları kullanılmaz hale getiriyor.

Olaylarla ilgili detaylı bilgi almak

ve mağdurların durumunu öğrenmek için evlerini ziyaret ediyoruz. İlk gittiğimiz evde kalan arkadaşlar yaşadıkları olayların etkisinden dolayı kapıyı açmak istemiyorlar. Kim olduğumuzu ve niçin geldiğimizi ancak kapı arkasından söyleyebiliyoruz. Sonrasında ancak kapı önünde konuşabiliyoruz. Yaşadıklarını kısaca anlatmalarını istiyoruz.

İsmi vermek istemeyen mağdur: Saat 10-10.30 gibi saldırdılar. Bağırıp küfür ettiler, ölüme tehdit ettiler. Kapıları tekmediler içeri girmek için. Çok korktuk. Eğer ölen askerler için yapıyorsa çok yanlış. Çünkü ölenler arasında Doğulular da var, hemşerilerimiz var hatta benim

bir akrabam da şehit oldu, biz ne yapalım? İki gündür evde kalamıyoruz, akrabalarımızda kalyoruz. İşde de gidemiyoruz. İşyerindekiler de tehdit ediyor. Bu ne kadar böyle gidecek?

"Geçmiş olsun" deyip diğer mağdurların evine doğru yola çıkıyoruz, evi bulmakta zorlanıyoruz. Ne cam var ne çerçeve. Atılan taşlar dış

şunlar sıyrıp geçti. Ekip arabası ötedeydi, 100 metre ilerde, hiçbir şey yapmadılar. Adam yürüyerek uzaklaşta.

Polis müdahale etmedi!

Sırada evi yakılan mağdur var. Kapıda bir teyze karşılıyor bizi. Hemen içeri davet ediyor. İçeride önceden tanıdığımız misafirleri var. Başlıyor yaşadıklarını anlatmaya; "Bize kahveden sonra saldırdılar. Çok kalabalıktılar. Sık sık 'Kemalpaşa Kürtlere mezar olacak' diye bağırıyorlardı. Kapının önündeki arabamızı da taşladılar, sağlam cam bırakmadılar. Arabaların içinden bir çuval taş çıktı. Sonra evi yakmaya çalıştılar."

Araya başka biri giriyor. Kahveye yapılan saldırı sırasında kahvede olduğunu ve yaralananlardan biri olduğunu söylüyor. O da kahveye yapılan saldırıyı anlatıyor; "Kahvede oturduk, sonra bunlar geldi, saat 09:00 gibiydi. 2 bin kişi vardı belki. Kahveyi taşlamaya başladılar. Karşıdaki TEKEL bayiiinden bira şişelerini alıp fırlattılar. Ben bu sırada kafamdan yaralandım. Her yanım kan içinde kaldı. Yaralanan başka arkadaşlar da vardı. Polis olaylara hiç müdahale etmedi, öylece baktılar. Bunlar gittikten sonra polis bizi hastaneye götürdü. Tedaviden sonra da bizi öylece bıraktılar."

Bir başkası yaşadıkları olaylardan sadece kendilerinin değil çocuklarının da etkilendiğini şu sözlerle ifade ediyor: "Benim çocuklarım var, biri daha yedi yaşında onu bile çocuklar yakalayıp dövmüşler, yani ne istediğini yedi yaşındaki çocuktan. Aileler evde dolduruyor çocuklarını, gidin okuldaki Kürt çocuklarını dövin diye. Onlar

da büyüklere uyup geliyor bizim çocukları dövüyor. Zaten birçok kişi işde gidemiyor."

3 gündür dükkanımı açamıyorum

Buradan ayrılıp diğer mağduru ziyaret ediyoruz. Esnaf olduğu için dükkanına gidiyoruz. Saldırılarda evi en çok zarar gören O. Yaşadıklarını kendisi şöyle ifade ediyor.

"Pazartesi günü saat 16.00-17.00 gibi saldırmışlar. Saldırı sırasında ben evde yoktum. 9 tane çocuğum var. Allahtan onlar da evde yoktu. Bana telefon geldi. Dediiler evini yağmıyorlar. İnanamadım. Hemen polisi aradım, evime saldırdıklarını söyledim. Bana karşıdan 'kim söylemişse yalan söylemiş, yok öyle bir şey' dediler. Gidip bakmaları için ısrar ettim. Aynı şeyleri söylediler. Eve geldiğimde ev perişan olmuştu. Kapıyı kırıp içeri girmişler, her şeyi talan etmişler, sağlam bir şey bırakmamışlar. 15-20 kişilemiş. Sonra kendileri dağılmış. Ben esnafım, 3 gündür dükkanımı açamıyordum. Çocukları okula göndermiyorum. Okulda bizim çocukların önünü kesip dövüyorlarmış. Ben de şimdiki yalnızım, gelip saldırsa ne yaparım, hiçbirimiz can güvenliği yok.

Mağdurların anlattıkları, yaşadıkları dehşetli gözler önüne seriyor. İlçede gerginlik hala sürüyor. Tabii devlet terörü de. Kolluk kuvvetleri yolda kimi görse durdurup kimlik soruyor, üst aramasından geçiyor ve bunların çoğunun Doğu illerinden gelen insanlar olması herhalde tesadüf sayılmaz. (Bursa Mustafa Kemal Paşa Mahallesi İ-K okurları)

Şoven dalga devletin tüm saldırılarını gölgeler

Son haftalarda yükselen şoven dalgadan nasıl etkilendiklerini öğrenmek üzere gittiğimiz Gazi Mahallesi'nde ilk olarak konuşmak istediğimiz bir Kürt kadını bulduk. Yaşlı ve soğuklarda ısınmak için odun kırmak zorunda. Ona gazeteci olduğumuzu, söyleşi yapmaya geldiğimizi söylüyoruz. Son dönemdeki saldırılardan, linç girişimlerinden bahsediyoruz. "Sen neler düşünüyorsun?" dediğimizde ise ilk önce çatışmalardan bahsediyor. "Asker de bizim evladı-

Mücadelemizi birlik halinde vererek güçlüyüz!

Fedayi Ayhan (Telekom işçisi): 20 yıldır beraber çalışan insanlarız. Ben Karadenizliyim. Kürt, Türk, Arap işçi arkadaşlar var. Alevisi, Sünnisi var. Biz burada etnik bir çatışma için bir araya gelmedik. Amacımız ekmeğin mücadelesini vermek. İnsanların görüşleri, mezhepleri, dinleri ne olursa olsun patron bizi şimdiye kadar bölemedi, ayıramadı. Sen Lazsın, sen Kürtsün diye. Telekom'da böyle bir şey yok, olmadı. Yıllardır birçok şeyi beraber paylaşıyoruz. Biz mücadelemizi birlik halinde vererek güçlüyüz. Sermayeye karşı mücadelede yine birlikteyiz.

Pendik Telekom Müdürlüğü'ndeki işçilerle yükselen ırkçı-şoven dalgayı da konuştuk ve bu yönlü görüşlerini aldık. Görüşüğümüz işçilerin tümü de son dönem sokaklarda yaşanan gösterileri ve saldırıları doğru bulmadık-

mız gerilla da ikisine üzülmüyoruz" diyor, "kimseye bir şey olmuyor, olan analara oluyor. Ateş düştüğü yeri yakar" diyor. "Biz konuştuğumuzla, söylediklerimizle" kalyoruz diyor.

Daha sonra Gazi Mahallesi'nde yöre derneği olarak faaliyet yürüten bir derneğe giriyoruz. Dernek gönüllülerinden olan bir abi ile tanışıp sohbet ediyoruz. Operasyonların merkezlerinden bir yer olan Şırnaklı abiden dinliyoruz. Bizim televizyonlarda izlediğimiz görüntüleri bizzat yaşayan birisi anlatıyor bizlere. Sınır ötesi operasyonun asıl nedenlerinin neler olacağı üzerine konuşuyoruz. Konuştukça Kürt ulusunun özgürlük mücadelesinde ne kadar yarılmaya olabildiğini düşünmeden edemiyoruz. Sadece duyduğumuz bir sürü yaşanmışlık var o topraklarda... Katliamlar, yargısız infazlar hak ihlalleri.

Devlet terörüne karşı ortak mücadele gerekiyor

Hasan Gündoğan- Tunceller Derneği, Gebze Şubesi üyesi: Devletin ülkede ırkçılığı bilincini olarak tırmadığını düşünüyorum. Bununla hedeflenen şeylerden biri de Kürtlerin mücadelesini ortadan kaldırmak. Aynı zamanda ve de

en önemlisi de, bir Kürt-Türk çatışması yaratılmak istenmesidir. Bilinçsiz insanlar ellerine Türk bayrakları verilercek sokağa salınıyor. İlkokul öğrencilerini bile bu amaçla kullanıyorlar.

Bu süreçte medya da önemli bir rol oynamakta, sorunu körüklemekte. İki ulusu karşı karşıya getirmeye dönük yayınlar yapıyorlar. Burada bizlere düşen görev nedir dersiniz, birliği-beraberliği savunmamız gerekiyor. Tüm ilericiler, devrimci-demokrat-yurtsever güçlerin ortak mücadelesiyle süreci geri püskürtmek mümkün olacaktır.

"Halklar birbirine düşman edilmek isteniyor"

İkram Tekinalp- Sosyal Bilimler Öğretmeni: Ben bu sürecin planlı olduğunu düşünüyorum. Devlet planlı olarak insanlar arasında ayrım yaratmaya çalışıyor. Şu süreçte bir yandan Alevilere dönük, onları sisteme yedekleme politikası izlenirken, diğer yandan Türk- Kürt ayrımı yapılarak, toplumdaki bir kutuplaşma yaratılmak isteniyor. Halklar birbirine düşman edilmeye çalışılıyor.

Bu süreç aynı zamanda Anayasa tartışmalarının yaşandığı döneme denk gelmiştir. Bu saldırılarla birlikte hedef şaşırtılmış, aynı zamanda da muhalif kesimler sindirilmek istenmiştir. Yani, özü Kürtleri hedef alıyor görünse de, saldırılar tüm muhalif kesimleri hedeflemektedir.

"Emekçiler sorunlarından uzaklaştırılmak isteniyor"

Yılmaz Gündoğdu- Emekli-Sen Kartal Şube Başkanı: Orta da bir sorun var, bu da Kürt sorunudur. Çözüm ise yine imha ve inkâr da görülüyor. Bu saldırılarla PKK'yi yok da edebilirsiniz, ancak bu Kürt sorununu çözmez. Sokaklardaki saldırılara, gösterilere gelince, bunun

büyük bir kıskırtma olduğu kesin. Son süreçte yaşananların büyük bir çatışmaya dönüşmüş olması ise sevindiricidir. Bu saldırılar aynı zamanda Kürt-Türk emekçisini baskılamayı hedefliyor. Meselenin özü, emekçileri sorunlarından uzaklaştırma çalışmalarıdır.

Bu gidişata ancak devrimciler dur diyebilir!

Düzgün Aktülün- Töpselvi Mahallesi'nde esnaf: Son saldırılarında ve aynı zamanda devletin Kürt sorunu karşısında düştüğü acizliğin de göstergesidir. Bu saldırıların hedeflerinden biri, Türk-Kürt çatışmasını kızıştırarak, toplumun belli kesimlerini yanına alma çabasıdır. Ancak aynı zamanda topluma bir gözdağı vermek istenmektedir. Bu saldırılarla büyük bir destek aldıklarını söylemek ise pek mümkün değil. Belli bir kesimin, yine kendi güdülerindeki belli bir kesimi sokağa dökmekten ibaretti. Bunları örgütleyip sokağa dökülebiller ancak. Yoksa sokaktaki halkın büyük çoğunluğunun, Kürtlere karşı kendiliğinden bir kını olduğunu düşünmüyorum. Bu süreçte cenazeleri kullanarak böyle bir şey yaratılabiler. Ama çok tutmadı.

Bu gidişata dur demek ise, ancak devrimcilerin müdahalesi ile mümkündür. Devrimcilerin müdahalesi ise daha değişik tarzda olmalı. Gericiği, şovenizmi, ırkçı saldırıları geri püskürtecek nitelikte olmalı. Ancak ben devrimcilerin şu süreçte biraz geri durduğunu düşünüyorum. Mesela mahallelerde yoklar sanki. Şu süreçte olması gereken ortak bir anti-faşist, anti-emperyalist cephenin oluşturulmasıdır. Keşke bu başarılabilse. (Kartal)

"Bizi kapsam içi-kapsam dışı, halkı da Kürt-Türk diye bölmek istiyorlar"

larını söylüyorlar. "Biz iş yerinde çalışırken Kürt-Türk-Çerkez-Laz ayrımı yapmıyoruz. 20 yıldır bir arada çalıştığımız Kürt arkadaşlarımız var ve onlarla aramızda bir sorun yoktur. Aynı sofrayı paylaşıyoruz, hepimiz emekçiyiz" diyorlar.

Egemenlerin yapmaya çalıştığı şeyin özünü ise şu doğru tespitle koyuyor bir işçi; "Bu yapılan şey böl-parçala-yönet politikasıdır" Ayrıca egemenlerin son dönemdeki ırkçı-şoven saldırılarının grev ve direnişlerin sürdürdüğü şu günlerde, özeld kendi

grevlerini genelde ise tüm işçi-emekçilerin hak arama mücadelesini hedeflediğini söylüyorlar. Ve ekliyorlar "Nasıl ki bizi 'kapsam içi-kapsam dışı' diye bölmeye çalışıyorlarsa, halkı da Kürt-Türk diye bölmeye çalışıyorlar."

İşçi-köylü'den

Merhaba

Burjuva-medya aracını da son sınırına ve de rezilce kullanarak bir yandan "sınır ötesi" operasyon tartışmalarının devam ettiği ama diğer yandan da "sınır içi" saldırıların yükseldiği süreçte yeni sayımızla beraber. PKK'nin elindeki silah yeniden kullanmaya başlaması birlikte artan çatışma ortamında devlet, hem kırsal alanda hem de şehirlerde hem kendi güçleriyle hem de her daim yedekte tuttuğu sivil faşist güçleriyle başta Kürtler olmak üzere halkın üzerinde tam bir terör uygulanıyor. Kürtlere ait işyerlerine, evlere, demokratik kurumlarına yönelik saldırılara her gün bir yenisi ekleniyor.

Sürecin egemenler açısından en büyük çıkmasını ve "prestij kaybını" ise PKK'nin 8 askeri esir alması ve ardından serbest bırakılması oluşturdu. Asker cenazeleri üzerine politika yapanlar, halkı bu cenazeleri kullanarak kıskırılanlar 8 askerin ölmemesi üzerine ise ne yapacaklarını şaşırdılar. Tüm düzenleri kan ve zulüm üzerine kurulu olanın açısından askerlerin ölmemesi üzerine söyleyecek tek söz yoktu. Bu yüzden de bu konuyu dahi yine DTP'ye saldırmının, askerleri sorgulamanın vesilesi yaptılar. Askerlerin yaşamalarına sevinemeyenler, içine sindiremeyenler yaptıkları gaffarı dahi savunurlarken askerler ise "askeri disiplini aşırı derecede sarsmak", "askeri itibarı zedelemek", "emre itaatsizlik ve bu nedenle ağır kayıp verilmesi"ne neden olmakla suçlanarak tutuklandılar. Oysa bu askerlerin komutanlarının çatışma sırasında kendilerini yalnız bırakmalarına dair beyanları hiçbir şekilde dikkate alınmadı. TC'nin halkın evlatlarını sürdürdüğü bu haksız savaşta ne kadar düşündüğü ise bu olayla bir kez daha ortaya serildi.

İşte böylesi bir süreçte Kürt ulusunun kendi kaderini tayin hakkını kayıtsız şartsız savunan bizlere düşen görevlerden en önemlisi bu ırkçı-şoven saldırıya karşı koyarken Kürt Ulusal Hareketi'yle dayanışmayı yükseltmektir. Bu anlamıyla çeşitli illerde düzenlenen DTP ziyaretleri anlamlı ve önemlidir. Bu dayanışma örneklerinin çoğaltılması ve daha etkin şekillere verilmesi ise kesinlikle gereklidir.

Sürecin ikinci önemli konusunu ise Telekom'da yaklaşık bir ayı geride bırakan ve 25.800 işçiyi kapsayan grev oluşturuyor. İşçi sınıfının grev, direniş vd. tüm eylemlerine duyarlılık göstermek gerekirken özellikle tüm ülkenin tüm illerinde devam eden bu grevle sınıf dayanışmasını örnek, onların yanında olarak patron ve polis saldırılarına beraber göğüs germek bizlere çok şey katacaktır. Dayanışmayı sadece eylemler, basın açıklamaları düzenlemek olarak da düşünmemek lazım. Tek başımıza olsak dahi, bir grev çadırında bir-iki saatimizi geçirmekle hem yalnız olmadığımızı gösterebilir hem de onlardan çokça şey öğrenebiliriz ve öğrendiklerimizi gazetemiz aracılığıyla diğer okurlarımıza aktarabiliriz.

Özellikle Demokratik Halk İktidarı İçin İşçi Köylü ismiyle çıktığımızdan bu yana bu köşeden okurlarımıza seslenerek gazetemizi değerlendirmelerini, eksik buldukları yanları dile getirmelerini istiyor ve çözüm yollarını da beraber üretmeye çağırıyoruz. Bu konuda sınırlı da olsa siz okurlarımızın çabalarını görmek bizim açımızdan sevindirici. Ancak bu çabayı eksiklerimizi ve hatalarımızı birlikte gidermeye dönük olarak ilerletmek de gerekiyor. Bu noktada özellikle hapishanelerde okurlarımızın çabası hepimize örnek olmalı. F tipi hapishanelerin koşulları hepimiz tarafından bilinen bir gerçek. Tecrit ve tredman politikaları sadece hükümlerle sınırlı bir olgu değil, bu politikalar içeri alınan kişi sınırlamasından, iletişimin engellenmesine değil, yaşama ait her konuyu kapsıyor. İşte bu koşullar altında gazetemizi eleştiren, daha iyi bir gazete çıkarmak için de katkılarını sunan tutsaklara teşekkür ediyoruz. Kısaca eleştiri ve önerilerine bakacak olursak; gazetemizin kitlelerin sesi olma, onların canlı bir parçası olma konusunda eksiklikler yaşadığından, bu noktada da başta tabii ki gazete çalışanları olmak üzere herkese önemli görevler düştüğünden bahsediyorlar. Örneğin köylü sayfamızın ya da Denge Azad sayfamızın özellikle Kürt illerinde bulunan ve faaliyet yürüten büro ve okullarımızın katkılarıyla cansızlığı gidereceğinin altını çiziyorlar. Yine kadın sayfamız için de aynı durum söz konusu. Bunun yanında kadın sayfası dışında gazetemizin eril bir dile sahip olduğu gelen eleştiriler arasında. Örneğin "dava adamı", "tek bir adam gibi" vb. söylemlerin kadını, erkek ile birlikte mücadelemizin öznesi olarak kabul eden bir anlayışa sığmadığına vurgu yapıyorlar. Yine şehitler sayfasında hatalar çıktığına değinen Sincan Hapishanesi'nden tutsak Partizanlar, bu sayfanın kendini tekrar ettiği konusunda da eleştirilerini ifade ediyorlar. Biz de bundan sonra daha dikkatli olarak bu tür hataları düzeltmek için üzerimize düşen payı alıyoruz. Tekrar etme meselesinin çözümü olarak da şehitlerimizle beraber faaliyet yürütülmüş, onları tanımış ve okullarımızdan katkılarını bekliyoruz. Onların yaşamlarının ayrıntılarından tutumlarından en ileri görevleri yaparkenki tavırlarına kadar bizlere örnek olabilecek paylaşımlarını bizlere yazmamız şehitlerimizi yaşatmada ve yolununda ışık tutmalarında yardımcı olacaktır.

Eleştirilerin yanı sıra önerilere de yer vermek gerekiyor. Oldukça anlamlı bir öneri Tekirdağ I Nolu F Tipi Hapishanesi'nden geldi. İbrahim Kaypakaya'nın Milli Mesele adlı makalesi, Hayat ve Mücadelesi ve Saklanmaya Çalışılan Meşale kitabı başta olmak bazı kitaplarımızın Kürtçe'ye çevrilmesi önerisi yine siz okurlarımızın katkılarıyla başarabileceğimiz bir konudur. Bu konuda çevremizde bulunan Kürtçe bilen ve çeviri yapabilecek ilşkileri bu doğrultuda harekete geçirerek bu çalışmayı gerçekleştirebiliriz. Yine Erzurum Hapishanesi'nden bir tutsak Partizan da, gazetemize gelen eleştiri ve değerlendirmelerin yayımlanarak okullarla paylaşılmasının önemine değinmiş. Bu konuda başından itibaren hemfikiriz. Önümüzdeki sayıdan itibaren okur değerlendirmelerini gazetemizde yayımlamaya başlayacağız. Bu konuda okullarımıza bir kez daha çağrıda bulunuyoruz. Gazetemizle ilgili düşüncelerinizi buralarımıza ya da e-posta adresimizden bizlere ulaştırabilirsiniz. Gazetemize dair her türlü eleştiri ve önerinin bizler için çok değerli olduğunu ve daha iyi bir ürün çıkarmak için önemli olduğunu unutmayalım!

Yine “gördüler kurs, aldılar terbiye!”

Özdele Ortadoğu'daki genelde ise dünyadaki dengelerin emperyalistlerin lehine yeniden düzenlenmeye çalışıldığı bir süreçten geçmekteyiz. Bu yeniden düzenlemenin özünü ise, dünyanın büyük bölümündeki zenginliklerin yeniden paylaşımının oluşturduğuna hiç kuşku yok.

Ortadoğu özgülünde bölgedeki birçok ülkenin sınırlarının yeniden çizilmek istenmesi olarak kendini gösteren pratiklerden büyük ölçüde etkilenen ülkelerden biri de Türkiye'dir. Ve Türkiye egemenlerinin tüm uşaklıklarına rağmen uyuklarını kaçırın en önemli noktayı da, bu sınırların yeniden çizilmek istenmesi oluşturmaktadır. Ancak nihai olarak bunu engellemeye güçlerinin yetmeyeceğini/ yetmediğini de aslında çok iyi bilmekte. Efenlileriydi.

Geçtiğimiz günlerde yurtdışında yapılan askeri bir seminerde, bir ABD subayı, bundan bir süre önce kamuoyuna yansıyan ve BOP kapsamında Ortadoğu ülkelerinin sınırlarının nasıl değiştiğini gösteren harita üzerinde çalıştı. Türk subayları sözde bunu protesto ederek, seminerden ayrılmışlar! Hatırlanacak olursa, bazı subayların kafasına da Irak'ta çuval geçirmişti yine ABD ordusuna bağlı askerler. TC egemenleri ve ordusu bu durum karşısında da alçak perdeden esp gürlemenin dışında bir şey yapamamışlardı. Efenlileriydi. Döverdi de severdi de!

“Kaybolan” askerler değil, ordunun prestiji

Son haftalarda, faşist TC ordusunun, oldukça büyük ölçüde yitirdiği prestijini ve ülkedeki güç dengeleri için de kısmi de olsa kayba uğrayan konumunu, yeniden elde etme gibi hedeflerle hareket ettiği ve daha çok da bu nedenlerle, uzunca zamandır gündemden düşürmediği sınır ötesini meşrulaştırma çabalarına tanık olmaktadır. Faşist ordu bu çabalarında elbette yalnız değil. Hükümetle muhalefetiyle tam koro halinde kışkırtılan ırkçı-şoven bir dalga söz konusu. Ancak, uzunca zamandır çeşitli vesilelerle provalar yapı-

lan ve bilinçli biçimde tırmandırılan ırkçı-şoven dalganın, özellikle de ordunun 21 Ekim'de verdiği ve gerçek sayının verilenin çok üzerinde olduğu söylenen kayıplarından, adeta düğmeye basılmışçasına doruğa çıkartılmaya çalışılması da bir sonuç vermedi. Ve tüm bu çabalara karşın, ülke egemenlerinin efenlilerinden bağımsız kararlar alamadığı, daha doğrusu alamayacağı da yine bu süreçte açık ve net biçimde görüldü.

Ayrıca bu süreçte, hem çok sayıda kayıp veren hem de 8 askeri esir alınan Türk Ordusu aslında kazanmaya çalıştığı prestijini daha da yitirmiştir. Bunun içindir ki, askerlerin esir alındığı hiçbir Genel Kurmay açıklamasında yer almamış, “kayıp”, “irtibat kesildi” vb. ibareler kullanılmıştır. Ancak kaybolanın askerler değil, ordunun prestiji olduğu çok açıktır.

Yine askerlerin serbest bırakılmasından sonra da aynı yenilgi psikolojisinin ürünü tutum sürmüştü ve “irtibat kesilen askerler yeniden orduya katılmıştır” gibi bir açıklama yapılmıştır. Bu arada, askerlerin serbest bırakılmasının ardından, DTP'li milletvekillerine dönük linç kampanyası başlatılanlar, serbest bırakılan askerleri tutuklayanlar, ABD helikopterleri ile Türk Ordusu'na teslim edilmelerini söz konusu bile edememişlerdir.

Halklara karşı genişletilmiş toplantı!

Bu gelişmelerin yaşandığı günlerde Türkiye, ABD emperyalizminin Dışişleri Bakanı Rice'ı ağırladı. Bu eli kanlı kadın, aynı günlerde Ankara'da yapılan “Genişletilmiş Irak'la Komşu Ülkeler Toplantısı”na katıldı. Toplantının sonuç bildirgesinin özünü ise yine, “terörle mücadele” adı altında alınacak “önlemler” oluşturmuyordu. Halklara karşı yeni zulüm ve saldırı politikalarında ortaklaşdığı kesin olan bu bildirmede dikkat çeken önemli bir noktayı ise, Türkiye'nin sınır ötesi operasyon çabasına dönük frenleyici kararlar oluşturmuyordu. “Irak'ın top-

rak bütünlüğünün korunması” kapsamında alınan bu kararlar, aynı zamanda Erdoğan'ın ABD ziyaretinin de çerçevesini çiziyordu. Ya da bu ziyareten nasıl bir sonuç beklenileceğinin. Zaten Rice'in, Erdoğan'ın yapacağı ABD ziyareti öncesinde gerçekleşen bu ziyareti, aynı zamanda Erdoğan'ın (ve beraberindeki üst düzey ordu mensuplarının) ABD ziyaretinin çerçevesini çizme amacı taşıyordu. Ve netikim, “halklara karşı genişletilmiş saldırı toplantısı” olarak adlandırmanın daha doğru olacağı bu toplantının akabinde, ABD ziyareti başlayan Erdoğan ve ordu temsilcilerinin bu süreçte icazet ziyaretinin gidışı, daha Rice'in gelişinde netleşmiş ve Türkiye egemenlerinin değil, emperyalistlerin istemleri doğrultusunda sonuçlanmıştır.

Velhasıl TC egemenleri onlarca yıldır olduğu gibi, bir kez daha efenlilerinden “gördüler kurs, aldılar terbiye!”

Bunun ne menem bir “kurs ve terbiye” olduğunu ise, Erdoğan ve faşist ordunun temsilcilerinin ABD ziyaretiyle birlikte, sınır ötesi operasyona ilişkin yapılan açıklamaların, daha birkaç gün önceki sivri söylemlerden çok uzak olmasında gördük. Hatta bu uzak söylemler, sadece hükümet ve ordu temsilcileri ile de sınırlı kalmadı. Faşist CHP'nin lideri Baykal'ın söylemlerindeki eşi benzeri görülmedik denebilecek “değişimlere” şahit olduk.

Ha yaptık, ha yapacağız denilen sınır ötesi, neredeyse sadece “istihbarat işbirliğine” indirgenmiş, ancak bunun da ötesinde birbiri ardına yapılan açıklamalarda, Kürtlere dönük politikalar da yapılan “hatalar” bir biri ardına sıralanmıştı. Hem de Evren gibi 12 Eylül faşist generali tarafından bile!

Pazarlıklar daha aktif hizmete dönük

Bu faşist gürültüleri dünün tam tersi bir tutuma girmeye iten şey hiç kuşkusuz ki, ABD emperyalizmi ile yapılan

son pazarlıklardır.

Bu pazarlıkların emperyalistlerin Ortadoğu politikalarının devamına hizmet ettiği için altını da bir kez daha çizmek gerekiyor.

ABD emperyalizmi, Irak ve Afganistan işgalinin bölgede yarattığı istikrarsızlığın daha da artmasını istemektedir. Şu süreçte, işgale verilen desteğin ürünü olduğunu da göz ardı etmeden söylemek gerekiyor ki, emperyalistler açısından, özellikle de Irak açısından, göreceli de olsa, en istikrarlı bölge Irak Kürdistanı'dır hala. **Türkiye'nin buraya düzenlenecek kapsamlı bir operasyon buradaki, bu göreceli istikrarı bozmasından duyulan kaygı azımsanmayacak boyuttadır.** Ayrıca böylesi bir hareketin Irak'a dönük saldırı hazırlıklarına zarar vereceği, buraya dönük emperyalist politikalarda istikrarsızlık yaratacağı düşünülmektedir. Ve bir diğer önemli mesele de ABD'nin Kürt kartına hala ihtiyaç duyulmasıdır. PKK'nin İran kolu olduğu bilinen PJAK ile ilişkileri açıktır ve ABD'nin PJAK'a silah ve

rerek, eğiterek vb. ilişkiler geliştirerek, İran'ı istikrarsızlaştırmaya çalıştığı bilinmektedir.

Kısacası, ABD şu süreçte bölge Kürtlere duyduğu ihtiyaçtan kaynaklı, Kürt sorunun çözümünü, Türkiye'ye bırakmak istemektedir. Çünkü TC egemenlerinin gerçek niyetleri arasında, PKK'den öte hala Musul-Kerkük bölgesine hakim olma amacının yattığı da, yine emperyalistler tarafından bilinmektedir. Ancak emperyalistler, petrol zengini bölgenin bu zenginliklerinin, kendi denetimlerinin dışına çıkmasına izin veremeyeceklerdir.

Sonuç olarak: ABD ziyareti ile birlikte, uşak pozisyonundaki TC bazı küçük ödünler koparmış olabilir. Bu ödün kapsamında PKK'ye dönük göstermelik denebilecek, istihbari işbirliğini de içine alan, sınırlı bir sınır ötesi de gündeme gelebilir. Bunun nedenlerinden biri de kışkırtılan kamuoyunda yükselen ABD karşıtlığıdır. Son gelişmeler, bunu tersine çevirme hamlelerini de barındırmaktadır. Ancak TC egemenlerinin bu vb. bazı ödünler kopardığı varsayılabilir, bu ödünler karşılığında emperyalizmin bölgesel politikalarına ve bu politikaların hedefindeki çıkarlara daha aktif destek vermeyi taahhüt ettikleri kesindir. Hem bölge halkları hem de ülkedeki emekçi halk yığınlarını yeni saldırıların beklediğini söylemek yerinde olacaktır. Kamuoyundaki şoven kışkırtmaların sürdüğü günlerde, birbiri ardına gerçekleşen zamlar yapılmış, ekonomik-demokratik haklara dönük bir dizi saldırı gelişmiştir ve bu saldırıların daha da boyutlanacağı kesindir. Böylece bu şoven dalga aynı zamanda, emekçi yığınların gündemini değiştirmeye, kendilerine dönük saldırıları perdelemeye de hizmet etmiştir. Tüm bu saldırıları geri püskürtmenin yolu ise, ezilen emekçi yığınların ve başta Kürt halkı olmak üzere, ezilen ulusların ortak-birleşik mücadelesinden geçmektedir!

Rice protestolarla karşılandı!

Katliamların zulmün ve acının mimarlarından olan Rice Türkiye'deydi. ABD emperyalizminin Büyük Ortadoğu Projesi adı altında uygulamaya çalıştığı işgal ve saldırı politikasının bugünkü ayaklarından biri olan, ABD öncülüğünde Irak'a komşu ülkelerle yapılan toplantının startı 1 Kasım gecesi Rice'in Türkiye'ye gelmesi ile verilmiş oldu. Dünyanın birçok yerinde olduğu gibi Rice'in Türkiye'ye gelişi de protesto edildi.

Ankara

2 Kasım günü Yüksel Caddesi'nde yapılan açıklamalarda, Rice ziyaretinin ABD'nin dünya haklarına yönelik imha ve işgal politikalarına devam edeceğinin simgesi olduğuna vurgu yapıldı. KESK, TMMOB ve TTB üyelerinin yaptığı açıklamada basın açıklamasını okuyan **Mehmet Soğanlı**, ABD'nin, gözünü diktiği her coğrafyaya kan ve gözyaşı getirdiğini belirtti.

Ardından **BDSP**, **DHP**, **EHP**, **ESP**, **Kaldıraç**, **Ödak** ve **Partizan**'ın yer aldığı kurumlar da basın açıklaması yaparak Rice'in gelişini protesto etti. “**Katıl Rice defol, emperyalizme ve şovenizme karşı yaşasın halkların kardeşliği!**” pankartını açan kitleye hapishanelerde tecritin yarattığı sorunların çözülmesi için Ankara'ya gelen tutsak yakınları da destek verdi.

İstanbul

Partizan, **ESP**, **BDSP**, **HKM**, **DHP** gibi birçok kurumun bir araya gelerek örgütlediği eylem Beşiktaş'ta toplantının yapıldığı Conrad Otel'in yan tarafında polis ablukası altında gerçekleşti. Açıklama **BEK-SAV**'ın hazırladığı şekilde başladı. Oyunun ardından yapılan açıklamada ABD öncülüğünde gerçekleşen bu toplantının daha fazla acı ve katiam anlamına geldiğinin altı çizildi ve bu saldırılara karşı birleşik mücadele çağrısı yapıldı.

Sınıfsal Yaklaşım

YURTSEVENLER, VATANSEVENLER, SOSYAL-ŞOVENLER!

“Kendileri ezen uluslara mensup olan ve ezilen ulusların kendi kaderlerini tayin hakkı için **savaşmayan kişilerin sosyalist bir siyaset izleyecekleri hayalini beslemek gülünçtür.**” (Lenin, Ulusal Sorun ve Ulusal Kurtuluş Savaşları, Sol Yay. sf. 227)

Bu hayali beslemenin gülünç ve bir o kadar saçma olduğuna dair gerçeklik, ulusal sorunda takınılacak tutumun, **sınıfsal zeminde** tayin edici bir yere oturduğuna işaret etmektedir. Zira ulusal sorun diye tanımlanan olgu: dünyanın bütün ülkelerindeki devrim süreçleri açısından, **ana gündeme** dâhil olan boyutlarda parametrelere sahiptir. Bunun başlıca sebebi, emperyalist-kapitalist sistemden uluslar arasında **eşitsiz ve dengesiz** bir düzen üzerinden inşa edilmiş olmasıdır.

Sistemlerin böyle kurulması, toplumların buna uygun şekillendirilmeye çalışılması **ulusal sorunu** koşullamış ve bu meseleye ait çelişkilerin çözümünün de sınıf savaşımına eklemiştir. Ezen ulusların egemenliğindeki gerici devletler; ulusal baskı ve zulmü çok çeşitli biçimlerde uygulamanın **fonksiyonel** bir sonucu olarak, şovenist-milliyetçi politikalar ile uluslar/ulusal azınlıklar arasındaki çelişkileri sürekli kışkırtmışlar, bunu, yönetmenin bir aracı kılmaşlardır.

Ezilen ulusların ulusal baskı ve zulme karşı yürüttükleri mücadele, haklı olma gerekçesini ve **demokratik** içeriğini bu ger-

çeklik temelinde kazanmaktadır. Onun desteklenmesini gerektiren bu içeriğine **“kayıt ve şart”** koyma işlemi, turnusol işlevi görmekle sınıf mücadelesinde saflaşmaya yol açmaktadır. Zira konu, sıradan bir meselede politika belirlemekle kıyaslanamayacak derecede **“hassas”** yerlere uzanmaktadır.

Hâkim sınıfların ırkçı ve şoven saldırı kampanyası, kitleleri teröriste eden yoğun sindirme operasyonu; bir yandan faşist ve gerici kesimleri ayağa kaldırır, harekete geçirirken, diğer yandan reformist ve revizyonist çevrelerin arzalı, bozuk duruşlar sergilemesine, sosyal-şovenlerin değirmene su taşıyan tutumlar takınmasına neden olmaktadır.*

Son süreçte hâkim sınıflar arasındaki klik dalaşında daha da körüklenen ezen ulus milliyetçiliği, **“sol”** etiketli bilimum çevrede kendini **“ulusalcılık”** biçiminde göstermekteydi. Bu ırkçı şoven şahlansı kimilerinin **“yurtsever güçler”** şeklinde sahneye çıkmasına neden olurken, kimilerinde de **“vatanseverlik”** duygularını kabartmıştı. Ezen ulus cephesinde, açık işgal ve yakın tehlikenin olmadığı koşullarda, **“ulusal”** seferberliği çağırıştıran, **“vatan/yurt”** temalı bağımsızlık sorununu önceleyen politikaların, özellikle de bu meselenin hâkim sınıflar açısından yönlendirildiği ve kullanıldığı koşullarda gündemleştirilmesi manidardır.

Düne kadar Kürt ulusunun varlığını ka-

bul etme konusunda egemen sınıflardan (ve ezen ulustan) farksız bir duruş sergileyenlerin, bugün yine hâkim sınıfların geldiği **“kabullenme”** noktasına paralel biçimde sorunla ilişkilenebilir söz konusudur. Bu yaklaşıma göre Kürtler, tarihi süreç içerisinde ulusal normları şekillenecek bir gelişim göstermedikleri için Türk ulusuna tabi biçimde **“kaynaşmışlar”** ve “hak” talep edecek, dolayısıyla hakları savunulacak statüde konum kazanamayan bir **“etnik köken”** olarak kalmışlardır.

Bunların daha **“insafı”** ya da **“akıllı”** olanları ise sosyal-şoven politikalarına gerekçe olarak Ulusal Hareket'e yönelmeyi tercih etmektedir. Ulusal Hareket'in gerek politikalarına, gerek mücadele pratiğine ilişkin bir takım **“hatalı/yanlış”** örnekleri sıralayarak, doğru bir yerden meseleye bakmak adına tam da hâkim sınıfların gözlüğünü takanların **“masumiyeti”**, sorgulanmaya muhtaç bile değildir. Zira çok iyi bilinmektedir ki, bu tür savaş ve mücadelelerde tarafsızlık ve orta yolculuk yoktur, böylesi tutumların **“güçlü”** olana hizmet ettiği de açıktır.

Konuyu, emperyalist-burjuva basında öteden beri çıkan ABD emperyalizminin silah yardımı, AB üyesi emperyalist devletlerle ilişki, uyuşturucu ticareti vb. haberler çerçevesinde yorumlayan, KDP ile KYB'nin arka çıkan tutumuna bağlı olarak yine ABD işbirliğine bağlayanların, “sivillere yönelik terörist eylemler” üzerinden ahkâm kesenlerin, Kemalist-faşist diktatörlüğe istemediği kadar **kan bağışında** bulunduğu kuşku yoktur.

“Bağımsız Kürdistan” şiarıyla başlatıldığı silahlı kurtuluş mücadelesinde, devrimci dinamizmi ve özgürlükçü yapısı ciddi ölçüde erozyona uğrayarak, **“kültürel haklar”** temelli bir platforma gerilemiş olsa da; ezen ulusun faşist Türk devletinde cisimlenen baskı ve zulme karşı, Ulusal Hareket'in

temsil ettiği mücadeledeki **“demokratik”** içerik, özünü yitirmemiştir. Her türlü tartışmadan azade, kayıt ve koşul ileri sürmeksiz **desteklenmesi** gereken budur.

Ulusal Hareket'in, onun üzerinden Kürt ulusunun ve haklarının, bu bağlamda örnekğin parlamentoda bulunan temsilcilerinin (ve partileri DTP'nin) yoğun abluka ve saldırı altında olduğu koşullarda, komünistlerle, devrimcilerle, demokratlarla düşen **görev**, işte tam da bu demokratik içeriğin desteklenmesidir. Bu destek; onların politikalarının, savduklarının, pratiklerinin bire bir savunulması ve desteklenmesi anlamına gelmez. Bu konu doğru biçimde anlaşılmalı ve kavranmalıdır. Mesele **bilinçli** şekilde karıştırılmak ve çarpıtılmaktadır.

Komünistlerin savduğunu bu destek politikası, onların ulusal sorunla ilgili proletaryaya ait sınıfsal/esas çözüm politikasıyla çelişmez. Aksine onun bir **gereği ve sonucu** olarak tamamlayıcı işlev görür. Proletaryanın esas çözüm politikası için ileri sürdüğü şiar, son derece yalın bir formülasyon olan ulusların kendi kaderlerini tayin hakkı temelinde, uluslar arasında tam hak eşitliği ilkesine dayanmaktadır:

“Ama biz, ancak gönüllü bağlara değer veririz, zorlayıcı bağlara değil. Her nerede uluslar arasında zorlayıcı bağlara tanık olursak, gerçi her ulus ayrılmak zorundadır diye bir görüşte direnmeyiz, ama her ulusun siyasal kaderini tayin hakkında kesinlikle ve kuvvetle direniriz. Bu hakkı savunmak ve bu hak üzerinde direnmek demek, ulusların eşitliğinde direnmek demektir, zorlayıcı bağları tanımayı reddetmek demektir, hangi ulus olursa olsun herhangi bir ulusun devletle ayrıcalıklarının olmasına karşı durmak demektir, değişik ulusların proletaryası arasında tam bir sınıf dayanışması ruhu yaratmak demektir.” (Lenin, age, sf. 172)

Kendi kaderini tayin hakkını kayıtsız koşulsuz savunmakla, çeşitli milliyetlerden Türkiye proletaryası ve halkının ulusal kimliklerine göre örgütlenmesi ve farklı kulvarlarda ve bölgelerde savaş yürütmesine karşı çıkmak birbiriyle **çelişmez**. Hatta komünistler kendi kaderini tayin çerçevesindeki ayrılık talebi karşısında, koşullara göre olumlu bir görüş sahibi de olmayabilirler, ancak irade sonucundaki tutumları **“olumlu”** olmalıdır. Bir hak, pratikteki kullanım değeriyle, somut adım ve edinimlerle anlam kazanır. Hak, “savunanın” isteği/iradesine göre şekilleniyorsa **bağımlı** bir haktır, hiçbir hükmü de yok demektir.

Ulusal sorunda, ezilen ulus milliyetçiliği ile ezen ulus milliyetçiliği arasındaki farkı anlayamamak, daha doğrusu ona göre tavır ve tutum geliştirmek bir **kavrayış** meselesinin sonucu gündeme gelmemektedir. Bu konuya ilişkin **yaklaşım** farklılığı, tıpkı kendi kaderini tayin hakkı için savaşımın yapılmaması hususunda olduğu gibi, **sınıfsal zeminde** sorgulanmalıdır. Bu sorgulama, “her türlü milliyetçiliğe” karşı olma sinsilliğiyle sosyal-şovenizm bayrağının yükseltildiğini ortaya çıkarmaktadır.

Proletarya burjuvazinin “ulusal” bayrağı altına girmez, çünkü onun kendi bayrağı vardır.

* **Mustafa Suphi yoldaşın TKP'sinden sonra Türkiye “sol” hareketinin tarihi, ulusal sorun konusunda kötü bir mirasa sahipti. Komünist önder İbrahim Kaypakkaya yoldaşın Kemalizm ve sosyal-şovenizme ağır darbeler indirerek geliştirdiği bilimsel tezlerle ulusal soruna ilişkin müdahalesi, devrimci ve yurtsever çevreler üzerinde de etkili oldu. Bu durum, konuya ilişkin çok çeşitli çarpık şekilleniş ve sosyal-şovenizmin inceltildiği biçimlerle devamına elbette engel olamazdı.**

Güngören'de işçiye çöp nöbeti!

- Belediye'de yaşanan gelişmeleri bize anlatabilir misiniz?

Mehmet Ali Özdemir: 22 yıl-

dır burada temizlik işinde çalışıyorum. Sendikamızın süreçleri daha önce de yaşadık. İşe başladığımız günden beri sendikamızın. Şu anda belli köşelere vermişler bizi, çöp bekliyoruz. Bizleri yıldırma için yapıyorlar bunu. Vatandaş sokağa çöp atıyor, biz de uyarıyoruz, buraya atmayın diye. Başka işimiz yok. Daha önce böyle bir şey görmedik, ama Güngören Belediye-şinde var. Şu anda 12 işçi bu işi yapıyoruz. Bu 12 kişi Belediye-ş'ten istifa ederek Hak-İş'e geçemeyenler. İstifa edenlerin yerleri değişmedi. Sendikamızın yetki almasını bekliyoruz. Vatandaş gelip soruyor niye bekliyorsunuz diye, anlatmayayım gülersiniz diyor. Mahkeme sonuçlanıncaya kadar böyle devam edecek. Soğukta bekliyoruz, sürekli kontrol ediyorlar. Gel-

Güngören Belediyesi'nde bir süredir yaşananlar ülkemizde sendikal mücadele adına sendikal faaliyetin nasıl dinamitlendiğini özetler nitelikte.

Gazetemizde daha önce de yer bulan haberde Hak-İş Sendikası'nın belediyelerde patronu arkasına alarak tehditlerle yaptığı "örgütlenme" çalışmalarına yer vermiştik. Çöp topladıkları sokakta söyleşi yaptığımız işçiler, yaşadıkları sorunları dile getirmişti. Aradan geçen süre içerisinde yaşanan gelişmeleri takip etmek amacıyla yolumuz yeniden Güngören'e düştü.

İşçilerden birini sarı gömleği ile bir köşede beklerken bulduk. Önce anlam veremediğimiz bu bekleme, elinde çöp poşeti ile genç bir kadının çöprü bırakmak istemesi ile anlaşılır kılındı. **Veysi Erdoğan** isimli işçi, genç kadına müdahale ederek çöpünü bu köşeye atmaması gerektiğini, çöplerin akşam alındığını söyledi. Böylelikle Güngören Belediyesi'nde çalışan işçilerin yeni görevlerini öğrenmiş olduk: **Çöp nöbeti!**

Hak-İş'e bağlı Hizmet-İş Sendikasına üye olmayan 12 işçinin işlerinden alınarak Belediye için böylesine "vazgeçilmez" ve "anlamlı" bir işe verildiğini dile getiren Veysi Erdoğan, buna isyan ediyor. Sohbet ilerledikçe Belediye Başkanı **Şakir Yücel Karaman** ve **Hak-İş'e** yönelik öfkesi de dışa vuruyor. Gün boyunca aynı köşede beklediklerini, belediye görevlileri tarafından sürekli kontrol edildiklerini sıkıntılı bir ses tonuyla anlatıyor. Yoldan geçenlerin şaşkın bir şekilde kendilerine baktığını ve bir anlam veremediklerini sözlerine ekleyen Erdoğan, Belediye Başkanı'nın işçileri küçük düşürmeye çalıştığına dikkat çekiyor. Bizi diğer işçi arkadaşlarının yanına götürülen Erdoğan'ın dilinden yol boyunca Hak-İş Sendikasına üye olmadıkları için yaşadıkları sıkıntılar dökülüyor. Belediye Başkanı ise her toplantıda Belediye-İş 2 No'lu şubenin yetkiyi alması sonucunda yaşayacağı sıkıntılı işçilerle 'paylaşıyor'.

dim, seni göremedim diyorlar, hâlbuki hiç uğramamış bile.

- Siz de Belediye'nin temizlik işinde çalışıyorsunuz. Yaşanan gelişmeleri bir de sizden dinleyebilir miyiz?

Ahmet Kılıçarslan: Ben de 22 yıldır belediyede çalışıyorum. Şimdi ise çöp bekliyorum. İşveren baskıları ile kendilerine yakın bir sendika aradılar ve buldular. Huzurumuz bozuldu. Hak-İş yetkililerinden kimseyi görmedik. Bu işi yapan Belediye Başkanı ve müdürler.

Bize bu sendika ile çalışmak istiyoruz diye açık açık söylediler. Ben 22 yıldır Belediye-İş üyesiyim. Bu sendika

yıllardır bizim çıkarlarımızı savunuyor. Ben sendikama ihanet etmem, şimdi ihanet zamanı değil. Hak-İş beni hiç savunmaz. Savunma derdi de yok. Patron yanlı bir sendika bu. Belediye Başkanı ne derse onu yapıyor. Belediye Başkanı ilk toplantıda dedi ki: "Ben sözleşmede yüzde 4 verecem siz de yüzde 30 isteyeceksiniz. Burada anlaşamayacağız. Siz de çıkıp sokaklara bağırıp çağıracaksınız. Biz bunu istemiyoruz. Bize yakın kim? Hak-İş Sendikası. Onu getireceğiz. Biz yüzde 4 diyeceğiz, onlara da imzalatacağız." Açıkça söyledi bunu. Mahkeme sonucunu bekliyoruz. Yetkinin kime çıkacağını göreceğiz. Yetkili sendika olarak Mart'ın l'ine kadar görevimizin başladık.

Kahvede yaptığımız ve Veysi Erdoğan'ın da sözünü ettiği, Belediye Başkanı tarafından hakkında dava açılan ve disiplin kuruluna verilen bir işçinin yanına gitmeye karar veriyoruz

Baskılardan dolayı ismini vermek istemeyen işçiyi 'nöbetini' tutarken bulu-

yoruz. Basına verdiği bilgiler gerekçe gösterilerek Belediye Başkanı tarafından hakkında dava açılan işçi, işten atılmakla tehdit edilmiş.

Disiplin Kurulu'nda ifadesi alınan işçiyi Belediye Başkanı basına verdiği bilgiler ile devlet görevlilerini aşağıladığı suçlamasını getirmiş. Temizlik işçisi ise sadece yaşadıklarını anlattığını, bunun da suç olmadığını dile getiriyor. Kendinden emin konuşan ve haklı olduğuna yürekten inanan bu işçi ile "nöbet yerinde" bir süre sohbet ediyoruz. Hak-İş Sendikasının işçilerin çıkarlarını savunmadığı, savunmuyacağını düşünen bu işçiyi yönelik Belediye Başkanı ve Hak-İş'ten herhangi bir teklif gelmemiş. "Örgütlenmeye" çalışılmadan sürgün edilmesini net tutumuna bağlayan işçi, bu fikirlerini Disiplin Kurulu'nda da savunmuş. Hak-İş Belediye-İş'e üye olan işçileri "ikna etmek" için türlü yollar, yöntemler geliştirirken çöp işine verilen işçilerle hiç ilgilenmemişler. Şu ana kadar baskılara rağmen süreci bugü-

ne kadar getiren de esasta bu işçiler.

Hak-İş Sendikasının işçi düşmanı bu pratiklerini sendikal mücadele adı altında gerçekleştirmesi, üzerinde durulması gereken diğer bir noktadır. Sendikalar, işçi sınıfının demokratik, ekonomik çıkarları için mücadele eden örgütlerdir. Sendikalar, işçi sınıfının sermayeye karşı örgütlendiği ve sosyalizmi öğrendiği birer okuldur. Oysa Hak-İş örneğinde görüldüğü gibi yapılan sendikal mücadeleye ihanetten başka bir anlama gelmiyor. İşbirlikçi, sarı sendikal anlayışı ile egemenlerin işçi sınıfı içindeki truva adları durumunda olan Hak-İş vb. sendikal sendikal örgütlenme çığlıkları ile işçi sınıfının mücadelesini baltalamaktadır.

İşçilerin bu çizgideki örgütlere karşı tutumunu, her yerde teşhir faaliyeti yürütmek ve işçileri aydınlatmak olmalıdır. Elbette bu sırada tıpkı Güngören'de olduğu gibi baskılara rağmen sınıf çıkarlarından vazgeçmeyen işçiler öne çıkacaktır. (İstanbul)

Danıştay kararı Emekli-Sen'in meşruluğunun teyididir!

Sendikalarının kapatılmasına karşı verdikleri mücadeleyle kamuoyunda seslerini duyuran emekçiler, Yargıtay'ın verdiği kapatma kararıyla oldukça zorlu bir sürece girmişlerdi. Ancak Danıştay'ın geçtiğimiz günlerde aldığı bir karar, emekçilerin verdikleri mücadelede ne kadar meşru ve haklı olduklarını bir kez daha gözler önüne serdi.

Danıştay 10. Dairesi 8 Kasım'da aldığı bir kararla, Çalışma ve Sosyal Güvenlik Bakanlığı tarafından valiliklere gönderilen ve aralarında Emekli-Sen'in de bulunduğu çok sayıda sendikaların muhatap alınmaması yönüyle genelgeyi iptal etti. Söz konusu genelge: "**Sendika adı altında faaliyet**

gösteren kuruluşların kuruluş belgelerinin kabul edilmemesi, faaliyetlerine izin verilmemesi" talimatını içermekteydi.

Danıştay 10. Dairesi'nin aldığı kararda ise özetle; Türk hukukunda sendika, dernek gibi özel hukuk tüzel kişiliklerinin oluşumunun izin koşuluna bağlı olmadığı, bu kuruluşların nasıl tüzel kişilik kazanacaklarının ve faaliyetlerine hangi koşullar altında son verileceğinin yasalarla düzenlendiği vurgulandı.

Bu kararla birlikte Emekli-Sen'in kapatma davasının seyri de değişmiş bulunmaktadır.

Kararın ardından görüştüğümüz

Emekli-Sen Kartal Şube Başkanı **Yılmaz Gündoğdu**'ya, hem Danıştay'ın kararına hem de bundan sonraki sürece dair ne düşündüklerini sorduk. Gündoğdu, bu kararın birlikte normal koşullarda davanın düşmesi gerektiğini söyledi ve ekledi: "**Bu durum aynı zamanda devletin kendi kurumları arasındaki ilişkilerin de ifadesidir.**" Konuşmasının devamında ise, kararın aynı zamanda Emekli-Sen'in meşruluğunu da gösterdiğini belirten Gündoğdu, bu kararı Yargıtay'a götüreceklerinin de altını çizdi. Emekli-Sen olarak zaten bir eylem planları olduğunu, örneğin **22 Kasım'da** AKP Genel Merkezi önüne siyah çelenk bırakma, ardından da il binaları

önünde aynı eylemi gerçekleştirme gibi kararlar aldıklarını belirten Gündoğdu, bu eylemlerin aynı zamanda son dönem peş peşe gelen zamları da kapsayacağını vurguladı.

Görüşmeyi yaptığımız sırada, az sonra başlayacak olan toplantı için orada bulunan yaklaşık 10 Emekli-Sen üyesi de, başkanın söylediklerini doğrulayarak, "**Burada önmüzdeki sürece ilişkin karar almak için toplandı. Mücadelemiz sürüyor**" dediler. Kısacası, emekçiler mücadelelerini, kendi sorunlarının dışındaki genel sorunları da kapsayacak biçimde ve olanca hızıyla sürdürmekte kararlılar. (Kartal)

Patronun devrimci basın korkusu; Bir Texim işçisi işten çıkarıldı!

Düşük ücret ve sağlıksız çalışma koşullarına karşı Ağustos ayından bu yana direnen Texim işçileri üzerindeki baskılar sürüyor. Bu koşullara "**Artık yeter**" diyerek karşı koyan işçiler, bir dizi eylem örgütleyerek sorunlarını kamuoyuna duyurmaya çalışıyorlar. Bu çalışmalarından rahatsız olan patron, direnişin başlarında işçileri işten çıkarırken sonrasında da işçiler üzerindeki baskılara devam etti. İşçileri kameralarla sürekli denetim altında tutmaya çalışan, telefon konuşmalarına bile müdahale eden, işçilere hakaret eden patron, son olarak bir işçiyi daha işten çıkardı. Patron işçi düşmanı yü-

zünü, gazetemizi ziyaret ederek söyleşi yapan bir işçiyi işten çıkararak gösterirken işçilerin bilinçlenmesinden duydukları korkuyu da yanıtsıyor.

Sorunlarını gazetemize anlatan Texim işçisi, işçileri sadece sosyalist, devrimci basının sahiplendiğini, burjuva basının eylemlerine yer vermediğini dile getirmişti. İşçiler, fabrikadaki sömürüye karşı onurlu bir mücadele yürütürken burjuva medya bunu görmekten gıybet ediyor. Eylemler artık saklanamayacak düzeyde ulaştığında da işçilerin amaçlarını, sorunlarını, çarpıtarak anti propaganda yapıyor.

İşçi sınıfının çıkarlarını, verdikleri mücadeleyi yansıtmak ve geniş kitlelere ulaştırmak amacındaki devrimci yayınlar meşrudur. İşçi sınıfının düşmanlarının devrimci yayınlara yönelik bu tutumları elbette anlaşılabilir. Bu durum bizim kendi cephemizden doğru bir yayıncılık politikası izlediğimizi de göstermektedir.

Gazetemizde de işçilerin, köylülerin yaşamını devrimci teorinin ışığında yansıtmaktadır. Patronun "**Komünist gazeteleri çağırıyoruz**" söylemi esasta direnişin gelişmesi karşısında duyulan bir kaygıdır. (İstanbul)

Emekçinin Gündemi

Şovenizm ve ırkçılığa karşı sınıf dayanışması!

Son günlerde, burjuva-feodal medya savaş çıkırtkanlığını giderek artırmaktadır. Ordu ile hükümet arasındaki klik çatışması son genel seçimler sonrası kısmen küllenmiş durumdadır. Bu "küllenmenin" asıl nedeni sınır ötesi operasyon yaygarasıyla ırkçı ve şovenist bir rüzgâr esti-rilerek Kürt ulusuna yönelik; şiddet ve katliamların dünden daha kapsamlı biçimde yürütülmek istenmesidir.

Bunu "vatanın geleceği" ve "halkın huzuru" için yaptıklarını söylemekte. Oysa ne vatani ne de halkı düşünmediklerini, geçmişte ve de bugün uygulanan ekonomik ve siyasal politikalara bakarak görmekteyiz. Bu

nedenle bu sürecin yaygaralarla olmayacağını, sürüklenmek istenen durumun vahametini bazı burjuva kalemşörlerin zaman zaman gazetelerde yazarak, televizyonlarda açıklarak söylemekte. Hatta ne tesadüftür ki, Milliyet'te bir dönem genelralleri bu sorunlara ait düşüncelerini söylemekte. Kürt ulusunun temel sorunlarını görmezden gelen TC devleti, bugüne kadar baskı ve şiddet ile "çözmeyi" denemiş ancak bunun böyle olmayacağını görmüştür. Bu gördüğü ve yaşadığı tabloyu daha kapsamlı ve geniş bir alanda ulus ötesi bir alanı da içine alarak sav-

laş başlatacağını efendisi ABD'den

izin aldığı yer ve zaman kadar yapacağını açıkça ilan etmiş durumda. Bunun yaratacağı sonuçları hemen hepimiz yaşadıklarımızla görebiliyoruz. Daha derin ve daha kapsamlı bir çatışmanın ekonomik, sosyal ve siyasal sonuçları tüm ülkede yaşayan başta emekçilerin olmak üzere herkesi etkileyecektir.

Bir yandan bunlar yaşanırken diğer yandan son yılların en yüksek oranında zamları yapıldı. Elektrik, su, sigara, tekel, doğalgaz gibi günlük yaşamda kullanılan tüm tüketim mallarına yaklaşık % 50 oranında zam yapıldı. Bununla ekonomik krizin, darboğazın faturası emekçilerin sırtından çıkarılmakta çalışılmaktadır.

Tüm bunlar karşısında sendikalar ise adeta alkış tutmakta ya da "Kürt ulusuna yönelik saldırılara siz de sesinizi çıkarmayın" diyerek vicdanlarını rahatlatmaktadır. Bundan iki ay önce "şehit aileleri" için açılan kampanyada başta Türk-İş'e bağlı sendikalar si-

mesini, buna karşı tavrın geliştirilmesi için herkes seferber olmalıdır. Öyle ki, bunu sendikalarda bulunan devrimci, demokrat ve yurtseverler yapmalıdır. Bu tarihi bir sorumluluktur. Süreç bu yönle önemle örgütlenmelidir. Yaklaşık 1 aydır süren Telekom grevi, tam da bu süreçte adeta konuşulmaz olmuştur. Her sokak eyleminin ve tepkinin yaratılması bu süreçte oldukça önem arz etmektedir. İrkçi ve şovenist dalgaya karşı bu tür davranış ve tavırlar oldukça önemli araçlardır. **Bugün bu araçların başında ise emekçilerin mücadelesi gelmektedir.** Bu mücadelenin yükseltilmesini ise sendikalarda bulunan devrimci ve demokratların almaları gereken sorumluluktur. Gün, birleşik ve ortak mücadeleyi örgütleme ve buna karşı koyma günüdür. **Gün, kardeşlik değerlerinin yükseltileceği gündür.** Herkes bulunduğu alanda bunları yapmak için seferber olmalıdır.

Sigortasız tek bir işçi kalmayacak!

İş kazaları ve iş cinayetlerinin sıkça yaşandığı yerlerden biri olan Tuzla'daki tersane işçileri, sigortasız çalışmalarının ağır bedelini ödüyor. Sigortasız ve düşük ücretlere karşı **artık dur** diyen Tuzla Tersane işçileri ile **TIB-DER** üyeleri işçi ölümlerini protesto etmek için 4 Kasım günü yine eylemdeydi. Emek Sineması Sokağında bir araya gelecek, Galatasaray Meydanı'na kadar yürüyen ve "**Sigortasız tek bir işçi kalmayacak**" yazılı pankart açan işçiler, yürüyüşü boyunca sık sık "**Ücret haktır gasp edilemez**", "**Tersane işçisi yalnız değildir**" vb. sloganlar attı. İşçiler adına yapılan açıklamayı okuyan **Cahit Atalay** "Her seferinde söylediğimiz gibi buradaki her sorunum sorumsuz tersane patronları örgütü **GIS-BİR**'dir. İşçilerinin yaşamını hiçe sayan bu cinayet şebekesi, yaşanan hak gasplarının sorumluluğundan sıyrılmak için; taşeronluk sisteminden faydalanmaktadır" dedi. Açıklamanın ardından beş dakikalık oturma eylemi yapan işçiler, oturma eylemi boyunca kasklarını yer vurdular. Oturma eyleminin ardından işçiler eylemlerine bitirdi. (İstanbul)

Ya iş ya sendika!

Diyanbakır **Akıly** fabrikası patronunun sendikalaşmanın artması üzerine "ya iş ya sendika" diye tehdit edip, işten attığı 112 işçi 300 gündür direnişte.

TEKSİF Sendikası Genel Merkezi ile görüşmek için Ankara'ya gelen Akıly işçileri, sendika genel merkezi önünde oturma eylemi yaptı. Patronla yaşadıkları sorunlar nedeniyle, yaklaşık 11 ay önce grev başlatan ve bağlı oldukları Teksif yöneticileri ile yaptıkları görüşmeden sonuç alamayan Akıly işçileri, sendikadan "**biz kararımızı daha sonra açıklayacağız, ya size bildireceğiz, ya da temsilcilerinizi buraya çağırıp onlara bildireceğiz**" sözünü aldı. 30 Ekim günü Ankara'ya gelen Akıly işçilerinin Sendika Genel Merkezi önünde oturma eylemi yapmak istemesi üzerine polis işçilerin dağılması yönünde uyarıda bulundu ve işçilere yarım saat süre verdi. İşçiler oturma eylemini yaptıktan sonra dağıldılar. (Ankara)

Novamed'de patronla görüşmeler başladı

Türkiye Petrol Kimya Lastik İşçileri Sendikası (Petrol-İş) merkezi Almanya'da bulunan Fresenius Medical Care'ye (FMC) ait Novamed firmasıyla görüşerek, 30 Ekim anlaşma sürecini yeniden başlattı. Görüşmeler saat 10'da Maslak'taki Novamed Türkiye Temsilcilği'nde gerçekleşti.

Yaptıkları görüşmeleri değerlendiren Petrol-İş Genel Başkanı Mustafa Öztekin, henüz bir sonuç alınmadığını ancak görüşmelere devam etme kararı verdiklerini aktardı. Taraflar Kasım ayının 2. yarısında tekrar bir araya gelecek. Öztekin sözlerine şöyle devam etti: "Biz sendikamızın tanınmasını, içeride çalışan sendika üyesi olmayanların da üye olabilmelerini, ücret ve sosyal haklarda revizyona gidilmesini talep ettik. Değerlendireceklerini söylediler. Olumsuz çalışma koşullarının giderileceğini, işçilere uygulanan bireysel baskıların ortadan kaldırılacağını açık dille ifade ettiler."

Sendikamızın kabulünü ve içeride şu an çalışanların üyeliğini çok önemsendiklerini vurgulayan Öztekin, "Sözleşmeyi çözecek olan ana madde budur; işçilerin pozitif yaklaşımı olursa ilerleme sağlanır" dedi. (H. Merkezi)

Harbiyeliler baz istasyonuna karşı Valilik'e yürüdü

Beldenin su deposunun içine gizlenmiş baz istasyonuna karşı sürekli eylemler örgütleyen Hatay'ın Harbiye Beldesi halkı, bu kez Hatay Valiliği'ne yürüdü.

Aralarında çocuk ve yaşlı vatandaşların da bulunduğu kalabalık, "**Baz istasyonu istemiyoruz**" şeklinde slogan attı. Kitle adına belde halkından **Nergiz Cınbız** konuştu. İnsan yaşamını ve sağlığını güvence altına alması gereken devletin, halkın sağlığını tehdit eden baz istasyonlarının yerleşim alanlarına kurulmasına izin verdiğini söyleyen Cınbız, "Bizler baz istasyonu içinde yaşamak istemiyoruz" dedi.

Açıklamanın ardından belde halkı için den oluşturulan bir heyet Hatay Valisi Ahmet Kayhan ile görüşmek üzere valilik binasına gitti. Görüşme basına kapalı bir şekilde yapılırken, valilik binası önünde bekleyen kalabalık grup sessiz bir şekilde dağıldı. (H. Merkezi)

Tarım alanları kanalizasyon tehdidi altında

Hatay'ın **Samandağ** İlçesi'nde, kanalizasyon altyapı döşeme işlemleri bitirilmediği için birçok vatandaşın foseptik ve atık sularını sulama kanalına bağlamaları tarım alanlarını tehdit ediyor.

Birçok üreticinin tarlalarını suladığı kanallara atık suların karıştığını belirten mahalle sakinlerinden **Deniz Yunusoğlu**, kirli suyun tarım alanlarına akmasından dolayı, tarım alanlarının tehlike altında kaldığını kaydederek, sorunun çözümü için mahalle olarak gerekirse eylem yapacaklarını söyledi. Mahalle sakinlerinden **Merzem Çelli** de bir an önce kanalin kapatılmasını ve sorunun çözülmesini istedi.

Konu üzerine bir açıklama yapan Samandağ Belediye Başkanı **Ali Terzi**, vatandaşın kendi dönemlerinden önce foseptik ve atık su borularını kanala bağladığını iddia ederek, "**Bizden önceki dönemde bu bağlantılar yapılmış. Tesismiz iki ay içerisinde tamamlanacak, geçici olarak borularda bulunan atıkları boşaltmaya çalışıyoruz**" dedi. (H. Merkezi)

Koza Madencilik toprağa ve insana zararlıdır!

Koza Madencilik'in Bergama'da siyanürle altın çıkarma faaliyetlerine devam etmesi konusundaki ısrarı sürüyor. Kazdağları'nın kuzeyinde yer alan **Madra Dağı**'ndan çıkarılan topraklar siyanürle ayrıştırılmak amacıyla Bergama'nın Ovacık Köyü'ne getiriliyor. 1 ton topraktan ortalama 10 gram altın çıkarılan Bergama'daki işletmeye Madra Dağları'ndan her gün 375 ton toprak, Büyükdere Beldesi ve Küçükdere Köyü'nden de her gün 45 kamyon toprak siyanürle ayrıştırılmak üzere getiriliyor.

Koza Madencilik tarafından işletilen Ovacık'taki altın işletmesi, Ovacık'ta altın rezervinin bitmesi ve maden karşıtı çevrecilerin eylemleri üzerine kapatılmıştı. Halkında onlarca dava açılan ve yargı tarafından kapatılmasına karar verilen işletme, 2001 yılında yeniden açılmıştı. Ovacık'taki altın rezervinin bitmesi üzerine Koza Altın Şirketi, Kaz Dağları'nın güneyindeki Madra Dağları'ndan toprak getirerek, ocağa işletmeyi sürdürüyor. Koza Altın Şirketi'nin Ovacık'taki ocaklarında işletmek üzere toprak alması, bölgenin doğal dokusunda büyük tahribatlar oluşmasına yol açıyor. (H. Merkezi)

Turgutlu Gündelikçi İşçiler Derneği tarafından yapılan araştırma, tarım işçilerinin yaşadıkları sömürüye ışık tutuyor.

Tarım işçileri sömürü politikasının kurbanı

Türkiye'de sayıları yaklaşık **3 milyon** olduğu tahmin edilen tarım işçilerinin yaşadığı sorunlar devam ediyor. Ücret, sağlık sorunları, çadır alanlarındaki yaşam zorlukları, çalışma saatlerinin uzunluğu, taşınma, eğitim ve sosyal haklarının yokluğu gibi birçok sorunla karşı karşıya kalan tarım işçileri, son dönemlerde mevsimlik işçi olarak çıktıkları yollarda meydana gelen kazalarda hayatlarını kaybetmekle gündeme geldi. Son bir yıl içerisinde tarım işçilerinin taşınması sırasında meydana gelen kazalarda, onlarca işçi hayatını kaybetti, onlarca da yaralandı. Tarım sektöründe önemli bir yer tutan, ancak çeşitli dernekler dışında örgütlülükleri yok denecek kadar az olan tarım işçileri, onlar için ölüm tarlaları olan değişik illerden yola çıkarak, memleketlerine dönmeye başladı. Dönüş sırasında da ancak geçirdikleri trafik kazaları ile gündeme oturan, "cahillikleriyle" dalga geçen işçilerle ilgili oldukça az sayıdaki araştırmalardan birisini yapan **Turgutlu Gündelikçi İşçiler Derneği** bölgedeki tarım işçilerinin kamyon ve traktör kasalarında ölümle burun buruna yolculuk yaptığını dikkat çekerek, bu kazaları sömürü politikasının neden olduğu iş cinayetleri olarak tanımladı.

Dernek Başkanı **Cevher Özdemir**, tarım işçilerinin sorunlarını yerinde gözlemek için aralarında doktor, hukukçu, insan hakları

savunucuları, meslek örgütü temsilcileri ve uzman psikologların da bulunduğu bir grubun Turgutlu'da yaptığı inceleme ve görüşmelerinden sonra hazırladıkları rapora ilişkin bilgi verdi.

Araştırmada, tarım işçilerinin yaşadığı kazalarda ölenlerin genelde göç etmiş ancak yerleşik işçilerden oluştuğunu tespit ettiklerini belirtti. Araştırmalarında, işçilerin traktör ve kamyon kasalarında tarlaya götürülüp getirildiğini tespit ettiklerini ifade eden Özdemir, "İşverenler işçilerin taşıma masrafları oldukça düşük tutmaya çalışıyor. Bu nedenle çok sayıda işçi kamyon kasalarında ölümle burun buruna yolculuk yapıyor. İşçilerin kamyon ve traktör kasalarında götürülüp getirilmelerine

son verilmelidir" dedi.

"Facialar örtbas ediliyor!"

Dünya genelinde yapılan araştırmada 1.2 milyon iş kazası sonucu yaşanan ölümlerin yaklaşık yarısının tarımda meydana geldiğine vurgu yapan Özdemir, bu oranın artmasına sebep olan ülkelerin başında Türkiye'nin geldiğini söyledi.

Türkiye'de yeterli oranda trafik denetiminin olmayışının sorunun çözümü için yeterli olmadığını savunan Özdemir, bu tür taşımalara karşı uygulanan yaptırımın sadece para cezası ile sınırlı oluşunun da trajedinin bir başka boyutu olduğunu, yaşanan faciaların görevliler tarafından örtbas edilme-

ye çalışıldığını dile getirdi. "Balık işi" yapılarak taşınan işçilerin sayısız trafik kazasına uğradığını, bu kazalarla ilgili herhangi bir tedbir alınmadığını dile getiren Özdemir, "Göçmen işçiler zaten tarım alanlarına yakın yerlerde barınmaktalar. Yani çalıştıkları yerlere yürüyerek gidip gelirler. Oysa yerli işçiler, tarlalara evlerinin bulunduğu yerleşim yerlerinden ancak araçlarla taşınabiliyor" dedi.

"Sömürü politikasının neden olduğu iş cinayetleri!"

Özdemir, raporda tarım işçilerinin yer aldığı kazalara ilişkin sayısal verileri şu şekilde verdi: "Ocak ayında Hatay'da 7 tarım işçisinin öldüğü kaza sırasında kullanılan kamyonetin kasasında 35 işçi bulunuyordu. Yine Şubat ayında Şanlıurfa'da meydana gelen, 11 işçinin sele kapılarak can verdiği kazada kamyonun kasasında ise 43 işçi bulunuyordu. Aynı şekilde 16 Ağustos'ta Siverek'te yaşanan kazada ise kamyonun kasasında tam 45 işçi taşınıyordu. Bu örnekler emek maliyetlerini düşürmek amacıyla uygulanan sömürü politikalarının neden olduğu iş cinayetleri olarak ortaya çıkmıştır."

Tarım işçilerinin ücretlerinde de sürekli sorunların yaşandığını ifade eden Özdemir, bugüne kadar yaşanan yerleşik uygulamalar, işçi

aleyhine olan anlayışlar, tarım işçilerinin belli sayılara ulaşmaması halinde yasalarla yararlanamaması ve tarım işçilerinin ekonomik ve örgütlenme alanındaki zayıflıklarının bu sorunu daha da içinden çıkılmaz bir hal almasına neden olduğuna dikkat çekti.

Raporda tarım işçilerinin sağlık sorunlarının da yer verdiklerini belirten Özdemir, tarım işçilerinin sağlıksız ortamlarda, çadır alanlarında, barınaklarda, kentlerin terk edilmiş yerlerinde yaşamak zorunda kalmalarının işçilerin sağlığı açısından ciddi bir tehdit oluşturduğuna işaret etti.

"Kanunlara uyulmuyor!"

Çalışmada yer alan hukukçular ise, tarım işçilerinin mevzuatlara bu denli aykırı bir şekilde taşınmasının, konu ile ilgili kanunun uygulanmamasından kaynaklandığını görüşünde.

Tarım işçilerinin ücret konusunda bu denli sorun yaşanmasının en temel nedeni olarak da kendilerini kapsayan ve koruyan yasaların yürürlükte olmamasına bağlayan hukukçular, "Tarım işçilerinin diğer işçiler gibi işçi sağlığı ve iş güvenliği gibi konularda, kanunen korunan haklara sahip olmaları adına tarım işçilerine ait bir iş kanunu yok. Mevcut İş Kanununda 50'den çok tarım işçisi çalıştırılan yerleri kapsadığı için işçiler haklarını hiçbir yoldan alamıyor" dedi. (H. Merkezi)

Artvin'de madene geçit yok!

Artvin Atapark alanında **Yeşil Artvin Derneği** öncülüğünde bir araya gelen Artvinli emekçiler, **Kafkasor Dağı Cerattepe** bölgesinde işletilmek istenen madene karşı bir yürüyüş düzenledi.

Atapark'tan eski Sümerbank kavşağına kadar sloganlar eşliğinde yürüyen kitleye, Artvin Belediyesi, demokratik kitle örgütü temsilcileri ile çeşitli siyasi partiler de destek verdi.

Mitingde ilk konuşmayı yapan Yeşil Artvin Derneği Başkanı **Erdoğan Gazihan**, çıkarılan maden kanunu ile hem Artvin hem de ülkemizin bütün doğal kaynaklarının yabancılara, maden tükellerine sunulduğunu, maden yasasının talan yasası olduğunu ve mutdaka değişmesi gerektiğini dile getirdi. Araştırmacı **Mustafa Çinkı**'nın konuşmasında düzenlenen partilerine atıfta bulunması üzerine AKP Milletvekili **Ertekin Çolak** müdahale ederek kürsüden siyasi mesajlar verilmemesi gerektiğini, kendisinin de AKP milletvekili olarak madene hayır mitingine katıldığını söyledi. (H. Merkezi)

Artvin Belediye Başkanı **Emin Özgün** de konuşmasında "**çevreye zarar vermeden madene çıkarılacak teknoloji yok. Kim söylüyorsa yalan söylüyor, biz 10 yıllık maden ocağı değil gelecek nesillere milyonlarca yıllık bir doğa, bir servet bırakmak istiyoruz**" şeklinde konuştu.

Mitinge CHP ve AKP milletvekillerinin katılımı dikkat çekti.

AKP milletvekilleri Artvin halkının madene karşı gelişen ve giderek büyüyen tepkisi ile gerçekleştirildikleri eylemlerle katılarak "duyarlılık" gösterisinde bulundu. Oysa bu yasa AKP ve CHP tarafından onaylanarak Meclis'ten geçen bir yasadır. AKP ve CHP'li milletvekilleri bir yandan yasayı çıkarırken, öte yandan yasanın altına imza atan kendi partileri değişmiş gibi davranmaktadır. Halkın tepkisini çekmemek amacıyla eyleme katılan bu partilerin milletvekilleri düzen partilerinin halkı nasıl kandırma-ya çalıştığını göstermektedir. (H. Merkezi)

Şeker, onlar için tatlı değil

Diyarbakır'ın **Bismil** İlçesi'nde şeker pancarını tarladan toplayan, temizleyen ve kamyonu yükleyen mevsimlik işçiler, yoğun iş temposuna rağmen günde sadece 15 YTL yevmiye karşılığında çalışıyor. Emeklerinin karşılığını alamamalarına rağmen işçiler, işin sürekli olmasından da şikâyetçi. İş sahası olmadığı için göç etmek zorunda kalan mevsimlik işçiler, yerleştikleri yerde de ikinci sınıf insan muamelesi gördükleri için kolay kolay iş bulamıyorlar.

Şeker pancarı tarlasında çalışanlar aldıkları 15 YTL'lik yevmiyeyle geçimlerini sağlamak zorlanıyorlar. İşçilerden **Emin Sevim**, günde iki dönümlük alanda bulunan şeker pancarını topladıklarını, bunun karşılığı olarak kişi başına 15 YTL aldığını söyledi. Bu miktar ile kendi geçimlerini sağlayamadıklarını ifade eden Sevim, "Yılda sadece bir ay iş bulabiliyoruz. Bu para da her zaman elimize geçmiyor. Biz yılda bir ay çalışıp 11 ay boşta kalıyoruz. Ya batı tarafına gidip oralarda çalışacağız ya da yıldan yıla bu ay kazandığımız parayla yaşam mücadelesi vereceğiz" dedi. Batı illerinde iş bulmanın zor olduğunu belirten Se-

vim, "Orada da ikinci sınıf muamelesi görüyoruz. Şeker pancarını biçiyoruz, yapraklarından temizliyoruz, toplayıp kamyonu yüklüyoruz. Tüm bu çalışmalarımızın karşılığı çok az" diye konuştu.

8 kardeşine bakmak zorunda olan **Mahsun Ökmen** ise, "Babam hasta, çalışmıyor. 8 kardeşim var ve onlar küçük oldukları için yalnız ben çalışıyorum. Her zaman iş bulamıyoruz. Tarlalarda sadece bir ay çalışabiliyoruz. Bu parayla kendi geçimimizi yapamıyoruz."

Tarım bölgesi olan Bismil'deki köylüler de kazanç elde edemiyor. Ürünün maliyetinin fazla olduğunu

belirten şeker pancarı ekicisi **Abdullah Polat**, bundan dolayı zarar ettiklerini söyledi. Köylülükte öldüğünü ve zararına çalıştıklarını söyleyen Polat, "Diyarbakır'ın Kulp İlçesi'nden Bismil'e göç etmek zorunda kaldım. Burada tarlanın dönümünü 100 bin YTL karşılığında kirliyoruz. İşçi parası, gübre gibi masrafları vb. hesaplayınca bize bir şey kalmıyor. Bu yüzden işçileri ucuz çalıştırmak zorunda kalıyoruz" dedi. Şeker pancarının kilosunu 75 Ykr'den sattıklarını vurgulayan Polat, "Hiçbir işte kâr kalmadı ne iş yapacağımızı bilmiyoruz" diye konuştu. (Ankara)

SES Genel Başkanı **Köksal Aydın**, AKP'nin sağlıkta yıkım politikalarının son halkasını oluşturan ve kamu hastanelerinin özelleştirilmesini getirecek "**Kamu Hastane Birlikleri Pilot Uygulaması Hakkında Kanun Tasarısı**"na izin vermeyeceklerini, engellemek için tüm güçlerini kullanacaklarını dile getirdi.

SES Genel Merkezi'nde 1 Kasım günü bir basın toplantısı düzenleyen Aydın, Meclis Sağlık Komisyonu'nda görüşülecek olan "**Kamu Hastane Birlikleri Pilot Uygulaması Hakkında Kanun Tasarısı**"nın, AKP'nin sağlıktaki yıkım politikalarının son halkası olduğunu söyledi. Bu tasarı ile kamu hastanelerinin toplumsal işlevi yerine, kâr esaslı işletme anlayışının getirildiğini; hastanelerin ticarethane, vatandaşların müşteriye dönüştürüldüğünü, ka-

musal güvenceli ücret sistemi yerine çalışanların ücretlerinin düşürülmesiyle ilgili olarak, "SES; "

"Hastaneler özelleştiriliyor!"

SES; "Hastaneler özelleştiriliyor!" başlıklı raporunu yayınladı. Raporda, hastanelerin özelleştirilmesiyle birlikte, hastanelerin toplumsal işlevi yerine, kâr esaslı işletme anlayışının getirildiğini; hastanelerin ticarethane, vatandaşların müşteriye dönüştürüldüğünü, ka-

musal güvenceli ücret sistemi yerine çalışanların ücretlerinin düşürülmesiyle ilgili olarak, "SES; "

SES; "Hastaneler özelleştiriliyor!" başlıklı raporunu yayınladı. Raporda, hastanelerin özelleştirilmesiyle birlikte, hastanelerin toplumsal işlevi yerine, kâr esaslı işletme anlayışının getirildiğini; hastanelerin ticarethane, vatandaşların müşteriye dönüştürüldüğünü, ka-

Bu tasarının, kamu hastanelerini özelleştirme amacıyla hazırlandığını ve asla kabul edemeyeceklerini ifade eden Aydın, "**Halkın vergileriyle kurulan kamu hastaneleri, sağlık hizmetleri özelleştirilemez**" şeklinde konuştu. Tasarıyla, 7 kişiden oluşacak hastane yönetim kurullarında il ticaret odası temsilcisi yer alırken, çalışanlar ve meslek odalarının temsilcilerine yer verilmiyor. Hastaneler "altyapı, kalite ve hasta memnuniyeti" gibi kriterlerle A, B, C, D, E şeklinde sınıflandırılarak "verimsiz" iddiası ile D

ve E grubu hastaneler kapatılacak. Hastanelerde her türlü hekimlik hizmetleri, laboratuvar ve görüntüleme merkezlerinin bulunduğu hizmetler, "hizmet alımı" yoluyla özelleştirilecek böylece iş güvenceli istihdam da ortadan kaldırılacak. Bu tasarı, kamu eliyle yürütülmesi gereken asli ve sürekli işleri tanımlayan Anayasa'nın 128, 657 sayılı Yasa'nın da 36'ncı maddelerine de açıkça aykırı. Tasarı ile çalışma süreleri artan radyoloji çalışanları için de kansere davetiye çıkarılıyor. (İstanbul)

Ülkemizdeki en önemli gündem maddelerinden biri olan Kürt Ulusal Sorunu'na yönelik devletin imha, inkar ve asimile etme amaçlı politikaları son dönemde yükseltelen ırkçı-şovenist dalga ile daha fazla ön plana çıkmaktadır. İrkçi slogan, marş ve nutuklarla kitleler seferber edilmeye çalışılmakta, teröre karşı düzenlenen ve öğrencilerle memurların katılmasının zorunlu kılındığı gösterilerle düzene bağlılık yeminleri edilmekte, lümpen-işsiz kesimler linçlere, talanlara özen-dirilmekte, on binlerce askerle operasyonlara çıkılmakta, dağ taş bombalanmakta, işkenceler, baskınlar, zulümler yoğunlaştırılmaktadır.

Sadece ülkemizin değil dünyanın belli başlı gerici, emperyalist merkezlerinin de gündeminde daha fazla giren Kürt Ulusal Hareketi baskıyla, zulümle bastırılmayacağını, yok edilemeyeceğini tekrar tekrar kanıtlanmaktadır.

Kürt Ulusal Hareketi'nin temsilcileri attıkları adımlarla bölgede önemli bir aktör olduklarını ve taleplerinin ciddiye alınması gerektiğini ifade ediyorlar. Dağlıca'daki başarılı baskının ardından başlatılan seferlerde elle tutulur bir sonucun alınmaması, TSK'nın kayıplar almayı sürdürmesi çokça iddia edildiğinin aksine

DTP ile dayanışma içinde olalım

çatışmanın, sorunun kaynağının ülkenin içinde olduğunu herkese göstermektedir. **Bu dönemde esir alınan askerlerin bırakılması sürecinde yaşananlar da bir kez daha devletin taktiksel bir yenilgisini ifade etmekte ve düzenin temsilcilerinin küfürleriyle karşılaşmakta, öldedikleri için askerler suçlu ilan edilmekte ve hatta tutuklanmaktadır.**

Savaş medyasına kanmayalım!

Bu dönemde kitleleri ırkçı, şovenist düşüncelerle zehirlemede, halkı yanlış şekilde bilgilendirmede ve birbirine düşürmede savaş medyasının büyük bir rolü bulunmaktadır. Aynı kalemden çıktığı izlenimini veren "rakip" TV kanallarının ve gazetelerin her yayınında ve nüshasında yoğun ve yüzeysel bir ırkçılıkla Kürt düşmanlığı körüklenmektedir. Zaho'dan, Erbil'den, Habur'dan aynı haberleri döne döne veren ajan "muhabirler" "Kahraman Mehmetçiğin kararlılığını, cesaretini alkışlamakta, her yer karış karış aranmakta, teröristler kork-

makta, kaçmakta, sıkıştırılmakta" ancak gerillaya ciddi bir kayıp verdirilmediği gibi TSK daha fazla asker kaybetmekte, canlı çekilen bombardıman görüntüleri ve duygusal şekilde verilen asker cenazeleri ile gündemden hiç çıkmayan ve başarısızlıkları ile emekliliğe ayrılan askerlerin akla ziyan yorumlarıyla medyanın nasıl militarize olduğu ve devletin elinde nasıl etkili şekilde kullanıldığı da anlaşılmaktadır.

Medyanın da yoğun çabalarıyla Kürt Ulusal Hareketinin legal alanda siyaset yapan temsilcileri üzerinden de yoğun bir hedef gösterme ve kışkırtma kampanyası yürütülüyor. Bu ülkenin yasalarına uygun bir şekilde faaliyet yürüten DTP'nin tüm dikkatine rağmen Kürt düşmanlığında ve kendisine yönelik muhalefete tahammülsüzlükte sınır tanımayan sistemin provokasyon çalışmaları hükümetiyle, ordusuyla, medyasıyla, yargısıyla ele ele sürüyor. Hükümet sözcüsü, DTP'lilerin suçüstü yakalandığını iddia ederek kendi gerçek yüzünü deşifre ederken, Genelkurmay Başkanı Büyükanıt DTP'nin ismini ağızına al-

mak istemeyerek düşmanlığını ilan ediyor, DTP'lilerin her konuşmasını, yazısını mercek altına alarak soruşturma açan yargı ise yasalarını ihlal ediyor DTP'lilerin özel yaşamlarına kadar girerek teşhir etmeye çalışan medya da milletvekillerini ve DTP bürolarını hedef göstermekte, faşist katillerin harekete geçmesi için koşullar hazırlanmaktadır.

Özellikle **8 Kasım**'da Ankara'da gerçekleştirilen DTP'nin Olağanüstü Kongresi'ne normalden yoğun bir ilgi gösteren medyanın bu ilgisinin hayra alamet olmadığı, provokatif yaklaşımların hâkim olduğu ve DTP zehrinde Kürt Ulusal Hareketi'nin ve devrimci demokrat kitlelerinin iradelerinin kırılmak istendiği açıktır. Kongrede kabul edilen ve ülkemiz siyasi hareketi açısından tartışılmayı hak eden "özerklik" başta olmak üzere yüksek sesle dillendirilen talepler hasıraltı edilmekte ve teker teker vekiller incelenmektedir. DTP'nin seçilen yeni genel başkanı **Nurettin Demirtaş**'ın PKK üyesi olduğu ve hapisanede kaldığı yıllar gündeme getirilmekte, DTP vekili

Fatma Kurtulan'in eşinin gerilla olduğu ilan edilmekte, Ahmet Türk'le Leyla Zana üzerinden DTP'nin bölünmesi amacıyla yorumlar yapılmakta, parti meclisi üyelerinden kongrede konuşulanlara, asılan pankartlardan asılmayan bayraklara kadar her konu ayrıntılarına uzun uzun aktarılmakta, DTP hedef haline getirilerek tecrit edilmek istenmekte, farklı milletlerden emekçilerin birbirine düşmesi için her olanak kullanılmaktadır.

Ancak açık bir gerçek var ki, tüm bu çarpıtmalar ve provokasyonlar hayatın gerçekliği karşısında tuzla buz olacaktır. Gerillanın başarılı ve etkili vuruşları, Kürt ulusunun haklı talepleri ve örgütlü mücadelesi ve tüm devrimci ve demokrat güçlerin ortak çabasıyla ırkçı-şovenist kampanyanın püskürtülmesi mümkündür. Bunun için özellikle Kürt halkının mücadelesinin yanında olmak ve saldırıların odağında Kürt ile dayanışmak önemli bir yerde durmaktadır.

Tunceli'nin Hozat ilçesinde ormanlık arazide katledilen **Bülent Karataş**'ın yanında bulunan ve aynı olaydan yaralı olarak kurtulan **Rıza Çiçek**'in maruz bırakıldığı devlet terörü bitmiyor. İnsanların yaşamlarını dilediği gibi elinden alma hakkı tanıyan kolluk güçleri, son dönemde yaşanan pek çok olayda olduğu gibi bu olayda da katlettiği insanlara suçlu muamelesi yapmaya devam ediyor.

Sevk işkencesi

27 Eylül'de Tunceli'nin Hozat ilçesindeki ağaçlık bölgede harmanlık araziye kışık odun toplamak için gittiği sırada yanına gelen Özel Timlerin açtığı ateş sonucu yaralanıp hastaneye kaldırılan Rıza Çiçek, hakkını da "yol tutuklaması" kararı verilmesine rağmen 27 gündür mahkemeye çıkarılmadı. Eski Tunceli Baro Başkanı **Hüseyin Aygün**, müvekkilinin G3 silahıyla vurulduğunu ve ağır yaralı olmasına rağmen hapisanedeki sağlıksız koşullarda kaldığını belirtirken **"Rıza Çiçek, elleri kelepçe-**

Özel Timlerin yaraladığı Rıza Çiçek'in tutukluluğu devam ediyor

li olarak üç ayrı hapisaneye götürüldü. Tedavisi yarım kaldı. Bu yüzden geceleri ateşleniyor ve ağır çekiyor" dedi. Çiçek beşer günlük aralarla bölgedeki üç değişik hapisaneye sevk edildi. Olay sonrasında ağır yaralı olarak Elazığ Araştırma Hastanesi'ne kaldırılan Çiçek, Hozat Sulh Ceza Mahkemesi'nin istemi üzerine CMK 94. maddesi uyarınca 5 Ekim'de tedavi gördüğü hastanede tutuklanmış ve Diyarbakır Dicle Üniversitesi Tıp Fakültesi "Tutuklu Koşuşu"na sevk edilmişti. Fırat Üniversitesi Tıp Merkezi'nin raporunda **"genel durumu kötü, şuuru kapalı, göğüs ve sol kolunda keşi mevcut"** de-

nilmesine rağmen Çiçek, yoğun bakımda bulunduğu hastaneden alınıp Tunceli Kapalı Hapishanesi'ne gönderilmişti. Çiçek'in 27 gündür haksız

bir şekilde tutuklu bulunduğunu ifade eden avukat Aygün, verilen "yol tutuklaması" kararının yetkili hâkim önüne çıkarılmak için alındığını, bu kararın aslında yargılanacak kişinin lehine bir düzenleme olmasına karşın müvekkilinin hâlâ mahkeme önüne çıkartılmamış olmasını "hukuk dışı" sözleriyle değerlendiriyor.

Masum insanları katletmekten hiç çekinmeyen devlet ve onun kolluk güçleri şans eseri hayatta kalan Çiçek'e de suçlu olan oymuş muamelesi yapıyor, gündelirdi hukuksuz şekilde tutsak halde tutuluyor ve tedavisi engellenerek sevk işkencesine tabi tutuluyor.

Özellikle Kürt halkına yönelik

imha ve esir alma politikası pek çok olayda daha açık görülüyor. Tarlada çalışırken mayına basıp ağır yaralanan köylüler hastaneye değil karakola götürülüyor ve devlet malına zarar vermektен yargılanıyor; panzerin ezerek öldürdüğü yaşlı Kürt kadını % 100 suçlu bulunuyor ve askerlerin sorgusuz kurşunlarıyla ölen, yaralanan bölge insanları esir alınıyor. Kürt halkının haklı mücadelesinden duyduğu korkuyu bu şekilde yansıtan devlet, kendi koyduğu yasaları açık bir şekilde yok sayıyor.

Ağır yaralı halde iken "örgüt üyesi" olduğu iddiası ile yol tutukluğu ile Diyarbakır'a götürülen, burada da Dicle Üniversitesi Tıp Fakültesi Hastanesi Tutuklu Koşuşu'nda tutulan Rıza Çiçek "yasadışı örgüte bilerek ve isteyerek yardım ve yataklık etmek" iddiası ile tutuklanarak Tunceli Kapalı Hapishanesi'ne konuldu. Faşizm, kendi hukukuna dahi aykırı bir şekilde köylüleri infaz ederken suçlarını gizlemek için delilleri ortadan kaldırdı. **(H. Merkezi)**

İrkçi şoven saldırılara karşı DTP'ye destek ziyareti

ESP, EHP, DHP, BDSP, Kaldıraç, Odak, Aİnteri ve Partizan, son günlerde artan ırkçı saldırıların baş hedefi haline gelen DTP'ye destek ziyaretinde bulundu. DTP Genel Merkezi'nde gerçekleştirilen ziyaret öncesi DTP'li yöneticilerle bir sohbet gerçekleştirildi. Sıcak bir atmosferde geçen sohbet, ırkçı faşist saldırıların her kesimi tehdit ettiği vurgusu yapılarak bu süreçte ortak hareket etmenin önemine değinildi. DTP yöneticileri dayanışmanın öneminden bahsederken **"sadece saldırıya uğradığımızda değil, normal zamanlarda da bir araya gelebilmeliyiz, farklılıklarımızı bir yana bırakıp ortak noktalarda birleşebilmeliyiz"** dedi.

Daha sonra DTP Başkan Yardımcısı **Selma İrmak**'ın gelmesiyle toplantı salonunda görüşme devam etti. Son süreci değerlendiren İrmak, artan şoven dalganın, sınır ötesi operasyonların, Kürt halkını imha ve inkarın yeni bir dalgası olduğunu, bu sürecin yalnız göğüslenemeyeceğini, devrimci-demokrat-yurtseverlerle birlikte aşılacağını dile getirdi. 1 saati aşkın süren ziyaret dayanışmanın devam etmesi dileğiyle son buldu.

(Ankara)

Şemdinli aydınlatıldı!

9 Kasım günü DTP İlçe binası önünde biraraya gelen yüzlerce kişi Umud Kitapevi'ne doğru yürüyüşe geçti. Şemdinli halkı, JITEM elemanı "iyi çocuklar" astsubaylar **Ali Kaya, Özcan İldeniz** ile itirafçı **Veysel Ateş**'in yargılanmasında ortaya çıkan hukuksuzluğa tepki gösterdi. Yürüyüş boyunca **Ali Yılmaz** ve **Zahir Korkmaz**'ın fotoğraflarının taşındığı eylem, saldırıya uğrayan kitapevinin önünde yapılan açıklamayla devam etti. DTP İlçe Başkan Yardımcısı **Ferhat Gelici** okuduğu açıklamada Şemdinli davasının askeri mahkemeye gönderilmesine tepki gösterdi. Sınır ötesi operasyon tartışmalarına da dikkat çeken Gelici, "Eğer Şemdinli olayının üzerine kararlılıkla gidilebilseydi, bugün ülkemiz içinde bulunduğu linç kültüründen kurtulmuş olacaktı" dedi. Gelici'nin konuşmasının ardından Şehir Mezarlığı'na giden kitle, burada anma yaptı. Eylem alkışlarla sona erdi. **(H. Merkezi)**

Kürt halkı sınır ötesi operasyon istemiyor!

Sınır ötesi operasyon için Meclis'e yetki veren tezkerenin kabul edilmesinden sonra Kürt halkına yönelik saldırılar daha da boyutlandı.

Asker cenazelerini şovenizmi, milliyetçiliği körüklemek için kullanan egemenler, Kürt halkına yönelik geleneksel imha ve inkar politikalarını sürdürüyor.

Ülkemizde en diri toplumsal dinamiklerden biri olan ulusal harekette karşı geliştirilen kuşatma, teslim alma yok etme operasyonu sınır ötesi tartışmalarının arkasına perde-lenerek yürütülüyor. Savaş çığırta kanlığı yapan egemenlerin sesi medyanın kışkırtması ve generallerin açıklaması ile geniş bir kitle tabanı kazanmayı başaran operasyon, Kürt ulusal mücadelesinin tüm den imhasını öngörüyor. **"En iyi Kürt ölü Kürt'tür"** anlayışı ile hareket eden ülkemiz

egemenleri, Kürt ulusal hareketine karşı operasyonlarını yoğunlaştırırken demokratik zeminde mücadele eden partileri kurumları da hedef tahtasına koymaktan geri durmuyor. Devletin, Kürt ulusal mücadelesi ile birlikte geniş bir kesimde toplumsal muhalefete de hedefleyen bu yönelimine karşı emekçiler de sessiz kalmıyor. Kürt halkı birçok yerde yaptığı eylem ve etkinliklerle saldırıların protestosunu ediyor. Şovenizmin, milliyetçiliğin karşısında duruyor. 3 Kasım'da Ankara'da yapılan ve on binlerce insanın katıldığı mi-

tingler örgütleniyor. Silopi'de Kürt halkı operasyonlara karşı alanlara iniyor.

"Köleliğe artık yeter"

* **Mardin'in Nusaybin** ilçesinde yapılan eylemde DTP ve Kürt emekçilere yönelik saldırılar protestosuna 5 Kasım günü biraraya kitle sınır ötesi operasyonu protestosuna katılmak amacıyla yürümek istedi, ancak polis engeli ile karşılaştı. Tartışmaların ardından açıklama Özgür Yurttaş Derneği'nin önünde gerçekleştirildi.

* **Adana**'da bir grup genç, Kürtlere yönelik saldırılar ve operasyonları protesto etmek için eylem düzenledi. Eyleme polis panzerlerle saldırdı. Panzerden sıkan suyla yaralanan ateşi söndüren polis mahalleyi uzun süre abluka altına aldı.

* **Şırnak**'ın **Silopi** ilçesinde düzenlenen Barış ve Demokrasi mitinginde sınır ötesi operasyona karşı tepkiler dile getirildi. 30 bini aşkın kişinin katıldığı mitingde, sık sık **"PKK halktır halk burada"**, **"Türkes'in itleri yıldırılmaz bizleri"** sloganları atıldı.

TC'nin operasyonları sürüyor!

rinde uçuş yaparken bölge havadan bombalanıyor.

* **Şırnak**'ın **Uludere** ilçesi'nde bulunan sınır boyu köylerinde yoğun bir askeri hareketlilik yaşanıyor. Uludere'ye bağlı sınır boylarında bulunan Gülyazı Beldesi, Ortasu, Yemişli ve Ortak Köy kırsal alanında hareketlilik yaşanırken askeri sevkîyat ise sürüyor. Komando birlikleri sınır kırsal kesime yerleştiriliyor.

Tunceli merkeze yaklaşık 15 kilometre uzaklıkta bulunan Uzunçayır Jandarma Karakolu'na akşam saat

23.00 civarında HPG gerillaları tarafından saldırı düzenlendi. Saldırı sonrası çıkan çatışmada **Uzman Çavuş Bahtiyar Şimşek** öldü.

* **Mardin**'in **Dargeçit** ilçesi ile **Şırnak**'ın **İdil** ilçesi arasında bulunan **Cehennem Deresi** mevkiinde operasyona çıkan askerler ile HPG gerillaları arasında 3 Kasım günü çatışma çıktı. Çatışmada bir korucu öldü. 2 HPG gerillası da şehit düştü. Gerillalar Karalar Köyü'nde (Arabane) top-rağa verildi.

* **Diyarbakır**'ın **Lice** ilçesi'ne

bağlı Turali (Beşit) ve çevre köylerinde askeri birlikler küçük gruplar halinde akşamları operasyona çıkıyor. Askeri birliklerin görünmemeye özen gösterdiklerini belirten köylüler, bu durumun askerlerden habersiz tarlaya çıkan köylüleri kaygılandığını ifade etti. Askerlerde termal kameraların olduğu ve akşamları buldukları bölgelerde telefon şebekesini bozucu sinyaller attıklarını dile getiren köylüler, bu uygulamanın son haftalarda yoğunlaşmasına dikkat çekti. **(H. Merkezi)**

Tutsak yakınları Ankara'da tecritin kaldırılmasını istedi

F Tipi hapisanelerde tecrit ve tretmana bağlı olarak saldırılar sürerken tutsak yakınları, tutsakların taleplerini gündemleştirmek için eylemler yapıyor, ziyaretler düzenliyor. Son süreçte bu çabaların birisi de ailelerin Ankara'ya giderek milletvekilleri ile görüşme yapmaktır. İstanbul'dan tutulan otobüslerle Ankara'ya uğurlanan aileler 1 Kasım akşamı Galatasaray Lisesi önünden TRT binası önüne kadar sloganlarla yürüdü. Ankara'ya gelen tutsak yakınlarının oluşturduğu heyet, **Adalet Bakanlığı**, Ceza ve Tevkif Evleri Genel Müdürlüğü, **AKP Milletvekilleri** ve TBMM İnsan Hakları İnceleme Komisyonu yetkilileriyle yaptığı görüşmelerde, yetkililerden sorunların 3 ay içerisinde çözüleceği sözünü aldı.

Mithatpaşa Caddesi'nden Yüksel Caddesi'ne "10 Saatlik Sohbet Hakkı Uygulansın" pankartıyla yürüyen tutsak yakınları, burada yaptıkları basın açıklamasında tecritten kaynaklanan sorunların çözümüne ilişkin Ankara'ya geldiklerini söylediler. Açıklamayı yapan **Sezai Demirtaş**, 22 Ocak 2007'de Adalet Bakanlığı tarafından yayınlanan genelgenin uygulanmadığını, tutsakların haftada 10 saatlik sohbet hakkının gasp edildiğini belirtti. Demirtaş, "45/1 sayılı **Adalet Bakanlığı genelgesiyle tanınan 10 kişilik grupların 10 saatlik sohbet hakkı samimi ola-**

rak yaşama geçirilir ve söz verildiği üzere imkânlar dâhilinde bu haklar genişletilirse hapisanelerde yaşanan sorunların aşılması için önemli bir adım atılmış olacaktır" dedi. Hapisanelerde ısrarla tecrit işkencesinin dayatıldığına dikkat çeken Demirtaş, hak gasplarının, saldırıların artarak devam ettiğini söyledi. Demirtaş, yaşananların sorumlusunun Adalet Bakanlığı olduğunu ifade etti.

"10 saatlik sohbet hakkı uygulansın", "Tecrite son" sloganlarını atan aileler açıklamanın ardından heyetler oluşturarak, Adalet Bakanlığı, Ceza ve Tevkif Evleri Genel Müdürlüğü, **AKP Milletvekilleri**, TBMM İnsan Hakları İnceleme Komisyonu üyeleriyle görüşmek için yola çıktılar.

Heyetin geri dönüşünü bekleyen aileler ise "Disiplin cezaları kaldırılmalı", "Tecrit işkencesidir" ve "Hasta tutsaklar serbest bırakılmalı" dövizleriyle birlikte halay çekip slogan atarak eylemlerine devam ettiler.

Görüşmeleri sonlandıran aileler görüşme hakkında verdikleri bilgilerde yetkililerin soruna duyarlı kalmayacaklarını söylediklerini aktardılar. Tutsak yakını **Ahmet Kulaksız**, "Biz hapisaneler konusunda ısrarlı-

yız. Yetkililer tarafından söylenenlerin karşılık bulmasını diliyoruz" dedi. Hapisaneler konusunda yetkili olduğunu söyleyen Hâkim **Feyzullah Taşkın** ile görüştüklerini anlatan Kulaksız, "Anlayışla karşılandık. Taşkın, sorunların bir günde, bir haftada çözümleneceğini söyledi. Hâkim Taşkın, yakın zamanda cezaevlerinde yaşanan olumlu gelişmeleri bize 'çıplak gözle göreceksiniz' dedi. Bizlere söz veriliyor olması önemlidir" diye konuştu. Kulaksız, tutsakların sağlık sorunlarından, yaşanan keyfi uygulamalara kadar hapisanelerdeki birçok sorunu görüşmede dile getirdiklerini belirterek, 3 aylık zaman dilimi içinde sorunların tümünün çözüleceği yönünde söz aldıklarını aktardı.

(Ankara)

Hapisanelerdeki faşist saldırılara son!

Geçtiğimiz ay içinde Tekirdağ F Tipi Hapishanesi'nde yaşanan saldırılar ve pek çok hapishanede yaşanan hak ihlalleri 10 Kasım 2007 tarihinde yapılan bir basın açıklamasıyla protesto edildi. Galatasaray Lisesi önünde yapılan basın açıklamasını **Partizan**, **DHP**, **ESP**, **Odak** ve **ÖMP** örgütledi.

Kitle adına yapılan açıklamada, **Gebze M Tipi**, **Tekirdağ** ve **Kandıra F Tipi Hapishanesi**'nde asker ve idare-

nin yönlendirmesi ile adli tutuklulara hakaret ve küfür içerikli sloganlar atılarak faşist provokasyon ve saldırıların gerçekleştirildiği belirtildi.

Eylemde ayrıca Tekirdağ 1 No'lu Hapishanesi'nden bir kaç gün önce tahliye edilen **Özgür Ertürk** de söz alarak, son dönemde yaratılan ırkçı dalganın hapishanelere de yansıdığı, pet şişe vb. şeyler bahane edilerek tutsaklara saldırıldığını ifade etti. Konuşmasında devrimci,

yurtsever ve ilerici tutsaklara yapılan saldırıların teslim alma çabası olduğunu fakat tutsakların direnmeye devam ettiğini ve idarenin bu çabalarını boşa çıkardığını vurguladı. Konuşmalar sırasında "**Devrimci irade teslim alınmaz**", "Devrimci tutsaklar onurumuzdur", "**Hapisanelerdeki faşist saldırılara son**" vb. sloganlar atıldı. Ertürk'ün konuşmasının ardından basın açıklaması sonlandırıldı. (İstanbul)

Tırmandırılan şovenizm ve hapishanelerdeki saldırılar

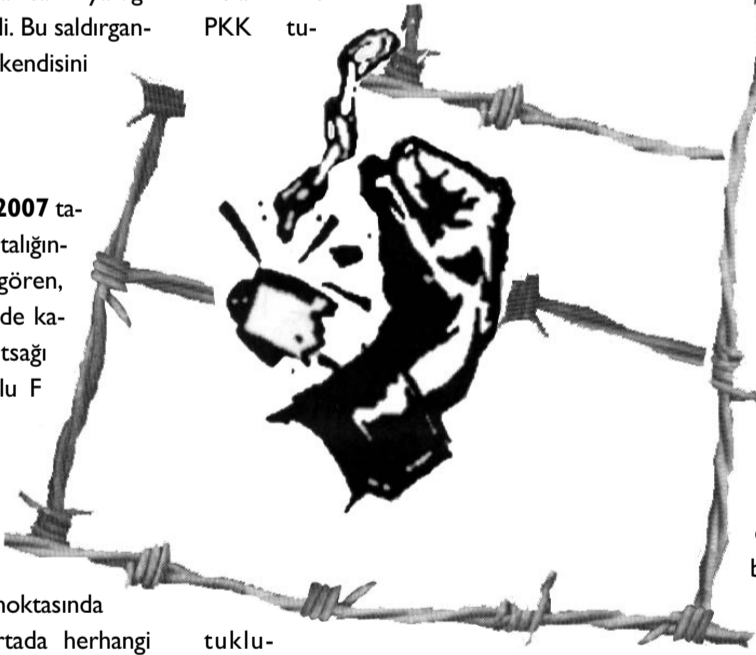
Faşist devlet her dönem olduğu gibi yine şovenizmi, ırkçılığı, milliyetçiliği körükleyerek, halka yönelik saldırılarına hız verdi. PKK'nın son eylemlerinin ardından kıskırtılan linç güruhunun zincirlerini gevşeterek sokağa saldı. Ve ardından devrimci, demokrat ve yurtsever kişiler ve kurumlar saldırıya uğradı, linç edilmek istendi. Bu saldırganlık hapishanelerde de kendisini gösterdi.

Ankara

Örneğin 22 Ekim 2007 tarihinde Hepatit B hastalığından kaynaklı tedavi gören, Sincan 1 Nolu F Tipi'nde kalan TKP/ML dava tutsağı **Yaşar İnce** ile 2 Nolu F Tipi'nde kalan PKK'li **Reşit Aslan**'a askerler Numune Hastanesi'ne sevk sırasında saldırmıştır. İnce'ye asker arama noktasında ringe götürülürken ortada herhangi bir tartışma yokken keyfi bir şekilde saldırmıştır. Ringe üç beş adım kala tekme ve yumruklar, küfür ve hakaretlerle ringe hücrasına atılan İnce'ye "otur lan yerine şerefsiz", "kökünü kazıyacağız" vb. tehditler de savrulmuştur. Bir süre sonra aynı ringe asker tarafından bilinçli olarak adli bir tutsak getirilmiştir. Hücre kapısı

açılır açılmaz adli tutsak tekmelerle ve küfürlerle İnce'ye saldırmış, İnce'nin karşılık vermesi üzerine adli mahkum yan hücreye konulmuştur.

Hastaneye 1 Nolu'da gidecek tutsaklar bu şekilde alındıktan sonra ringe 2 Nolu F Tipi'ne gitmiştir. Reşit Aslan isimli PKK tu-

tuklusu da ringe aynı şekilde tekme ve tokatlarla bindirilmiştir.

Saldırılar bununla da sınırlı kalmamış, ringe içinde de devam etmiştir. Kelepler bileklere oturacak kadar sıkıştırılmış, kollar iyice gerdirilerek, gün boyu faşist müzikler dinletilerek işkenceye devam edilmiştir.

Asıl saldırı ise hapishane girişinde

ringden indirilirken yapılmıştır. İlk saldırı Reşit Aslan'a ringe koridorunda başlamış ve indikten sonra da devam etmiştir. Ardından aynı işkenceye İnce maruz kalmıştır. Saldırı sırasında İnce'nin özellikle sırtına aldığı darbeler nedeniyle kaburgalarında ve belde ezilmeler oluşmuştur. Saldırı sırasında tutsaklar "**İnsanlık onuru işkenceyi yenecek**" sloganını haykırmış, bundan dolayı da "onurunu...", "soysuz itler" vb. hakaretlere maruz kalmışlardır.

Yaşar İnce'nin saldırı sonrası revire çıkma talebi de "doktor yok" denilerek engellenmiştir. İnce bir gün sonra cibirtide revirde nefes alırken kitle sırasında ağrıların oluştuğunu belirtmiş ancak "doktor" herhangi bir darp izi "bulamadığı" için rapor vermemiştir.

Saldırılarının ardından Sincan 1 Nolu F Tipi'ndeki **TKP/ML**, **MLKP**, **TKİP**, **DHKPC**, **MKP**, **Direniş Hareketi** ve tutsakları tarafından ortak bir dilekçe ile suç duyurusunda bulunulmuştur. Bu saldırının bir benzeri de 2 Kasım 2007 tarihinde TKP/ML dava tut-

sağı **Sedat Ot'a** yönelik yapılmıştır. Ot, Sincan Devlet Hastanesi'ne götürülürken saldırıya uğramış, şu an yürümemekte zorluk çekmektedir.

Sincan Kadın Hapishanesi de bu saldırılardan nasibini almıştır. İdarenin yönlendirmesi ile adli kadınlar ve gardiyanlar ırkçı-faşist sloganlar atmışlardır. İki üç gün süren bu saldırının ardından tutsaklar idare ile görüşerek "bu provokasyon ortamına bir son verilmesi, aksi halde gelecekte olaylardan hapishane idaresinin sorumlu olacağı" hatırlatmıştır. Ardından bu durum sona ermiştir.

İzmir

Geçtiğimiz ay Gebze Hapishanesi'nde yaşanan saldırının benzeri bu kez Kırklar 1 No'lu F Tipi Hapishanesi'nde yaşandı. Gebze Hapishanesi'nde ırkçı sloganlar ve kapı dövmeyle yaratılmaya çalışılan hava, Kırklar'da devrimci ve yurtsever tutsakların hücrelerine atılan tehdit notlarına kadar vardı. Bu notlarda tehditlerle birlikte pek çok hakaret ve küfür dolu söz de bulunuyor.

Tekirdağ

Tekirdağ F Tipi'nde tutsaklar pek çok bahaneyle 15 ayrı vatan kapalı görüş cezalarıyla karşı karşıya bırakıldı ve hala pek çok tutsak yakınlarıyla görüştürülmemekte. Şimdi bu ceza ve saldırı dalgasına yeni bir tanesi eklendi, iç-

me suyuna ait pet şişelerle ilgili bir dayatma ve saldırı süreci başlatıldı. Her gün yeni bir bahane bularak tutsaklar üzerindeki baskı ağırlı ve tecridi arttırmak isteyen hapishane idaresi, bu sefer de pet şişeleri, amaç dışı kullanıldığı gerekçesiyle saldırı malzemesi yapıyor.

İlk olarak Ekim ayı başında bu konuyla ilgili sınırlama tutsaklara sözlü olarak bildiriliyor. Devamında 03.10.2007 tarihinde yapılan genel arama sırasında tüm bidonlar zorla toplanmak isteniyor ve jandarma tutsaklara copla saldırıyor. Bu olayı protesto etmek için kapılara vuran tutsakların isimleri alınarak yeni bir soruşturma saldırısı başlatılıyor. Boşalan pet şişeleri vermeyen tutsaklara işme suyu vermeyen idare suyu da baskı malzemesi yapıyor.

27 Ekim günü genel arama gerekçesiyle hücrelere giren gardiyan ve jandarma tutsaklara saldırıda bulunuyor. Sabah 10.30 başlayan saldırı öğleden sonraya kadar devam ediyor. Pek çok tutsakta saldırıdan sonra darp izleri yara ve morluklar oluştu. Bu yaşanan saldırılara paralel olarak tutsaklara ayakbağı dayatması yapılmaya başlandı. Tutsakların ayakbağılarını kendilerinin çıkarıp göstermesini isteyen gardiyanlara buna uymayan tutsakları ortak sohbet alanlarına, telefona görüşmesine ve ziyaretçi görüşüne çıkarmıyor.

Mamak halkı barınma hakkına sahip çıktı!

"Yeni Mamak Kentsel Dönüşüm Projesi"nin yaşama geçirilmesi ile birlikte evleri yıkılmak istenen Mamak halkı 31 Ekim'de Mamak Belediyesi önünde bir basın açıklaması gerçekleştirdi. Projeye dair söz, yetki ve karar hakkı talepleriyle belediye önünde toplanan yaklaşık 200 kişi evlerini yitirmeyacaklarını söylediler.

Geçtiğimiz Mayıs ayında Belediye Başkanı tarafından 'mahallelinin projede söz hakkının olmasına' dair mahalle temsilcilerine verilen sözlerin unutulduğu ve projenin hızlı bir şekilde başlatılması kararının alındığını belir-

ten mahalle halkı, Mamak halkına bilgi verilmeden alınan bu tek yanlı kararlar mahalle halkının 'barınma hakkı' başta olmak üzere en temel haklarının yok sayıldığını söylediler.

Açıklamadan sonra mahalle temsilcileri Belediye Başkanı Gazi Şahin'le görüşme talebinde bulundular. Gazi Şahin'in yerinde olmadığını söylenmesi üzerine İmar Müdürü ile görüşen temsilciler mahallelinin taleplerini ilettiler. Dışarıda temsilcilerin dönüşünü bekleyen kitle ise "**Söz, yetki, karar, iktidar Mamak halkına**", "Mamak halkı burada Gazi Şahin nerede?", "**Barınma hakkımızı istiyoruz**" sloganlarını attı. (Ankara)

Sarigazi'de jandarma terörünü protesto

Sarigazi Liseli Gençlik, 31 Ekim günü Sarigazi'de yaptığı bir yürüyüşle uzunca zamanı bölgede hakim olan jandarma terörünü protesto etti. Jandarma en son 25 Ekim günü birçok kahve ve internet kafeye keyfi biçimde saldırmış, ayrıca Demokrasi Caddesinde birçok insanı copleyarak, küfür, hakaret ve tehditlerle bulunmuştu. Aynı süreçte 13 kişiyi gözaltına alan jandarma, bunlardan ikisinin tutuklanmasını sağlamıştı.

Tüm bu saldırıları protesto etmek için bir araya gelen 40 kadar liseli, "**Sarigazi'de jandarma terörüne son**", "İnsanlık onuru işkenceyi yenecek", "**Kahrolsun faşizm yaşasın mücadelemiz**" sloganları eşliğinde yürüyüşe geçtiler. Nazım Hikmet Parkı'na kadar yürüten liseliler, burada bir basın açıklaması yaparak, jandarma terörünü protesto ettiler. Liselilerin, öğlen saatlerinde başlayan eylemi saat 15:00'te sona erdi. (Kartal)

Armutlu'da yıkım saldırısı

İstanbul Büyükşehir Belediyesi tarafından başlatılan ve İstanbul'un birçok bölgesinde hayata geçirilmeye çalışılan Kentsel Dönüşüm Projesi kapsamındaki saldırılar sürüyor.

Anadolu Yakasında Tuzla Şifa Mahallesi, Gülsuyu ve Başbüyük gibi mahalleri içine alan rant projesi, Avrupa Yakasında ise, Ayazma ve daha bir dizi mahallenin yanı sıra, boğazın kenarında olmasıyla oldukça iş-tah kabartan Armutlu gibi bölgeleri kapsamakta.

Nitekim bu yönüyle projenin başlıca hedeflerinden olan Armutlu Mahallesi'ne 24 Ekim sabahı, saat 4 civarında, çevik kuvvet ekipleri eşliğinde düzenlenen bir baskınla birlikte, 27 ev yıkıldı.

Evleri yıkılan mahalle sakinleri, yıkım için kendilerine 10 dakika bile süre veremediğini, bunun için de eşyalarının büyük bölümünün yıkıntıların altında kaldığını söyleyerek, tepkilerini, "evrimizi başımıza yıktılar, bizi kiş ortasında sokakta bıraktılar" sözleriyle dile getiriyorlar. (H. Merkezi)

Onbinler milliyetçiliğe karşı yürüdü!

KESK, TMMOB ve TTB'nin çağrısıyla Ankara'da toplanan on binlerce kişi "**Özgür Demokratik ve Eşitlikçi Bir Türkiye**" mitingine katılarak ırkçı-şoven saldırılarla oluşturulmaya çalışılan milliyetçi cepheye karşı Sıhhiye Meydanı'nda toplandı. Hipodrom'da oluşturulan yürüyüş kortejleri Sıhhiye Meydanı'na kadar "**Kürdistan faşizme mezar olacak**", "Yaşasın halkların kardeşliği", "**Faşizme karşı omuz omuz**", "Yaşasın devrimci dayanışma" vb. sloganlarıyla alana vardığında demokrasi mücadelesinde yaşamını yitirenler anısına saygı

duruşu yapıldı. İlk konuşmayı yapan Miting Tertip Komitesi Başkanı ve KESK Genel Sekreteri **Abdurrahman Daşdemir**, barışın ve demokrasinin ülkesini yaratmak adına bu alanda toplandıklarını söyledi.

Daha sonra konuşan TMMOB Genel Başkanı **Mehmet Soğancı**, halkın geleceğini şekillendirmeye çalışanlara müsaade etmeyeceklerini söyledi. Hayatın her alanında mücadele edilmesi gerektiğini belirten Soğancı, halkın yaşam koşullarını sefaletle sürükleyen politikalarından vazgeçilmesini istedi. KESK Genel Başkanı **İsmail Hakkı**

Tombul ise, hükümet tarafından hazırlıkları yapılan anayasa taslağı tartışmalarına değinerek, "Yeni Anayasa 12 Eylül'ün bize dayattığı neo-liberal ve muhafazakâr yaşam tarzını daha da peçinlemeye çalışmaktadır" dedi. Devrimci kurumların ortak hareket ettiği miting alanında "**Sınır içi-ötesi operasyonlara hayır**" pankartı açan **Yeni Demokrat Gençlik** alanında dergi satışı yaparak 24-25 Kasım'da Adana'da yapılacak olan YDG Konferansına çağrı yaptı. Telekom ve Novamed işçilerinin direnişine desteği ifade eden sloganlara ağırlık ve-

ren YDG'liler ırkçı şoven saldırıların baş hedefi olarak gösterilmeye çalışılan Kürt halkının haklı mücadelesine dair "**Sınır içi-ötesi operasyon istemiyoruz**", "İşgale de-

ğil direnişe destek ver", "**Kürdistan faşizme mezar olacak**" sloganlarını attı. Miting Sevinç Eratalay ve İlkey Akkaya'nın söylediği türkülerle sona erdi. (Ankara)

Kürt ulusal sorunu safları netleştirirken...

"Bütün siyasal meselelerde olduğu gibi diller meselesinde de [tabii milli meselenin her alanında] bir elini (açıkça) demokrasiye uzatan ve öteki elini (arkalarından) gerici- lere ve polis ajanlarına uzatan iki- yüzlü bezirganlar gibi davranmak- tadırlar." (Lenin)

İbrahim Kaypak'a 1971'de "Türkiye'de Milli Mesele" adlı çalışmasında "Türkiye'de Milli Baskın Şampiyonları ve onların Suç Ortakları"ni anlatırken Doğan Avcıoğlu, Hikmet Kıvılcımlı ve Mihri Belli gibi oportünistlere karşı yapmıştı Lenin'den bu alıntıyı. Günümüzde farklı oportünist, revizyonist aktörlerle Kürt Ulusal Sorunu'ndaki benzer tartışmalar hız kazanarak devam ediyor. O yüzden Lenin'in tanımlaması bugün bazıları için de çok örtüşüyor. 70'li yıllarda İbrahim Kaypak'a, iki temel tabuya, **Kemalizm** ve **Kürt Ulusal Sorunu**'na ilişkin TDH için devrim niteliğinde görüşlerini ortaya koymuştu. Aradan geçen onlarca yıla karşın bu iki temel konudaki kafa karışıklıkları hala sürüyor. Kemalizm'le bağlantılı yanları bulunmakla birlikte Kürt Ulusal Sorunu'ndaki tavır ve yaklaşımlar şu an asıl ayırıcı bir nitelik kazanmış durumda. Somut ve canlı bir sorun olarak sürekli safları netleştiren Kürt Ulusal Sorunu, bizlere -kafa karışıklığı yaşayan kimi çevrelere de- İbrahim yoldaşın görüşlerini güncel gelişmeler içerisinde yeniden okuma ve anlama görevi yüküyor.

İnkarcılığa en hızlı TKP

Sınırdışı operasyon, Dağlica saldırısı, Irak Kürdistanı'na yönelik ambargo vs. derken Genelkurmay'ın merkezi yönlendirmesi altında şovenist gösteri ve saldırılar tüm Türkiye'de arttı. AKP'nin "sağduyu" çağrısına Genelkurmay, gösterileri övücü açıklamalarıyla karşılık vermiş ve daha önceki açıklamalarla hedef gösterilen DTP'ye saldırılar hızla safhaya ulaşmıştır. T. Kürdistanı dışında neredeyse saldırıya uğramayan DTP binası kalmazken saldırılar tüm devrimci demokratik kuruluşları kapsar hale gelmiştir. Siyasetin bir esprisi olsa gerek ki tam da özüne uygun olarak ulusal sorun, kendi sınırları içerisinde kalmamış, tüm devrimcileri, demokratları ve hatta ezen ulusun bireylerini de kapsar hale gelmiştir. Pek tabii ki bu durum kendi ayrıştırıcılığı içinde, tavır almayı zorunlu kılan gelişmeler yaratıyor. Artık siyasetin ara sesleri etkisini yitiriyor ve yuvrak cümlelerin kamuflesi ortadan kalkıyordu. Daha doğrusu gelişmeler bazı tarafsız ve ebedi demokratları kendi asıl yaklaşımlarını ortaya çıkaracak şekilde konuşturuyordu. TKP gibi bazıları bu gelişmeler olmadan da Kürt Ulusal Sorunu'nda şovenizme evrilen konumlarını tanımlamışlardı. Fakat gelişmelerin yarattığı ironiyi bakın ki TKP de şovenizmle zehirlenen kitlelerin gazabından kurtulamadı. Kürt Ulusal Sorunu'ndaki Türk milliyetçisi konumlanışlarını çok "teorik" ifade etmiş olmaları ki milliyetçi kitleler bunu anlayamamışlardır (!) Yoksa neden TKP'yi hedef alsınlar ki! Aslında bu noktada asıl "suçu" TKP'de bulmak gerekir. En azından bazıları gibi daha açık, lafı dolandırmadan görüşlerini açıklasalar ki böyle olmazdı belki de. **Sanırım 8. Kongrelerinin Kürt Ulusal Sorunu'ndaki şovenist kararlarını en başta bu milliyetçi kitlelere kavratmalıydılar.**

Sınırdışı operasyon tartışmaları içerisinde kitleleri şovenizmle zehirlen- ten toplum mühendisliğinin tüm versiyonlarıyla karşılaşıyoruz bir kez daha. Devletin Kürt Ulusal Sorunu ve Ortadoğu üzerine politikalarını uygularken ihtiyaç duyduğu kitle tabanını yaratmanın temel ayağını "ulusal seferberlik" oluşturuyordu. Öyle ki yapılan haberlerle neredeyse herkes Türk devletinin masum ve mağdur, Ulusal Hareket'in de zalim ve gaddar

Bugün Kürt ulusal sorununa bakış ve tavır safları netleştiriyor, ayrıştırıcı bir işlev görüyor, maskeleri düşürüyor...

olduğuna inancaktı. "Ulusal seferberliğin" kamuoyu ayağı bir yandan gösterilerle oluşturuluyor diğer yandan birçok kuruluşun devlet yanında tavır beyan etmesi sağlanıyordu. Bunlardan **TOBB, TİSK, TZOZ, TESK, Türk-İş, Hak-İş, TUSİAD** gibi 13 kuruluşun devlete operasyon için destek veren açıklamaları dikkat çekiciydi. Zira bu sayede patron, işçi, memur, köylü vs. tüm kesimler adına "ulusal birliklilik" mesajı verilmiş oluyordu. Politika ve savaş stratejileri bakımından "psikolojik hareketin" bir parçası olarak değerlendirilebilecek tüm bu gelişmeler o kadar da şaşırtıcı değildi. Fakat bu sefer devletin şovenist korosuna dahil olanlar arasında 'yakından tanıdığımız', tiynetlerini (geçmişlerini) bilesek de böyle açık dilli konuşmalarına pek şahit olmadığımız "demokratlar" da vardı. Ne güzel ki gerçek niteliklerini ve saflarını daha açık etmeye başlamışlardı. Düne kadar kendilerinin demokratik çözümün yollarına ilişkin kafa yoran [kafa karıştırmakla görevli] birçok itibarlı zat, PKK'nin Dağlica saldırısıyla yerlerinden zıplamışlardı. Hemen öncesinde sınırdışı operasyona hayır diyen, bazıları bir anda operasyona "yarı gönüllü" fit olmuşlardı. Acaba ne olmuştu onları bu kadar etkileyen? "Dünya meselelerinde ki ağırbaşlıklarının ve bilimsel soğukkanlılıklarını" bildiğimiz bu zatlar niye heyecana kapılmışlardı? Oysa ki bilinen koşullar altında, iki gücün savaşında geçmişte de çokça yaşanan kayıplardan biri gerçekleşmişti Dağlica'da. Belli başlı gerçeklerde hiçbir değişiklik yokken acaba bu zatların milliyetçi duyguları kabarıyor olabilir miydi? Kimbilir belki sonunda teorik çerçevelerden sıyrılıp arkalarını "kitle hareketlerine" dayamaları gerektiğini de biliyor olmalı. Ne acı ki onlar için güdüldük reformist kitle, tatmin edici değildi. Bu durumda milliyetçi kitlelere

göz kırmak neden olmasındı?

Devlet saldırabilir, öldürülebilir, işkence edebilir!

Dağlica saldırısıyla "PKK'nin şiddet eylemlerini tırmandırdığı, kıskırtıcılık yaptığı" söylemleri hız ve yaygınlık kazanmıştı. Birgün ve ÖDP'nin sahtekarca propagandasını yaptığı bu yalanlar, gelinek noktada Türk egemenlerinin politikalarına eklenmesi istediğinden bağımsız değildi. Özellikle son yıllarda devletin hiçbir uzlaşmaya yanaşmadığı, imha ve inkar siyasetinde ısrar ettiği, hatta 90'lı yılları aratacak yöntemlerle Ulusal Harekete saldırıldığı biliniyor. Peki bizim reformistlerimiz ve "demokratlarımız" neden PKK'ye yükleniyorlar? Dağlica saldırısı onları da galeyana getirmişe benziyor. **Öyle ya, devlet her zaman saldırabilir, öldürülebilir ya da işkence yapabilir.** Bu onun devlet olarak egemenlik hakkıydı. Ama PKK ya da başka bir güç haklı da olsa saldıramazdı. Hep savunmada kalmalı, kendini karşıtının insafına sunmalı, hatta mümkünse hemen kendini tasfiye etmeliydi. Eğer kayıplar olacaksa Türk askerinden değil Kürt gerillalarından olmalıydı. Yoksa devlet kayıp verdikçe çözüm yolları tıkanır ve hiç istenmedik noktalara varılırdı (!) Lafı eveleyip gevelemediklerinden reformistlerimizin dün söyledikleri ve bugün daha açıkça ifade ettikleri buydu ve budur.

Birçok taraftan çeşitli sesler yükselirken "tanıdık" bazı yazar ve akademisyenlerin yazıları da gelişmelerin seyrine uygun olarak koyu renkler alıyordu. Örneğin Oral Çalışlar "şiddeti PKK'nin tırmandırdığından" gayet emindi ama sorunun kökenine "vakıf" biri olarak devlete akıl veriyordu. Radikal 2 sayfalarını süsleyen birçok "yazarımız" da benzer akıllar içerisinde her iki tarafı da "anlamaktan" geri

duruyorlardı. 21 Ekim 2007 tarihli Radikal 2'deki yazısında Koray Çalışkan, sınırdışı operasyona "evet", "biraz" ve (durumu kurtarmak için) "hayır" diyenlerin duygularına tercüman olurken sonuçta yine mağdurdan, Kürtlerden ağırbaşlılık beklediğini itiraf ediyordu. **Koray Çalışkan** "mağdurdan ağırbaşlılık beklenmesi maalesef mazlumların ortak kaderi" diyerek aslında bir başka dilden egemen Türk politikasına eklenmesini ifade ediyordu. Ona göre PKK, DTP'nin sivil ve siyasi bir çözüme doğru evrilmesinden endişe ediyordu ve bu nedenle de terör uyguluyor, çözümlerini felç ediyordu! Ve en önemlisi, DTP acilen üzerindeki PKK kamburundan kurtulmalıydı! Politika- da keskinleşen çizgilerin "bilim adamı" yazarlarımızı nereye fırlattığını görmek açısından bu açıklamalar öğreticiydi. Fakat bu noktada **Kimsenin Ahmet Insel ve Baskın Oran**'ın eline su dökemeyeceği açıktı.

"Tutarlı demokratlarımız" konuşuyor...

A. Insel'in 14 Ekim 2007 tarihli Radikal 2'deki yazısı gerçekten ibretlikti! Yazısına PKK'ye gönderme yaparak Hitler'den bir alıntıyla başlıyordu A. Insel: "Aklı kolayca yenmenin yegâne yolu, güç ve terördür". Tabii ki terörün nasıl da toplumu etkileyip "onlar da çocuklarımız" dedirttiğini "bilimsel" (!) şekilde açıklamaktan geri durmuyordu "hocamız". Ancak ondan sonradır ki okucunu gerçek hedefine yönlendiriyordu. PKK'nin "siyasal şiddet yöntemi" değil de "siyasal gördümlü terör eylemi" uyguladığını belirtten Insel, "üstün zekasıyla" bu ikisi arasındaki ince çizgide tutarlı bir demokrat duruşunu terk edilmemesi gerektiğini akıl veriyordu. Yoksa herkesin terörü farklı olurdu! Neyse ki Ahmet Insel "tutarlılığını" korumuş, ulu-

sal hareketten ve ezilen ulustan yana tavır olmaksızın devletten ve ezen ulustan yana tavır almayı başarmıştı(!) Bu konuda çok çaba harcamış olmalı ki A. Insel'in artık kendini aştığına tanık oluyorduk. Tüm meseleleri bize geniş bir tarih bilgisi ve teorik temelle "kavratmada" vs. da hocamızı bakın ne diyor: "PKK, bu anlamda, terör yöntemini benimsemiş bir örgüttür. Bu konuda lafı eveleyip gevelemek, terör yönteminin koşullara göre başvurulabilecek bir yöntem olduğunu kabul etmektir." Evet gerçekten akademisyenlerimizin ruhu coşmuştu! Politikaya atılmalarının doğrudan bir etkisi mi diyelim... Fakat demek ki A. Insel kendisinin bugüne kadar lafı eveleyip gevelediğini de itiraf etmiş oluyordu. Torbasında başka neler var bilinmez ama sınıf mücadelesi onun ve onun gibilerinin her şeyini ortaya dökmekte gecikmeyecektir. A. Insel yazısında Diyarbakır Sanayici ve İşadamları Derneği Başkanı'nın sözlerine de yer veriyor ve bakın Dernek Başkanı'nun ağzından, katıldığı görüşü nasıl ifade ediyordu: "**Demokratik talepler için adam öldürüldüğü, dünyanın hiçbir yerinde hele hele çabımızda görülmemiştir. Bu izah edilecek bir şey değildir. Demokrasi isteyenler önce kendileri demokrat olmalı.**" Onlara göre demokrasi ancak ölümsüz, silahlı gerçekleşiyordu anlaşılabilir. Tarihte ve çağımızda en demokratik koşulların ancak silahla yaratılabildiğini bir yana bırakalım ama A. Insel istese de istemesede silah ve ölümler vardır. Fakat aslında onların bahsettikleri devletin silahları ve yarattığı ölümler değil. Onlar devlete ait olduktan sonra silahların gölgesinde bir demokrasiye razılar. **Razı olmadıkları ya da daha doğrusu bir türlü üstesinden gelemedikleri ise ezilen kitlelerin silahları ve şiddet eylemleri.**

Baskın Oran'ın 28 Ekim 2007 tarihli Radikal 2'deki "**Zombiler Dolaplan Çıkarken**" adlı yazısı daha da ibret doluydu ve A. Insel'e taş çıkartıyordu. Umarız ki Baskın Oran'ın bu yazısını Ulusal Hareket lideri ve DTP'liler de iyi okumuşlardır. Çünkü onlar, çıkardıkları aday nedeniyle Baskın Oran'ın milletvekili seçilememesinin **özeleştirisini** vermişlerdi. Bu da o gün "centilmenlikten" ödün vermeyen Baskın hocanın onlara yanıtı olsa gerek. Bakın ne diyor eski milliyetçi "sonradan demokrat" Baskın hoca: "Yani Türkçesi, K. Irak'a bir 'hava operasyonu' yapılmasından yanayım. Bunun ne faydası olacak dersiniz, in-tikam diye inleyen sokakların içi biraz soğuyacak. Yoksa ülke içinde kendi Kürtlerimize saldırımlar artacak." Operasyonun şekline ilişkin Baskın Oran'ın seçiciliği dikkate değerdir. Hava operasyonu, kara harekâtı değil! Çünkü Baskın ona da kafa yormuş ve kara harekâtının kötü olabileceğinden karar kılmış. Peki sokakların içini so-

ğutmak isteyen Baskın Oran, onların içini "ısıtan" Genelkurmay ve medya olduğunu bilmiyor mu? Görünen o ki Baskın Oran "kendi Kürtlerimizi" korumak gibi büyük bir misyon taşıyor(!) Ama hava operasyonunun vuracağı Kürtler kimin Kürtleri diye sormak gerekmez mi? Bizim Kürtlerin Kürt kardeşleri değil mi onlar da? Ama demek ki "sonradan demokrat" Baskın Oran'ın devlet sınırlarına olan hayranlığı, sınırın öteki tarafındaki Kürtleri rahatlıkla gözden çıkarabiliyor. Yoksa tam da Baskın hocanın söylediği gibi "**benideniz Türkiyeli bir Türk'ün; Kürtler ve hele de PKK babamın oğlu değil**". Yani diyor ki "kendi Kürtlerimiz" de beni bu devlet çatısı altında olduğu için ilgilen-diyor. Yoksa onlar da umurunda değil! Anlaşıyor ki ancak "Beyaz Kürt" olabileceklere sevebilmesine olanak tanıyor.

Baskın Oran yazısında PKK'yi yaratandan da 12 Eylül ve Diyarbakır Hapishanesi'ndeki uygulamalar olduğunu emin. **Peki 12 Eylül ve Diyarbakır'ı yaratandan ne olduğunu bu engin hocamız bilmiyor mu?** Biliyor, gayet iyi biliyor fakat aslında onun şikayeti 12 Eylül ve Diyarbakır'ın faşist uygulamalarına değil, bu sorunu bitiremeyip (!) daha da büyümüş olmalarına. İşte Baskın Oran'ın kendi açık ve sade yorumu: "Çünkü son yüzyıl içinde çözüm aramadan dolaba tıkıştırdığımız cesetler hepsi birden aynı anda dışarı uğradı. Ermeni Sorunu, İslam Sorunu, Kürt Sorunu. Zombilerin hepsi birden gelince fazla geldi; olay budur; sadece PKK terörü değildir." Bu "zombilerden" kurtulmayı çok istiyor olsa gerek ki Baskın Oran da devlete akıl vermekten geri durmuyor. Bu da onun çözümü(!): "İçerideki dağılıyıcı meclisli yapımadan nasıl önleyeceğiz? Terör ancak silahlı siyasete dönüşerek DNA değişti-rince önlenir. DTP bu misyonun adıdır."

Anlaşılan o ki A. Insel, Baskın Oran gibileri, reformistlerimiz ve Kemalizm'den kopmamış birçok hareket, ilerleyen gelişmeler içerisinde halkın kafasını bulandırmaya devam edeceklerdir. Gerçeklerin tersyüz edildiği, faşistlerin demokrat, demokratların faşist ilan edildiği bir ortak koru içerisinde doğru devrimci tutumda ısrarcı olmak daha önemli hale gelmiş durumda. Bugün Kürt Ulusal Sorunu bağlamında karşılaştığımız, netleşen saflar içerisinde bizlerin de asıl misyonlarımızı belirginleştirmektedir. Bu noktada yine İbrahim yoldaşın yazılarında Lenin'den yer verdiği bir alıntıyı aktararak son sözü söyleyelim:

"**Her ezilen ulusun burjuva milliyetçiliği, zulme karşı yönelmiş olan genel demokratik muhteva taşır ve bizim, ulusal imtiyazları sağlama eğiliminden bunu kesin olarak ayırt ederek... kayıtsız şartsız desteklediğimiz işte bu muhtevadır.**" (Lenin)

Dünya değişti mi gerçekten?

Kürt ulusal sorunu ateşten gömlektir bu ülkede. Bunun farkında olanlar dünyaya değişti, Ulusal Harekete "kıskırtıcı" der...

Bu gelişmelerin önemli bir yanını da PKK'ye yapılan "silah bırakma" çağrılarını oluşturuyor. **Yükselen savaşa çağırma gerekeceği yapılmış durumda.** Had safhada bir ikiyüzlülük ve gerçeklerin tersyüz edilmesiyle karşı karşıyayız. T. Erdoğan'ın "**Dağı terk edecek, bunu başardığı anda, bu kararı verebildiği anda ben inanıyorum ki, ülkemizde onlar da aileleriyle birlikte huzuru yakalayacak. Bizim derdimiz, yapılacak bir şey varsa parlamento çatısı altında gelirsiniz ya-**

parsın siyasetle. Gereken odur, tek çıkar yol" açıklamaları birçoklarına ilham vermiş olmalı ki hep bir ağızdan PKK hedef gösteriliyor DTP ayrıştırılmaya çalışılıyordu. ÖDP Başkanı **Ufuk Uras**'ın, **Celal Talabani**'nin ve birçok yazarın da benzer içerikteki açıklamaları olmuştu. Onlara göre "kıskırtıcı" olan PKK'yi ve bu kıskırtıcılığı bırakıp siyaset sahnesini DTP'ye terk etmeliydi. Tabii ki bu "akıllı" fikir, Kürt Ulusal Sorunu'nu çözmek amacıyla değil PKK silah bıraktığında geriye kalanların ve özellikle DTP'nin kolay yutulabileceği dü-

şüncesinden ileri geliyordu. Reformistlerimizin ve "demokratlarımızın" söylediği, devletin dayattığından başka bir şey değildi. Talabani "**PKK dünyanın değiştiğini anlamalıdır. Che Guevara zamanı bitti. PKK'ye 'Türkiye'ye dönün ve demokratik parlamenter yaşama katılın diyorum**" şeklinde konuşuyordu. Bu da Irak Kürdistanı cephesinde kendi çıkarlarına uygun olarak bir yaklaşımı ifade ediyordu. Fakat Che Guevara zamanının bitip bitmediğini onlara acı bir şekilde gösterecek olanın da tarih olduğu açıktır.

Elimize e-mail yoluyla ulaşan aşağıdaki bildiriye haber değeri taşıdığı için yayınlıyoruz

KAHROLSUN EMPERYALİZM, FAŞİZM, IRKÇILIK VE ŞOVENİZM! YAŞASIN ÇEŞİTLİ MİLLİYETLERDEN HALKIMIZIN BİRLİĞİ VE KARDEŞLİĞİ!

Kürt, Türk, Çeşitli Milliyetlerden Halkımıza,

Kan ve sömürü ile beslenen, zulüm ve baskı ile ayakta duran, yalan ve iftira ile politika yürüten ülkemizdeki egemen sınıfların; "teröre karşı mücadele" örtüsü altında, Kürt ulusuna ve onu temsil etmeye çalışan güçlere karşı geliştirdiği ezme ve yok etme kampanyası, özü itibarıyla Türkiye halkını, Türkiye'deki tüm devrim ve demokrasî güçlerini hedeflemektedir.

TC tarihi boyunca inkar, asimilasyon ve kırım/soykırım ekseninde bütün ezilen ulus ve ulusal azınlıklara karşı izlenen bu politika, emperyalistlerin gerek ülkemiz gerekde içinde bulunduğumuz bölgeye ilişkin hesaplarından bağımsız değildir.

Bugün her ne kadar ABD emperyalizmi ile belli uyumsuzluklar yaşanıyor gibi gösterilsede, Ortadoğu'ya ilişkin daha geniş parantez çerçevesinde, Kürt ulusunun demokratik hak ve özgürlükleri, emperyalist ve faşistlerin işbirliği içerisinde, çeşitli oyunlar ve ama özellikle de katliam ve zorla bastırılmaya, boğulmaya, yok edilmeye çalışılmaktadır.

Faşist Türk devletinin, Kürt ulusal sorununu nedeniyle düştüğü aczin günümüzdeki sahnesinde, bildik yöntem ve taktiklerle müdahale bulunmaktadır. Bu müdahale, iki yıl öncesinden başlayarak hakim sınıfların tekrar topyekun mücadele konseptine taşınmış ve nihayet son toplu asker ölümleri bahane edilerek büyük çaplı kampanya başlatılmıştır.

Bu kampanyada, Türk askerlerinin ölü-

mü üzerinden yürüttükleri kan tıccarlığını, siyasi rantta ve savaş ekonomisine tahvil etmek isteyen hakim sınıfların temsilcileri; esir askerlerin serbest bırakılışlarına üzüldüklerini açıklayacak kadar, gözünü kan bürümüş bir tutum sergilemişlerdir. Gerçekten, "en büyük asker ölü asker" sloganını felsefe edinen emperyalist-faşist sistemlerin aşşğılık yüzünü deşifre eden bu tutum, son süreçte olan biten her şeyi anlatmaya yetecek kadar ibret vericidir.

Tüm kilitlerin elbirliğiyle, bütün kurumları ve araçları kullanarak; şehit, bayrak, vatan, milliyetçilik temalı yoğun propaganda faaliyetleriyle, ülke çapında tam bir ulusal seferberlik havası estiren egemenlerin, halkı galeryana getirme, histeri ve hezeyan yaratma çabaları ciddi oranda etkili olmuştur.

Esas amaç ve planları, yaratıkları atmosfer ve estirdikleri rüzgar sayesinde, Kürt ulusal mücadelesine yönelik ezme ve yok etme planları doğrultusunda daha pervasız adımlar atabilmektedir. Bu adımlardan birisi için çıkardıkları tezkereye dayanarak Irak Kürdistan'ında operasyon hesapları yapılırken, daha esaslısı kapsamında giderek tırmanan bir terör dalgasını ülke çapında yükseltmeye devam ediyorlar.

İşçiler, Köylüler, Gençler,

"Bizim Kürtlerle bir sorunumuz yok, biz teröre, teröriste karşıyız", "Türklerle Kürtler kardeşler", "Kürt sorunu yoktur, terör sorunu vardır" şeklinde açıklamalar yapan, iktidarından muhalefetine, gazetecisinden akademisyenine, generalinden kök-

bilmiş uzmanına, bu düzenin dostu cümle alem yalan söylemektedir.

Bu faşist rejimin kuruluşundan beri Kürt ulusunun varlığını yok sayan, onun için kimlik mücadelesi yürütenleri kıymandan, her türlü katliam ve işkenceden geçiren sistemin savunucusu bütün insanlar, gözümüzün içine baka baka yalan söylemektedirler.

Dünya kadar çeşitli yalanlar uydurarak inkâr ettikleri, akıl almaz yöntemlerle yok saydıkları, ezmeye, asimilasyona uğratmaya, imha etmeye çalıştıkları Kürt varlığı; ulusal kurtuluş temelli yürütülen silahlı mücadele neticesinde, kendini dosta düşmana kabul ettirdiği için, bugün başka başka yalanlarla askerini çıkarıyorlar.

Gerçek terör kaynağının emperyalist-kapitalist sistem olduğu, asıl teröristlerin emperyalist ve faşist devletler olduğunu gizlemeye çalışıyorlar. Sosyal ve ulusal kurtuluş hareketlerinin yürüttükleri silahlı mücadelelerin meşruiyetini terör diye karalayarak halkın bilincini bulandırmak istiyorlar.

"Terörizme karşı savaş" bayrağı sallayan Türk devleti, aynı yalanla Irak ve Afganistan'da taş üstünde taş bırakmayan, çoğu sivil milyonlarca insanı katleden ABD emperyalizminden izin ve destek peşinde koşuyor. Nerede halkların katledilmesi işi varsa, başvurulması gereken makam ABD olduğu için, onlar da gereğini yapıyorlar. ABD emperyalizmi, Türk uşaklarının belli çıkarları uğruna sınırlı/göstermelik bir operasyona vereceği izin ve destek karşılığında, Türk askerini Ortadoğu'daki yeni işgal ve

saldırılarda kullanmaya hazırlanıyor.

Ezilenler, Yoksullar, Emekçiler,

Bu gerçekler halkımızdan gizleniyor. Kitleler medyanın hummalı manipülasyon bombardımanı altında, ırkçı ve şoven kampanyanın esiri kılınıyor. Beyinler dumura uğratılmaya, açık biçimde PKK, dolaylı olarak Kürt ulusuna yönelik düşman cephesi tahkim edilmeye çalışılıyor. Böyle bir cephe, şimdiden gelişen kudurganlığı gösterdiği üzere, yarın daha da azgınlaşacak ve ağırlaşacak baskı ve saldırılara dayanak olarak kullanılacaktır.

Emekçi halkımızın zorla askere alınarak cepheye sürülen evlatlarının canı ve kanı üzerinden ateşlenen vatan/millet bölünmez propagandasıyla, kitleleri teröre edip korku ve dehşet havası yaratanların böyle bir kampanyaya neden ihtiyaç duyduğu iyi anlaşılmalıdır. Sömürü ve talandan başka bir şey düşünmeyen bu zalimlerin; daha fazla kan ve ateş dışında, katliam ve işkenceden başka, terör ve zulüm ötesinde politikaları yoktur.

Varmış gibi gösterilen her türlü "politik" çözüm reçetesi, görüldüğü gibi, sonuçta getirilip askeri operasyonlara dayandırılmaktadır. Varsa yoksula mesele şiddet üzerinden halledilmeye çalışılmakta, ezmek, yok etmek, acı çektirmekten bahsedilmektedir.

Bu ülkede ya da dünyanın diğer ülkelerinde gerçek manada acı çekenler; ezilen, baskı gören, sömürülenler, sürekli biçimde

halklardır. Savaşlarda devlet, vatan, millet aldatmacasıyla cepheye sürülerek kırdırılan onların çocukları, savaşların faturasını ödeyenler de onlardır. Emperyalist-kapitalist sistemin, halkları bir yandan sömürür ve ezenken diğer yandan birbirine kırdırın düzeni böyle işlemektedir.

Yurtseverler, Demokratlar, Devrimciler,

Gün, faşist saldırganlığa karşı koyma günüdür. Bu ırkçı ve şoven kampanyanın halkı esir olarak daha büyük linç terörü estirme; böylelikle sadece Kürt ulusunun hak ve özgürlük taleplerini değil, genel olarak çeşitli milliyetlerden halkımızın demokratik halk devrimi mücadelesini boğmaya yönelik planlarını bozma günüdür.

Emperyalist politikaların Türkiye emekçilerinin sırtına bindirdiği yükler her geçen gün daha da ağırlaşmakta, ekonomik ve sosyal sorunlar giderek büyümekte, sınıfsal çelişkiler keskinleşmektedir. Çeşitli aldatmacalar, ayak oyunları ve yönlendirmelerle dünü idare edenler, bugün daha çok ırkçı ve şoven kampanyadan yarar umuyorlar.

Süreci tersine döndürmek ve sınıf mücadelesini yükseltmek amacıyla, bu histeri ve linç dalgasının kırılması, bu oyunun boşa çıkarılması gerekiyor. Hakim sınıfların büyük çaplı kampanyası ve milliyetçilik virüsünün etki-yayımla kabiliyeti nedeniyle, bu görev, ancak tüm devrim ve demokrasi güçlerinin seferberliği sayesinde başarılabılır.

Bu görevi başarıyla yerine getirebilmenin yolu, öncelikle Kürt ulusunun demokratik hak ve özgürlük talepleri karşısında tutarlı bir tutum sergilemek, ezen ulus milliyetçiliğine hiçbir biçimde prim vermemekten geçiyor. Zira unutulmamalıdır ki, başka ulusları ezen ulusların kendileri de özgür değildir!

Hiç kuşkusuz, ülkemizdeki ulusal sorun da, gerçek anlamdaki çözüme; ulusların tam hak eşitliği ve kendi kaderini tayin hakkı temelindeki çözüme, işçi sınıfı önderliğindeki sosyalizm mücadelesi ile kavuşacaktır. Bu durum, ezilen ulusların demokratik içerikli ulusal kurtuluş mücadelelerinin meşru ve desteklenebilir olduğu gerçeğini asla gölgelemez, gölgelememelidir!

IRKÇI, ŞOVEN LINÇ KAMPAN-YASINA SİPER OLALIM, BARİKAT KURALIM!

KAHROLSUN IRKÇI SOYKIRIMCI PATRON-AĞA DEVLETİ!

BÜTÜN ULUSLARA TAM HAK EŞİTLİĞİ, KENDİ KADERİNİ TAYİN HAKKI!

KAHROLSUN EMPERYALİZM, FAŞİZM VE HER TÜRDEN GERİCİLİK!

YAŞASIN DEMOKRATİK HALK DEVRİMİ MÜCADELEMİZ!

YAŞASIN HALK SAVAŞI!

Kasım 2007

Türkiye Komünist Partisi/
Marksist Leninist Merkez Komitesi
Siyasi Büro

Ekonomik düzenlemeler emperyalizmin dayatmalarıdır

Burjuva siyasal alanda suni gündemlerle halk kitleleri ayaklandırılırken, ekonomik-politik gelişmelerdeki yoğunlaşma emperyalist tekellerin siyasal projelerine göre ekonomik politikalarını şekillendirme, konumlandırma çaba ve uğraşlarıyla sürüyor. Önemli gelişmelerin yaşandığı bu zamanlarda uluslararası piyasalardaki dalgalanmaların oluşturduğu 'şok'lar da etkilerini sürdürüyor. **Amerikan Mortgage Piyasası'nın** (tut-sat piyasası olarak da biliniyor) bir diğer yanıyla "**Konut Edindirme Kredileri**"nin alımlarında ve dağıtımında sorun çıkmazken kredilerin geri dönüşlerindeki aksama-gecikme vb.lerin tetiklediği sıkışma "kriz" olarak birçok piyasada etkisini göstermiştir.

Her şeyin piyasaya bağlandığı, maddi-manevi hayatın içinde karşılığı bulunan her şeyin değerinin piyasaya oranla belirlendiği günümüzde neredeyse hapsizlik dahi "**ekonomik külfet**" olarak halk kitlelerinden sorulmakta, fatura halk kitlelerine kesiliyor. Emperyalist yağmacı ve talancı kapitalistlerin aşırı üretim krizi ve beraberinde açığa çıkan Pazar sorunlarını aşmak için Afganistan, Irak işgalleri, bir bütün olarak Ortadoğu ve Kafkas ülkelerine, Orta Asya ülkelerine yönelik içinde işgal ve savaş da barındıran projeleri buna sıcak ve canlı örnekler olması bakımından önemlidir...

Günümüzde piyasa kurallarının hâkim olduğu, birçok yönüyle yaygın işletildiği ülkelerde kitle hareketlerinin durumu, gelişme dinamikleri, sınıf mücadelesinin etkinliği-gücü gibi faktörler önemlidir.

Bir örnek vermemez gerekirse: Doğrudan yabancı sermaye yatırımlarının risk alanları, çoğunlukla yatırım yapılan ülkelerdeki sınıf mücadelesinin ulusal ve sosyal kurtuluş mücadelesinin etkinlik ve güç oranlarıyla ilintilidir. Türkiye gibi yarı-feodal, yarı-sömürge iktisadi yapıya sahip ülkelerde sınıf mücadelesi ve ulusal kurtuluş mücadeleleri gerçekliğinin bulunması doğrudan yabancı sermaye girişlerinde "engel" oluşturduğundan, TC devletince ciddi imkânlar ve taahhütlerle belli oranlarda, çeşitli biçimlerde "yaban-

cı" yatırımları gerçekleşmekte, döviz girişi sağlanmaktadır. Daha çok gayrimenkul, hizmet sektörleri, sanayi ve tarım alanlarında, borsa piyasalarında yoğunlaşan bu yatırımlar AKP hükümetinin ilk 4,5 yıllık döneminde artış sağlarken, ikinci AKP hükümeti döneminde de bunların süreceği alenidir ki, 22 Temmuz tepeden inme erken genel seçimleri sonrası piyasaların verdiği tepkiler, uluslararası sermaye kuruluşlarının memnuniyetlerinden bu daha da anlaşılırdır.

Cari açıkta büyüme sürüyor

2000 yılından başlayarak 2007'nin 10. ayında da devam eden cari açığı büyüme sürüyor. 40 milyar Dolari aşan oranlardaki cari açık, TC'nin piyasalardaki değerlenmesiyle birlikte büyümeyi sürdürürken, dışa bağımlılıkla "uluslararası sermaye hareketlerini belirleyen eğilim ve dalgalanmalara sıkı sıkıya bağlanmış" (Bağımsız Sosyal Bilimciler 2006 Yılı Raporu, sf 33) bulunmaktadır.

ABD piyasalarındaki Mortgage kredilerinin alımlarında beklenen düzeyin gerçekleşmemesiyle birlikte bir daralma beklentisi yaşanmaktadır. Piyasaların bu etkileşimle daralma yaşamaması, çeşitli ülkelerin para (dolaşım aracı) birimlerinin yurtdışında değerlenmesiyle birlikte devalüasyon olasılıkları artmaktadır.

TC Merkez Bankası'nın döviz rezervlerini artırma biçiminde IMF'nin sunduğu yeni bir programa göre şekillendirilmesi söz konusu. Bu programa göre "güçlü ekonomi politikaları olup dış şoklara açık gelişmekte olan ülkelere yeni bir kolaylık getirmek. Bu güveni (dış piyasalardaki) desteklemek ve bir kriz olasılığını azaltmaya yönelik olarak, ihtiyaç halinde kullanılmak üzere ciddi boyutlarda kredi limitini içerecektir" (Erkan Kumcu/28 Eylül Hürriyet Gazetesi) denilmektedir.

Krizlerin, ekonomik-siyasal buhranların oluşması-gelişmesindeki nedenler ve gerekçeler bu biçimlerde olduğu gibi açıklanarak, halk yığınları aldatılmaktadır. Emperyalizm ve geniş halk yığınları arasındaki çelişkinin giderek daha

da büyüdüğü, emperyalistlerin üretim anarşisinin ve daha büyük sahada daha fazla söz sahibi olma dalgasının doğurduğu kendi aralarındaki çelişkilerin artması nedeniyle oluşan ve çoğunlukla da bu hegemonya savaşında emperyalist güçlerin çıkarlarıyla çelişen ülkeleri kuşatmak, çaresizleştirmek, düşkünleştirmek amaçlı oluşturulan krizlerin, kendiliğinden, doğanın bir yarası olarak ortaya çıktığı iddia edilmektedir.

Konumuzun esasını oluşturan krizler ve krizlerin nasıl çıktığı olmadığından üzerinde durmuyoruz. Emperyalist sömürgeci ve yağmacıların kendi sömürgelelerini, yarı-sömürgelelerini krizlere karşı güçlendirdiğinin, dirençli hale getirdiğinin bir örneği yoktur. Türkiye 1946'dan bu yana IMF ile arasında 20 stand-by anlaşması imzalamıştır. "Türkiye bu 60 yıllık dönemin 26 yılını (ki 2008 Şubat ayında dönem tamamlandığında 28 yıl olacaktır) stand-by anlaşmaları çerçevesinde IMF'nin tam gözetimi ve denetimi altında geçirmiştir" (Bağımsız Sosyal Bilimciler 2006 Raporu. Sf 6) Bu tarihler arasında yaşanan gelişmelere baktığımızda TC'nin belli başlı 6 ekonomik siyasi kriz yaşadığı ve her birinde de çok ciddi tahribatlar yaşandığı görülecektir. 60, 71, 73, 80, 94, 2001 krizleri bunlara örnek olarak verilebilir. İstisnasız her birinde emperyalist

sömürücülerini, talancıların ciddi rolü olduğunu bilmeyen yoktur. **Bu açıdan emperyalist kapitalist sistemler krizden çıkış değil bizzat/doğrudan kaynağı ve üreticileridirler.**

Uluslararası piyasalardaki resesyon riskinin giderek daha da arttığı bilinmektedir. Bunun, çeşitli ülkelerin ekonomilerine yansıdığı genelde Gayri Safi Yurt İçi Hâsılların düşmesi, gerilemesi biçiminde olmaktadır. Sermaye hareketlerindeki durgunluk ve geri çekilmeyi döviz rezerv emelerde görülmektedir. Yine ABD piyasalarındaki Mortgage kredilerinin ayarttığı çalkantı göz önüne alındığında bir depresyon dönemine girilmesinin olasılık dâhilinde olduğunu söylemek yerinde olacaktır.

Döviz rezervleri biriktirmenin çeşitli yolları olduğu biliniyor. Küçük ve orta ölçekli yatırımcıların döviz mevduatında bulunması, merkez bankalarının para baskı piyasadan döviz satın alması veyahut faiz dışı fazla gibi artı-değerin üretim sürecine katılmayan yani piyasaya tekrar katılmayan kısmının birikimi yoluyla döviz alımının sağlanması olarak sayılabilir bunlar.

Ekonomik tedbirlerin amacı

"Döviz çıpası" oluşturma olarak bilinen

IMF'nin TC'ye uygulaması için önerdiği program esasen emperyalist güçlerin önümüzdeki dönemlerde "Büyük Ortadoğu Projesi" gibi siyasal projelerin neden olacağı, olası işgaller ve savaşlara karşı ekonomik bir tedbirdir. Basın yayın organlarında, kiralık kalemlerle yoğun olarak işlediği gibi "kolaylık getirmek", "krizlere karşı güçlenmek" propagandasının gerçekleri böyledir.

Dünya siyasal konjonktürüne bakıldığında çelişkilerin gelip Ortadoğu coğrafyasında, Orta Asya ve Kafkas ülkelerinde yoğunlaştığını görüyoruz. Olası işgal ve savaşların yaratacağı tahribatların en az düzeyde etkilenme reel piyasa değerlerinin, reel ekonomilerinin en az etkileneceği koruma sistemlerini oluşturma telaşları olarak mevcut ekonomik gelişmeleri okumak gerekmektedir. Bu TC'de döviz rezervi biriktirme, döviz çıpası oluşturma, ve akabinde devalüasyon olarak karşımıza çıkabilmektedir. Dış ticaret açıklarının sürekli büyümesi ve TC'nin dış piyasalardaki değerlenmesi karşısında devalüasyon olasılığının daha da kuvvetlendiğini söylemek mümkünken tek başına bunları yeterli olmadığını da belirtmeliyiz. Bu aynı zamanda ihracatın geriletilmesi bir diğer anlamda yerel üreticinin üretim kapasitesinin içe dönüş kısmının daraltılması, bunun da etkisi olarak işten çıkarılmaları belli süreli resesyon (ekonomik faaliyetlerde duraklama) yaşanması, yani faturanın halka kesilmesi anlamına gelirken, denge sağlanması adına ihracatı ucuzlatılmasıyla döviz girişlerinin sıklaşması, hareketlenmesi olmaktadır.

Bir diğer durumda Türkiye pazarlarının, piyasalarının emperyalistlerin olası krizlerinden çıkmak, olası işgal, savaş durumlarında fazla ekonomik güç kaybetmemek için kullanılması olasılığıdır. Şöyle ki "Amerikan Ekonomisi 2002'den bu yana dünya finans piyasalarından giderek artan ölçekte dış finansman talep etmekte ve kullanılmaktadır. ABD bir yandan küresel ekonominin yaklaşık üçte birini üreten devasa bir üretici olmasına karşın bir yandan da ulusal gelirin yüzde 7'sini aşan boyutta dış açık (cari işlemler açığı) veren dev bir dış borçlanıcıdır. Dolayısıyla

la Amerikalılar üretmekte oldukları ulusal gelirinden yüzde 7 daha fazla harcama yapmaktadır.

Amerikan ekonomisinin gereksinim duyduğu dış fonlar çoğunlukla (Çin ve Japonya başta olmak üzere) Asya ekonomilerinin merkez bankalarının rezerv biriktirmek üzere satın aldıkları Amerikan hisse senetlerine olan talep ile karşılanmaktadır." (Erinç Yeldan. Cumhuriyet gazetesi)

Görüldüğü gibi ABD emperyalizmi ekonomisinin gereksinim duyduğu fonları Çin gibi ülkelere karşılanmaktadır. Emperyalistler özelde ABD emperyalizmi bu durumdan duyduğu rahatsızlığı gizlememektedir. Türkiye gibi ülkelerde IMF'nin uygulatmayı düşündüğü döviz çıpası biçimindeki program önermesi emperyalistlerin sömürge ve yarı sömürgelelerinde fonlar bu tür programlar oluşturarak bu açıklarını kapatmak, kendilerini tamir etmek olarak da karşımıza çıkarılmaktadır.

Zira "Birleşik Arap Emirlikleri ve Rusya'nın ardından Çin'de devlete ait yatırım fonu kurduğunu" (Radikal gazetesini/ekonomi servisi) ilan etmiştir. Bu fonlar "ülkelerin elinde bulunan döviz rezervlerini başta sermaye piyasaları olmak üzere gayrimenkul ve diğer varlıkların satın alınlarında" kullanılmaktadır.

Emperyalist sömürü ve yağmacıların hegemonyalarını genişletmek, daha fazla alanda daha fazla hâkimiyet kurmak için Büyük Ortadoğu Projesi kapsamında gelişecek olası işgal ve savaş olasılıklarına karşı hazırlıklarını tüm hızıyla sürdürmekte, ekonomi politikalarını buna göre şekillendirmektedir.

Tüm ezilen sömürülen halk yığınları ve ezilen ulusların halklarının gelişen bu duruma karşı geliştirecekleri pratik, teorik, politik tavır oldukça önemlidir.

Devrimci durumun yükselen sınıf mücadelesinin seyirini değiştireceğini, tüm devrimci dinamiklerin aktif hale geçmesi için uygun zeminin gelişeceği açıkça görülmelidir. Gücümüzü güvenelim, emperyalizmin oyunlarını boşa çıkaralım.

“Kazanılacak bir mücadele var, sonuna kadar sürdüreceğiz. Ve bittiğinde hiçbir şeyin eskisi gibi olmayacağını da bilincindeyiz.”

Neo-liberal politikalara bağlı özelleştirme saldırılarının yaşandığı en önemli iş kollarından biri olan Türk Telekom'da, ülke genelinde grev sürüyor.

Çalışanların “kapsam içi”-“kapsam dışı” olarak ayırma tabii tutulduğu sektörde, grevi sürdürenler “kapsam içi” olarak değerlendirilen, ancak her biri ortalama 20 yıldır bu sektörde çalışan işçiler.

TİS görüşmelerinden sonuç alınmaması üzerine gidilen grevde, bu ayırımı da büyük rolü var. “Kapsam dışı” olarak adlandırılan çalışanlara aynı süreçte % 50'ye varan zam yapılmış. Grevdeki “kapsam içi” işçilere ise % 10'lardaki zam bile çok görülmekte. Aynı zamanda sendikali olmayan bu kesimde (kapsam dışı) bulunanların büyük çoğunluğu şu sıralar grev kırıcı bir pozisyonlardalar. Ülkede neo-liberal politikalara hız verilmesinin önünü açan Özal'ın deyimleriyle, bunlar “işini bilen memur” kategorisinde değerlendirilebilir. **Telekom grevi, aynı zamanda sendikalaşma hakkının ortadan kaldırılmak istenmesinin bir ürünüdür.** Yani işçi-emekçi yığınları örgüt-süzleştirmeye dönük saldırıların bir parçasıdır burada yaşanan.

Egemenlerin hizmetindeki medyada çıkan, grevi karalamaya dönük haber ve yorumlara bakıldığında da, bunun böyle olduğu noktasında şüpheye yer kalmıyor zaten. Egemenlerin sesi medya, “grevdeki işçiler astronomik maaş alıyor, grev başarısız olunca sabotaja başvuruyorlar” vb. dezenformasyonlarla, bir kez daha “görevini” yerine getiriyor!

Görüştüğümüz grevci işçilerin neredeyse en fazla şikâyet ettikleri konu da medyanın bu tutumu. Tabii bu “yakınma” daha çok da sınıf bilinci olmayan işçilerden gelmekte. Hem ziyaret etmek hem de süreçlerine dair bilgi almak için grevin 26. gününde görüştüğümüz Telekom Pendik Şube Müdürlüğü'ndeki grevci işçiler: “**Cem Yılmaz'ın Telekom reklamını veriyorlar, ancak aynı Telekom'da grev yapan bizleri ya hiç vermiyorlar ya da yalan haber yapıyorlar**” diyerek dile getiriyorlar tepkilerini.

Burada görüştüğümüz ve Pendik Müdürlüğü'nde baş temsilci olan **Selamet**

TELEKOM direnişi hala “kapsama alanında”!

Eroğlu bu genel tepkilerin yanı sıra, ayrıca şunları söylüyor: “Bize zam vermemek için her şeyi yapanlar, çalıştırdıkları İngiliz danışmanlara haftada 1500 Sterlin ödemekten çekinmiyorlar.” Sektörün stratejik önemde olduğuna vurgu yapan Eroğlu, böylesi önemde bir sektörde yurtdışından “danışmanlar” çalıştırıldığına dikkat çekiyor ve ekliyor: “Daha kısa bir süre önce 4 CIA ajanı aşığa çıkmış ve bunlar sözde sınır dışı edilmiş.” Bu iddiayı diğer işçiler de doğruluyor. Diğer bir grevci işçi ise **Haydar İğüz**. Hem Eroğlu hem de İğüz, diğer arkadaşlarının çoğunluğu gibi 22 yıldır bu sektörde çalışıyorlar.

İğüz de grevdeki çoğu arkadaşı gibi, patronun esas amacının kendilerini sendikası-

laştırmak olduğunu düşünüyor ve özellikle de işveren-polis işbirliğine vurgu yapıyor ve ekliyor: “Patronla emniyet güçleri birlikte çalışıyorlar. Herkes iş yasadaki maddeleri kendine göre yorumluyor ve jandarmayı polisi üzerimize saldırtarak, grev kırıcılığı yapıyor. Yapmaya çalıştıkları bir başka şey de, personelin çoğunu kapsam dışına almak. Böylece işten çıkarmaları kolaylaştırmak istiyorlar. Bizlerin isteği, aynı işi yaptığımız 'kapsam dışı' personelle aynı ücreti almak. Onlara % 50-60'lara varan zam yapıldı. Yüksek maaş alan medyanın iddia ettiği gibi biz değil, 'kapsam dışı' personeldir.”

Pendik Telekom Müdürlüğü'nde toplam 175 işçi grevde. Grevdeki işçiler, dönüşümlü olarak, günde 8 saat nöbet tutu-

yorlar. Grevdeki işçilerin grevin gidişatını genel olarak şu sözlerle dile getiriyorlar: “**Grevin gidişatını olumlu değerlendiriyoruz ve sonuna kadar direneceğiz.**” Kamuoyundan beklentileri ise, daha fazla destek ve duyarlılık!

Grevde olan bir diğer Telekom Müdürlüğü ise **Küçükalyalı'da**. Buradaki işçilerle grevin 22. gününde yaptığımız görüşme günü yaşanan bir gelişme, aynı zamanda kamuoyuna empoze edilmeye çalışılan: “**grev hizmetleri etkilemiyor**” iddiasını da çürütür nitelikteydi. Çünkü kapatılmak istediğimiz bir telefonumuz vardı ve kapatma işlemi grevden dolayı gerçekleşemedi!

Hemen müdürlüğün önüne koydukları masanın etrafında nöbette olan grevci işçi-

lerin yanına giderek kendileriyle görüştük. Ve söze, az önce yaşanan (telefon kapatırma girişimine dönük) pratiğin, iddiaların aksine hizmeti aksattığına dair somut bir gösterge olduğunu söyleyerek başladık.

Tabii hepsi çok memnun oldular! Havanın soğuk olması nedeniyle üşüyen işçiler, daha önce içerde beklediklerini, havaların soğumasıyla birlikte, şube müdürünün kendilerini kapının önüne koyduğunu söylüyorlar. Ancak bunun bir yıldırma çabası olduğunu farkındalar.

Küçükalyalı Müdürlüğü'nde 270 kişinin grevde olduğunu söylüyor işçiler. Çalışan sayısı ise 19'muş ve bunlar kapsam dışı olanlar.

Bu arada “**hangi gazeteden geldiniz?**” diye soruyorlar. Çünkü onlar da basından bayağı şikâyetçi. “Buraya destek için değil, köstek olmak için geliyorlar” diyor işyeri baş temsilcisi **Ekrem Özdemir**, burjuva-feodal basın ve televizyonlarda yapılan yalan yanlış haberleri kast ederek. Ardından ekliyor: “Bizi karalayacaklarına, daha geçen gün genel müdürün 40 milyon dolarlık kablo çaldığı ortaya çıktı, onu verseler ya.”

Buradaki grevci işçiler de yapmak istenenin özde sendikayı kapatılmak, örgüt-süzleştirmeye dayatmak olduğunu düşünüyorlar. Ve bunun dışında esnek çalışmanın dayatılmaya çalışıldığını söylüyorlar.

21 yıllık Telekom işçisi **Nalan Şahin** ilk kez böyle bir greve katılmış. Ama durumundan memnun olduğunu söylüyor. “Bir an evvel anlaşma sağlansın istiyoruz hepimiz” diyor. Birçoğu tek kişi çalışıyormuş evde ve bunun için maddi-manevi kayıplarının büyük olduğunu söylüyor. Umutsuz olmadıklarını şu sözlerle aktarıyor Şahin: “**Kazanılacak bir mücadele var, sonuna kadar sürdüreceğiz.** Ve bittiğinde hiçbir şeyin eskisi gibi olmayacağını da bilincindeyiz.”

Şahin'in bu sözleri aynı zamanda bu ilk deneyimin onda yarattığı bilinç sıçramasının da bir göstergesi niteliğinde. Onlar da yollarından ayrılırken şu mesaj iletmemizi söylüyorlar: “Daha fazla duyarlılık ve sahipleniş bekliyoruz. Ve halkın gerçekleri bilmesini istiyoruz.” **(Kartal)**

İnanıyoruz ki; biz kazanacağız, başaracağız!

Telekom grevi ülke gündemini önemli oranda etkilemeye devam ederken tartışmalar da giderek alevleniyor. Haber-İş Sendikasının binlerce işçi ile greve çıkması, oldukça önemli bir gelişme. Grev, işçi sınıfı üzerinde bir motivasyon sağlarken, birçok yerde destek ziyaretleri örgütleniyor. Telekom gibi devlet cephesinden stratejik bir kurumda gerçekleştirilen grevdeki gelişmeler, sınıf hareketinin geleceğini de ilgilendiriyor. Grevin sürmesi ve geniş kesimlerle buluşması sınıf hareketine yeni bir canlılık kazandırabilir. Kazanımı ve kaybı ile bu süreç sınıfın çıkarları açısından önemle üzerinde durulmayı hak ediyor. Biz de gazetemiz aracılığı ile grevle ilgili gelişmeleri yansıtmak amacıyla Gayrettepe'de bulunan Telekom Genel Müdürlüğü'nde kurulan direniş çadırını ziyaret ettik. Halay çekerken bulduğumuz işçilerin morali yüksekti. Burada grev gözçüsü **Fedai Aydın** ile bir söyleşi gerçekleştirdik ve gazetemizi direnişteki işçilere ulaştırdık.

- **Direninizin kaçınıcı günündesiniz? İşçilerin morali nasıl, grevle ilgili biraz bilgi verir misiniz?**

Fedai Aydın: Direnişin 24. günündeyiz. Bir bayram havası içinde grevimiz sürüyor. Sizin de gördüğünüz gibi moralimiz başladığımız ilk günkü gibi yüksek. Mutluyuz, güle-gülerken direnişi sürdürüyoruz. Bizim vermiş olduğumuz mücadele, direncimiz, tamamen patrona ve yarıdıklarına karşı. İnanıyoruz ki, kazanacağız. Başaracağız. Emekçilerin sesi olduk. Bizim daha önce de direnişlerimiz oldu, ancak ilk defa greve çıkıyoruz.

Sendikamızın Türkiye genelinde 26.500 işçisi şu anda grevde. Patronla anlaşamadığımız 24 madde var. Bunların başında eşit işe eşit ücret, esnek çalışma, ikramiyeler,

sendikal gücümüzü ortadan kaldırmaya dönük maddeler, işçiler işe girer girmez sendikali olma hakkı geliyor. Bu konularda anlaşamadık. İşçilerin katılımı çok iyi, %100'lük bir katılımımız var. Bizlerin burada olmasından rahatsızlar. “4 tane gözçü olacak, başka kimse olmayacak” dediler. O zaman taşeronu içeri sokacak, giriş çıkış olacak. “Hayır” dedik, “biz burada kalacağız”. Direnişten sonra müdürlerin bize yönelik tutumları değişti. Artık daha yumuşak konuşuyorlar.

- **Gazetelerde sendikanızın grevine ilişkin pek çok haber çıkıyor. Bunların birçoğunda sendikali işçilerin kabloları kestigi haberleri var. Siz bu iddialara ne diyeceksiniz?**

- Renkli basın gerçekleri yansıtmıyor. Çünkü sermaye ile çalışıyorlar. Ben 20 yıldır burada çalışıyorum. Bizim hiçbir arkadaşımız gazetelerin iddia ettiği gibi kablo kesmez. Kimse böyle bir şey yapmaz. Telekom, şebekelerdeki arızaların küçük bir kısmı yansıtıyor. Telekom'da 657'ye tabii memurlar kaldı. Yani müşterilerin Telekom'a başvuru yapması sorunun çözülmesi için yeterli değil. 24 gündür şebekeye her gün daha fazla yük biniyor. Bir gün patlayacak. Bu sefer onu eski haline getirmek için bizim kadar işçi alması gerekecek. Patron zarar da etse örgütümüzü dağıtmak istiyor. Ancak boşuna, dağılmayacak.

- **Grevinize kamuoyunun desteği nasıl? Özelleştirmelerle ilgili neler düşünüyorsunuz?**

- Şu ana kadar sol çevrelerden grevimize ziyaretler oldu. Dün Türk Tabipler Birliği geldi. Birazdan Barolardan gelecekler. Üniversite öğrencileri sürekli geliyor. Kurumların ziyareti bizi motive ediyor. Çünkü biz onların sesiyiz. 20 yıldır **özelleştirme hayır** diyoruz. Burası bizim dedik. Telekom vatandır, vatan satılmaz dedik, yine söylüyoruz. Telekom ülkenin can damarıdır. Özelleştirmelere karşı çıktık. Sermayeye niye veriyorsun? İstediyi zaman keser. Ancak Telekom işçileri olarak, Telekom'un satışını engelleyemedik. Telekom satıldıktan sonra başımıza işi bilmeyen insanlar getirildi.

- **Telekom patronu grevi kırmak için taşeronları devreye sokuyor. Grevdeki işçiler de buna engel olmaya çalışıyor. Siz bu durumu nasıl yorumluyorsunuz?**

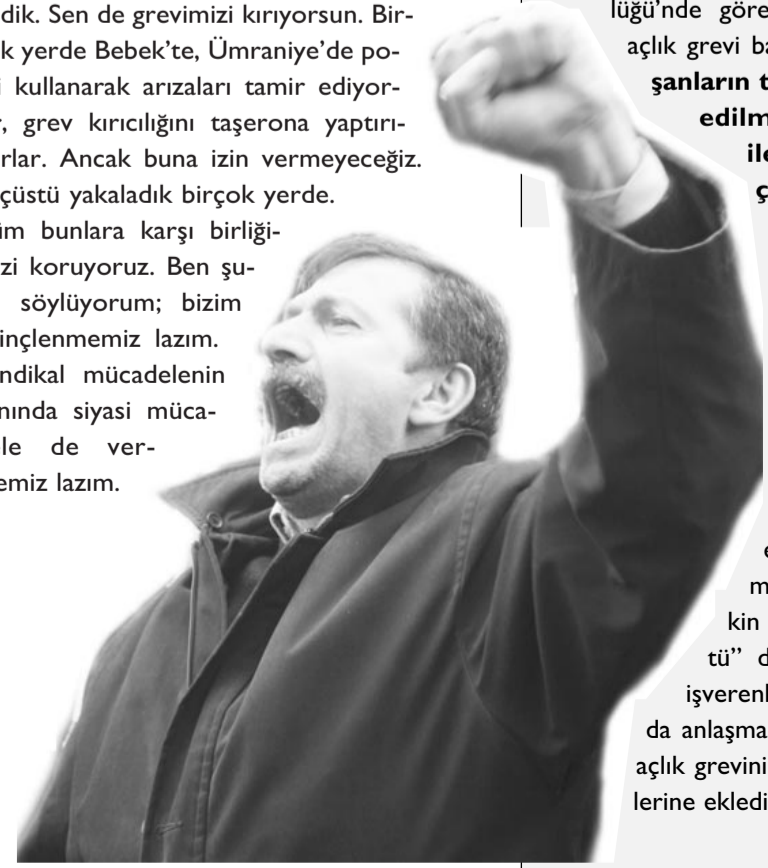
- Örneğin; Dün Gayrettepe Telekom Müdürlüğü'nde 100'lük kablo koptu. Bağlayacak işçiler de grevde. Müdür bir memurla beraber kabloyu bağlamaya gidiyor, biz de müdahale ettik. “Bağlayamazsın” dedik. Bize müşteri memnuniyetinden bahsediyoruz dedi, biz de ekmeğimizin derindeyiz dedik. Sen de grevimizi kırıyorsun. Birçok yerde Bebek'te, Ümraniye'de polisi kullanarak arızaları tamir ediyorlar, grev kırıcılığını taşeronla yapıyorlar. Ancak buna izin vermeyeceğiz. Suçüstü yakaladık birçok yerde. Tüm bunlara karşı birliğimizi koruyoruz. Ben şunu söylüyorum; bizim bilinçlenmemiz lazım. Sendikal mücadelenin yanında siyasi mücadele de vermemiz lazım.

Telekom çalışanı açlık grevine başladı

Mersin'in Mut ilçesinde bir Türk Telekom çalışanı, açlık grevine başladı.

Türk Telekom'da, Türkiye Haber-İş Sendikası'na üye çalışanların başlattığı grev sürerken, Mut Telekom Müdürlüğü'nde görevli **Ferhan Kılıç**, açlık grevi başlattı. Kılıç, “**Çalışanların taleplerinin kabul edilmemesi halinde ileriki günlerde çocuklarımızı da buraya getireceğim, açlık grevine onlarla birlikte devam edeceğim**” dedi.

Patronla çalışanlar arasında ortamın iyice gerildiğini ifade eden Kılıç, “Anlaşmazlık, düşmanlık, kin ve nefrete dönüştü” diye konuştu. Kılıç, işverenle çalışanlar arasında anlaşma sağlanıncaya kadar açlık grevini sürdüreceğini sözlerine ekledi. **(Mersin)**

Miicadeleyi yaşam yolu eyleyenlerin yürüyüşüdür onlar!

Halkımızın ifade ettiği gibi sonu güz ayındaydık. Kasım sonlarına gelmiş ve karakışa dayanmıştı. Havada kar telaşı vardı. Eylül sonunda başlayan yaprak dökümü Kasım sonlarına kadar uzamıştı. Bu durum bir yarıya gerilla için avantajdı. Henüz tamamlanmamış, eksik kalan kişilerin hazırlıklarına tanınmış bir fırsatı.

Diğer yandan da yaprağın dökülmesini operasyonel faaliyeti için fırsat bilen düşman güçlerinin yoğun hareketliliği vardı. Karadeniz'de askeri iklim değişiyordu. İlk olarak Ağustos 97'de Erzincan'dan getirilen 3. Orduyla Amasya'dan başlayıp, Tokat, Sivas'tan çıkan kapsamlı operasyonlar yapıldı. Bölgedeki bütün gerilla güçleri bunu da boşa çıkarmıştı. Çareyi T. Kürdistan'ındaki sa-vaşa "deneyim" elde etmiş taburları bölgeye aktarmak ve yerleştirmekte aradı devlet. İlk defa bölgede skorsky helikopterleri yer almaya başlamıştı. Kiş öncesi yoğun operasyonlar yaparak, gerillayı üslerine girmeden yakalamak, temas kurmak ve kayıp verdimek istiyordu düşman.

23 Kasım tarihinde, sabahın ilk ışıklarıyla düşmanın yoğun hareketliliği telseze yansımıştı. Böylece durumda gerillanın yapacağı ilk iş, düşmanın yöneliminin yönünü, yerini öğrenmek, kendisine olan yakınlığını-uzaklığını tespit etmek ve ona göre harekete yön vermektir. Devriye grupları, gözetmecilerden gelen bilgilerle olası bir operasyonel yönelimin içinde olmadığımızı netleştirmişti. Fakat telsezde geçen konuşmalar, süren bir operasyonu yansıtmaya devam ediyordu. Her ne kadar bize dönük olmasa da ana birliğimize yönelik bir operasyon da olabirdi. Bu yüzden yüreğimiz koralanmış ateş gibiydi. Derken saat 08.00 civarı telsezden geçen "temas sağlandı,... koordinatlarındayız." Bir anda dizlerimizin bağları çözüldü adeta. Çünkü verilen koordinat **Ezeli Yataşı** (Çerkez Yurdu) denilen alanı gösteriyordu. Yoldaşlar o bölgedeydi.

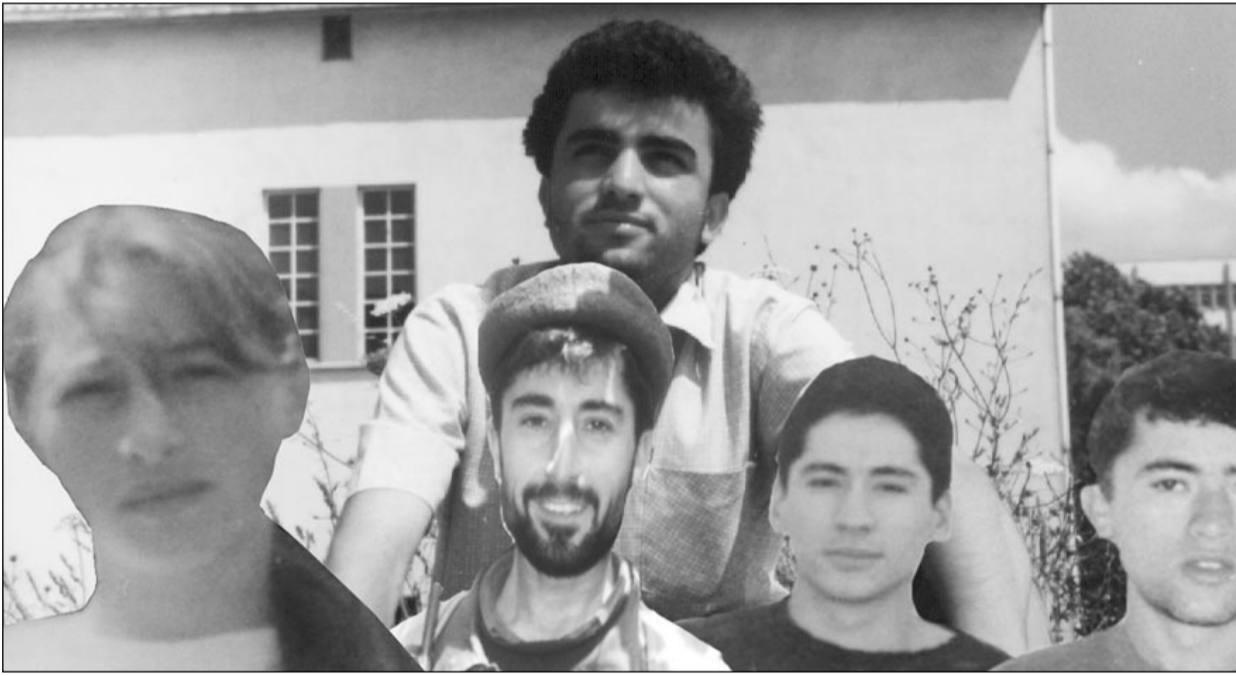
Bir süre sonra telsezden geçen "beş taneşi ..." bilgisiyle zaman durmuş, birbirini kovalayan sorular, düşünceler, duygular donmuştu.

Helikopterin sürekli olarak aynı noktaya inip kalkması ve konuşmalardan anlaşıldığı kadaryla kendi ölü ve yaralıları taşıyorlardı. Öğleye doğru konuşmalar bitti. Bizler için bilinmezlikler devam ediyordu. İlerleyen saatlerde radyodan geçen haberle beş yoldaşımızın şehit düştüğü netleşmişti. Kabullemek zordu. Yüreğimizin acısı büyüktü. Saatlerce süren beklenti yerini bambaşka duygulara bırakmıştı. Henüz bir ay olmuştu ve daha acısı dinmemişti Özgür Kemal Karabulut yoldaşın. Arkasından beş yoldaşı yitirmiş olmak, daha da büyüttü acılarımızı. Acıyı, üzüntüyü, dövmeliydik öfkemizin örsünde. Zaman bunu gerektiriyordu. Sıkılı yumruklarımızla, kavgaya şarlarımızla ve bilensiz coşkumuzla bakmalıydık yarınlarla ve yön vermeliydik namullara. Bu duygularla karşıladık şehitlerimizi. Yoldaşlarla bağlantı kurmak ve haber almak için telsezle çağrılar yaptık. Telsez çağrılarımıza yanıt alamadık. Bir gün sonra şehitlerimiz isimlerini öğrendik. **Mehmet Demirdağ (Barış)** yoldaşın ismini duymak, tüm yoldaşlar açısından tarifsiz bir andı. **Ümit Dinler'imiz, Ümit Çağlayan San'ımız, Dilek Konuk'umuz ve Duran Salman'ımız** yüreklerimizde sönmeyen bir ateş oldular. Umulmadık bir zamanda, beklenmedik bir ölüm haberiyle bu. Mehmet yol-

daşın Parti Genel Sekreteri olduğunu öğrenen yoldaşların duyguları daha da karmaşıklaştı. Sarsılacaklık elbette. Partinin mimarını, ustasını, işçisini şehit vermiştik. Kabullemek zor olsa da yürümeye devam etmeliydik. Sıkılı yumruklarımızla, dimdik başlarımızla bir kez daha yemin ettik, gidenlerimizle geleceğin bitimsiz kavgasına.

Savaş yolunda ilerledikçe, yükümüzün ağırlaşacağını bilincindeydik. Birlikte, bünyüyerer ilerlemenin de böyle mümkün olacağını biliyorduk. Yükümüz ağırlaşsa da, taşıyanlar da gelişti, güçlendi. Yaşamın döngüsü böyle yol alıyordu. Kızıl bayrağın, onların, yüzlerin, binlerin adları üzerine yüklediğimiz tarihin sayfalarında tanıklık etmiştik. Ve tarih böyle yazılacaktı.

Sonradan bilgilendiğimizde 23 Kasım günü, düşman binlerce gücüyle alan operasyonu gerçekleştiriyor. Ana birliğimiz de bu alan operasyonu içinde kalıyor. Sayımızın çokluğu, yeni ve hasta yoldaşlarımızın olması, Barış yoldaşın korunması gibi bir dizi nedenle çatışma ortamının oluşmaması için yoğun çabalar gösterilmiş olsa da, operasyon gücünün bir kolu yoldaşlarımızın mev-

zilerine kadar sokulunca, kaçınılmaz olmuştur. İlk darbeyi vuran gerilla grubumuz, düşmanın bu grubuna onlarca kayıp verdimişti. Apar topar ölü ve yaralıları helikopterlerle kaçırılmaları sonradan yapılacak maniplasyon için bir manevradır. Düşmanın sayısal olarak çokluğu ve ateş gücüyle ilk temas sonrası yoldaşlar şehit düşüyor. Şehit düşen yoldaşların alınması çabalarına rağmen, düşman özellikle bunu önemseyerek saldırılarını boyutlandırınca yoldaşlar alınmıyor. Şehit düştikleri kesinlik kazanıyor ve gerilla birliğimiz operasyon çemberinin dışına çıkarılıyor. Çatışmadan **Leyla Karataş** yoldaş ise yaralı olarak çıkartılıyor.

Mehmet Demirdağ (Barış)

1970 Dersim doğumlu olan önderimiz Mehmet yoldaşı anlatabilmek bizlere düşse de bir yarıya da kolay değil. Üniversite yıllarında, şehitlerimizden abisi Ali Demirdağ vesilesiyle Parti ile tanışıyor. TMLGB safalarında aktif bir şekilde yer alıyor. Araştırmacı yapısı, pratik kavrayışı, öğrenme çabası ve durmak bilmeyen arayışı hızlı bir gelişme gösterebilmesine temel olmuştur. 1 Mayıs Harbiye direnişinde yer almış ve gözaltına alınarak bir süre tutuklu kalmıştır. Daha sonra ise TMLGB önderliğinde yer almıştır. Darbe ve arkasından gelen bölgesel süreç-

lerde etkin bir rol oynayarak darbeciliğe, tasfiyeciliğe karşı toparlayıcı bir duruş sergilemiş ve Partinin merkezleşmesi yönünde önemli görevler üstlenmiştir. 6. Konferansla birlikte "Partimizin ilkeleri üzerinde ayağa dikilmesi ve sınıf mücadelesinde gereğince mevziletilmesi" yönünde ideolojik, politik ve örgütsel hayat kazandırmıştır. Parti iradesinin seçimi ile getirildiği Parti Genel Sekreterliği görevini layıkıyla yapmış ve yapma çabasında taviz vermemiştir. Mehmet Demirdağ yoldaş kendisini Partiyle somutlamış bir duruştur. Düşüncenin ve eylemin birlikteliği, pratiği ondan daha berraktır. **Düşünceye hayat verirdi.** Düşüncesi eylemselleştiren, cisimleş-tirendi. Örgütsel seferber oluşu her adımda somutlamayı önemserdi. Bir politika belirlenmişse, yönleme temel olma özelliği ile kavranmışsa, azami çabayla harekete geçip, onun adımları için ısrar edilmesi gerektiğini ve her Parti kadrosunun, üyesinin, sempatisinin bu sürecin bir **öznesi** olduğu bilinciyle, bütünlüklü bir örgüt yöneliminin oluşturulması her zamanki hedefi ve ölçüsü olmuştur.

Ümit Dinler (Ünal)

1974 Dersim Ovacık ilçesi, Yeşilyazı köyünde doğdu. Çocuk yaşlarında Parti ile tanışan yoldaşlardandı. Henüz 17 yaşındayken Artvin'de gerillaya kuryelik görevi yaptığı için tutuklanmıştı. Kısa bir tutukluluğun sonrası Partinin gerilla çabasına tereddütsüz yanıt vererek saflarda yerini almıştı. Artık Dersim'de bir gerillaydı Zinnar yoldaş. Askeri duyarlılığı gelişmeye açık yönleri ve çabasıyla, cesur, gözüpek ve atak bir savaşçıydı artık. Darbe sürecinde yaşadığı gerilemenin ardından 6. Konferans sonrası partinin yönelimiyle birlikte kendini toparlayarak 96 Kasım'ında Karadeniz'de gerillaya katıldı. Artık Karadeniz'in Ünal'yıydı. Darbe ve bölgesel sürecin yarattığı tahribatın ve yıkım bilincinde olan Ünal yoldaş 96-97 kış üsleniminde verilen ideolojik-politik-örgütsel eğitime olumlu bir katılımda bulunarak, yönelimin bir öznesi olmayı bilmiştir. İdeolojik arınma olmaksızın, yanlış şekillenipsten kurtulunamayacağı, yenilenip güçlenilmeyeceğini hızla kavranmıştı. Özellikle askeri olarak inisiyatifli, pratik kavrayışlı, annin gerektirdiği davranışı ortaya koyabilen

çikarsızlığıyla, içtenliğiyle ve mütevazılığıyla gerillaydı. Bir işçinin elleriyle konuşulmalıydı silahlar. Sınıf tavrının ruhuyla mücadeleyle zenginlik katılmıydı. Yılmaz yoldaş, bu özellikleriyle gönüllerimizdeki yerini almıştı. **Partiye göre şekillenen, aldığı görevleri büyük bir sorumluluk duygusu ve bilincile yapan ve her adımıyla özenle sahiplenebilen bir yoldaştı.** Partiye bağlılığın yaşayan ruhuyla Ümit Çağlayan yoldaşımız.

Dilek Konuk (Meral)

1980 Tokat Merkez, Dive (Günevi) köyü doğumlu. Devrimcilerle yabancı olmayan bir köyde doğmuştu. Tarih davasında idam edilen Seyit Konuk köylüsü ve uzak da olsa akrabasıydı. Lisedeyken tanıştığı parti çevresine, dağlarda gerilla olmanın tohumunu atmıştı yüreğine. Yüreğiyle, heyecanı, coşkusuyla tutunmalıydı dağlara. 17'sinde ama kocaman yüreğiyle Ağustos 97'de gerilla saflarında yer almıştı. Gerilla saflarında elinde silahıyla geleceğini yaratma mücadelesi veren bir kadın olmanın onurunu taşıyor, hazını yaşıyordu. Yaşam doluydu, özveriliydi, yoldaşlarına, Partiye büyük bir tutkuyla ve sevgiyle bağlıydı. Kendini zamanın seyri içinde boş bırakmazdı. Güne, günün görüşüne koşardı. Mehmet Zeki Şerit'ten istediklerini alamayacağına inleyen devlet, O'nu **24 Kasım 1977'de** işkencede katletti. M. Zeki Şerit şehit düştüğünde Proletarya Partisi üyesi ve Halk Ordusu'nun savaşçısıydı.

Duran Salman (Orhan)

1977 Tokat, Almus ilçesi, Dadukta (Çambalak) köyü doğumlu. Gerillayla 15 yaşlarında tanışmıştı. Çoban olması ve yaylada kalması gerillayla daha sık görüşmesine imkan sağlıyordu. 15 yaşında olsa da davranışları ilişkileri yaşının üzerindediydi. Gerillaya olan tutkusu o yıllarda başlamıştı. Yaşından daha olgun bir konuşma diline ve davranışlarına sahipti. Gerillaya katıldığında bu özellikleriyle sempati topluyor, seviliyordu. 1997 Ağustos'unda gerillayla görüştüğünde elindeki askerlik pulusunu yırtarak, hiç tereddüt etmeden gerillaya katıldı.

Silah sınıtsı olması kaynaklı bir süre elinde **nacac** (baltanın küçüğü) ile dolaştı. Bu durumdaki rahatsız olmadığı gibi Tohum romanında İbrahim yoldaşın dönemlerini örnek verirdi. Savaşın içinde bunların aşılacağına, ellerimizin de silahlanacağına biliyordu. Önemli olanın insanın, kararlılığın ve savaşma azminin daim oluşu olduğunu biliyordu. Doğru kullandıktan sonra her aracın iyi bir silah olduğu düşüncesinin bilincine yürüyordu.

Ümit Çağlayan San (Yılmaz)

Sivas'ın Şarkışla ilçesi, Emlak Höyük köyü doğumludur. Yaşam şartlarının zorluğu, yoksulluğun ağır yükü, göç yollarında İstanbul'un emekçi semtlerine taşınmıştı Ümit yoldaşı ve ailesini. İşçi kökenliydi. İlk olarak TMLGB saflarında örgütlendi. Tutuklandı ve 96 Ölüm Orucu ve SAG eylemlerine katılarak mücadelede hapishaneler cephesinde yer aldı. Tahliye olmasının ardından hiç vakit geçirmeksizin her de bir dizi sağlık sorunlarına rağmen gemilla alana geldi. Artık Karadeniz'in Yılmaz'yıydı.

Bir işçi olarak yaşamın içinde öğrenmişti kaçınılmaz gerçekleri. Partinin çağrısıyla mücadele eden işçileri, emekçileri her Partinin işçisini, köylünün ateş gücü yaratılmıydı. Böyle düşledi, böyle baktı kavgaya Yılmaz yoldaş. Saflardaki yerine bu bilinçle sarıldı.

Emek vermenin, üretmenin, çalışmanın, altınerinin izleri vardı, ellerinde gözleminde. Bir işçinin emekçinin çalışkanlığıyla,

esnek yapısıyla hızlı bir gelişme gösteriyordu. 23 Kasım günü hasta olmasına ve bedeninin bitkin düşmesine rağmen sergilediği tavırlarla hepimizi onurlandırmış ve kavgamızın büyümüşü. Sınıf kinini en iyi şekilde ortaya koymuştur.

Partiye, yoldaşlarına güveniyordu. Bağlılığı çok iyi biçimde ifade ediyordu. Kendi tabiriyle "toprağı sürüp alt üst etmezsen havalandırılmazsan, ettiğini köküdeki zararları otlatmaz, suyu vermezsen, ürün alamazsın. İşte Parti de bizler için böyledir. Suyumuz, nefesimiz yanı". Duran yoldaş da diğer yoldaşlar gibi 23 Kasım 97'de Ese Yaylasında şehit düştü. TKP/ML sempatisini, TIKKO savaşçısı olarak tarihimizdeki yerini aldı. Her şeye rağmen duruşuyla, kararlılığıyla örnek bir yoldaştı.

Ese yaylası şehitleri, 5 kızıl karanfelimiz olarak yüreklerimizde yaşıyor, yaşayacaktır. Onlar, Parti bilincini, Partinin öğretileri doğrultusunda pratikleştirmek olduğunu kavramış ve yaşamlarıyla somutlamış yürüdüğüdür. **Bir yoldaşı**

Kavgada ölümsüzleşenler...

Rıza Akdemir: 1979'da Erzincan'da faşistler tarafından pusuya düşürülen Hüseyin ve Rıza Akdemir kardeşlerden Hüseyin Akdemir bu saatinde şehit düşerken, yaralanarak hastaneye kaldırılan Rıza Akdemir ise **17 Kasım 1976'da** yaşamını yitirir.

Zülfikar Uralçın: 1956 doğumlu Zülfikar Uralçın Gençlik Örgütü'nün önderlerinden biri olarak Trakya bölgesinde faaliyet yürütür, **19 Kasım 1977** yılında İstanbul Halkal'da sivil faşistlerce katledilir. Uralçın, Parti I. Konferansı'nda **Onur Üyeliği** ile taçlandırılır.

Mehmet Zeki Şerit: Çerkez milliyetine mensup Mehmet Zeki Şerit devrimci düşüncelerle öğrencilik yıllarında tanıştı. 12 Mart faşist darbesinin baskısının yoğun olduğu dönemlerde düşman eline düştü. Müebbet hapis cezasına mahkum edildi. 1977 yılının Mart ayında Ankara Ulucanlar Hapishanesi'nden firar etti.

Hapishaneden çıkmasının üzerinden fazla zaman geçmemişti ki 24 Ekim gecesi İstanbul'da kaldığı ev düşman güçlerince sarıldı. **"teslim ol!"** çağrılarında silahıyla karşılık veren Şerit, yaralı olarak tutuklandı. Kaldırıldığı hastanede bir ay süreli işkence gördü. Mehmet Zeki Şerit'ten istediklerini alamayacağına inleyen devlet, O'nu **24 Kasım 1977'de** işkencede katletti. M. Zeki Şerit şehit düştüğünde Proletarya Partisi üyesi ve Halk Ordusu'nun savaşçısıydı.

İsa Demirbaş: 1955 Samsun doğumlu olan İsa Demirbaş yaşamını devrime adanmış şehitlerimizden biridir. İsa Demirbaş Mehmet Zeki Şerit'in ölüm yıldönümünde yapılacak eylemler için Samsun'a giden Demirbaş, polislin tutuşuna düşer. Polislin açtığı ateş sonucu yaralanan İsa Demirbaş, karakola götürülür ve işkence sonucu katledilir.

Mustafa Sarıtaş-Şenol Yol: M.Zeki Şerit'in ölüm yıldönümü nedeniyle yapılacak anma eylemleri çerçevesinde Ankara'da hazırladıkları bombalı pankartın dalgınlık sonucu patlamasıyla Mustafa Sarıtaş ve Şenol Yol yaralanırlar. Patlama sesini duyarak olay yerine gelen beğkinin açtığı ateş sonucu **24 Kasım 1979'da** şehit düştüler.

Hıdır Utan: 15 Ağustos 1956 yılında Dersim'de doğan Utan, Proletarya Partisi ile genç yaşta tanıştı. 1977 yılında tutuklanarak hapishaneye girdi. Çıktıktan sonra da faaliyetlerine devam eden Utan 1978 yılında çeşitli nedenlerle yurt dışına çıkmak zorunda kaldı. **18 Kasım 1983** tarihinde geçirdiği trafik kazasında yaşamını yitirdi.

Üçüncü Konferans Delegeleri: 1986 yılı Kasım ayı sonlarında 3. Konferansı'nı yapacak olan Proletarya Partisi militanları hazırlıklarını başlatmak için Dersim'e gider. Partizanların bölgede oluşturduğu haberini alan devlet güçleri, bölgeye askeri yükünak yaparak operasyona geçer. Gerilla mevzisini dört bir yandan bomba ve ateş çemberine alır. Sızatlerce süren çatışmada **Hüseyin Tosun**, Rıza Sökmen, **Zeki Uygun**, İbrahim Polat, **Ünal Küçükbayrak**, A. Rıza Boyoğlu, **M. Kemal Yılmaz** ve savaşçılar **Kamile Öztürk** ve İsmail Doğan şehit düşerler.

19 Kasım 1990: 19 Kasım 1990 tarihinde Dersim'de TC güçleriyle TIKKO gerillaları arasında çıkan çatışmada **Hasan Altıntaş**, Perihan Çolak, **Fazlı Kaya** ve **Süleyman Kor** şehit düştü.

Pusula

Teoride berrak, ideolojide net, pratikte atak militanlar olalım!

Yakın tarihimizde Proletarya Partisi'nin kolektif iradesinin, içinde geçilen sürecin zorlukları ve bu zorlukların nasıl aşılanacağına dair ortaya genel bir bakış açısı sunduğunu biliyoruz. Bildiğimiz diğer bir olguysa, somuta vakıf olma konusunda problemlerin olduğu, dolayısıyla somutu analiz etme ve alınan kararları yaratıcı bir tarzda uygulamak için inceleme-araştırma-sorgulama görevi yalnız önderliğin değil, tüm alan önderliklerinin, tüm militanların görevi olduğuna dair yapılan vurguydu. Aslında tüm bunlar devrimci militan olmanın gerekleridir. **Böyle bir yönelim içinde olmayan militanın, militanlığı tartışılır.** Çünkü; devrimci soru sorma eylemidir; her türlü zihinsel tembelliği yadsır. Ne yazık ki, devrimci hareket bu yönlü ciddi problemlerle karşı karşıyadır. Bu da varolan sürecin sorunlarını anlama,

alınan kararları yaratıcı bir tarzda uygulamak pratiklerini olumsuz yönde etkilemektedir. Bu olumsuz pratiği tersine çevirmek için, tam da partinin en üst iradesinde dönen döneme altını çizdiği kolektif aklın kullanılmasının önemi ve zorunluluğu tartışılmaz bir gerçektir. Çünkü; sınıf mücadelesinde gelişmelerin ana yönünü, muhtemel sonuçlarını tespit etmek tek başına bir anlam ifade etmez. Daha da önemlisi bu gelişmelere uygun olarak örgütsel, pratik önlemler almak, gelişmelere denk düşecek taktik politikalar belirleyerek mücadele araçları saptamaktır. Tüm bu görevleri tek bir komiteye havale etmek, her şeyi oradan beklemek bugüne kadar somut duruma dair yapılan değerlendirmelerde hiçbir şey anlamamaktır. Sorunlarımızın ağırlığı ve kapsamlı oluşu meselelerin bir yanını oluşturuyor. Meselenin diğer

önemli yanı ise; ne istediğini ve ne yaptığını bilen bir militan tipi yaratmaktır.

Her şeyden önce zorluklar karşısında bunalan, ideolojik, siyasal, pratik ve örgütsel görevlerini yerine getirmede tutuk olan bir düşünüşün ve yürüyüş temposuyla devrimin öznesi olunmaz. Bu yürüyüş temposunun değişimi, teorik birikimi, ideolojik derinliği, örgütsel deneyi ve tüm bunlara uygun ısrarlı bir pratiği şart koşar. Ve her alanda savaşmayı, bedel ödemeyi yapılıması gereken doğa görevi olarak sayar. Bu pratik duruştan yoksun-uzak her davranış biçimi beraberinde yozlaşmayı, çürümeyi getirir. Tıpkı Ostrovski'nin saptamasındaki gibi; **"Eğer ateşi körüklemesenzin, duman içinde boğulur ve çöplüğe gömülürsünüz."**

Sınıf mücadelesinde zorluklara teslim olmayan devrimci militanlık da, tıpkı kızıl alevler saçan bir ateşe benzer. Çalıştığı yerde çevresine ışık saçıp ortamı aydınlatır. Ve devrimci çalışmada da karanlıklara ışık olmak, sürekli inceleyip araştırmaktır. Sorunları çözmeye, sınıf mücadelesinin kendisine yüklediği stratejik ve güncel görevleri yerine getirmede her türlü özveride bulunmak-

tır. Şu açık ki; üretkenlik, dinamizm, ataklık karanlıklara ışık ve sorunları çözmeye anahtar rolü oynamakla eş anlamlıdır.

Devrimci dinamiğini yitiren, sorunların peşinden sürüklenen, soru sormaktan, sorgulamaktan yoksun olan herkes ateşi körüklemekten azıcık ve dumanlar arasında boğulmaya mahkumdur. Yalnız kendisi boğulmaz, aynı zamanda çevresini de duman altında bırakarak onlara da zarar verir. Çünkü; ışığı olmayan aydınlatamaz. Öğrenme çabası olmayan öğretmez. Sorunları çözme için kafa yormayan, onların altında kalarak ezilmekten kendini kurtaramaz.

Bütün bunların böyle olduğunu anlamak için, derin bir araştırmaya da gerek yok. Doğru bir temelden önce sorgulamayı kendimizden başlatarak, birlikte çalıştığımız tüm faaliyetçilerin pratik süreçlerini sorgulayarak gerçek sonuçlara ulaşabiliriz. Bu sonuçlar esas olarak sürece yanıt olacak sonuçlar değildir. Dolayısıyla bunu mutlaka değiştirmeliyiz-değiştirmek zorundayız.

Bunun için bir irade gerekir. Sözünlü ettiğimiz özgür iradedir. Engels yoldaş; "Özgür irade, konuyu bilerek karar verme gücünden başka bir şey değildir" demektedir.

Bugünkü durumu ve tabloyu kavrayacak kadar bilinci bir iradeye sahip olmayan militanın, bu sürece yanıt olma niteliklerine sahip olmadığını net olarak ortaya koymalıyız. Çünkü; bilinci davranış, bilinci irade haklılığına ve meşruluğuna duyulan sonsuz güveni. Kitlelerin tarihi yaratıcılığına ve tarihin en ileri en devrimci sınıfı olan proletaryanın kaçınılmaz zaferine inançtır. Zafer için, haklı ve meşru olmanın yetmediği, bunun için ortaya kolektif bir irade ve bu iradenin yön verdiği öncü bir partinin yaratılmasının bir zorunluluk olduğunu asla akıldan çıkarmamalız. Bilinçli irade, tarihi değiştirmeye iddiası taşımak ezilenlerin acılarına ortak, kavgalarına siperdaş olmaktadır. Ezilenlerin çığılığına, öfkesine öfkelerini katmayan militanın ve örgütülüğün irade gücü, ezilenlerin inleyişleri karşısındaki duruşu eleştiriyi hak ediyor.

Burada sorun nicel gücün çok, taşınan bilinç ve sahip olunan iradedeki zayıflıktır. Örneğin; başta Kürt ulusu olmak üzere diğer azınlıklara karşı giderek artan ırkçı saldırılara karşı ortak pratik tutum geliştirmek için ne kadar çaba sarf ediyoruz? Dışımızdan gelen protesto eylemlerine ne kadar katı-

labiliyoruz? Bu tür pratiklerin, sınıf duyarlıklarımız ve "halkın inleyişleri" karşısında taşıdığımız tutumu test eder nitelikte olduğunu açıklar. Bu yönlü ortaya konulacak her olumlu çaba "ateşi körükleme" işlevi görür. "Ateşi körüklemek" teori ile pratiğin uyumunu yakalamaktır. Teori ile pratiğin uyumlu olduğu yerde; tartışma, sorgulama, somutu yakalama vb. tüm çabalar, anlam kazanır ve sınıf mücadelesinin gelişmesine hizmet eder. Ve bugün bu temelde ileriye atılacak her adım karamsarlığa umut, çaresizliğe çare olma işlevini görür. Çünkü; yazılıya kazanan bilinci, beraberinde devrimci heyecanı ve coşkuyu da yayıfıtır. Diğer bir anlamıyla; birçok bireyi sarıp sarmalayan umutsuzluk ve karamsarlık rüzgarı yüreklerindeki ateşi de köreltmiştir. Adeta beyinlerini ve yüreklerini duman kaplamıştır. Bu durumu kabullenmek, bu duruma barsık yaşamak karanlıklara ışık taşıyıcıların işi olamaz. Çünkü; karanlıklara ışık taşıyanlar, kitlelere duydukları sonsuz güveninden dolayı yenilgiye, başarısızlığa teslim olmazlar. Tam tersine yenilgilerinden ve başarısızlıklarından dersler çıkararak ileriye doğru güvenle yürüme cesaretini gösterirler.

25 Kasım: Kelebekler zamanı, Viva las maipassona *

Kelebeklerin ömrü az olsa da bir evrimleşmeyi anlatır. Tıpkı Mirabel kardeşler gibi. Onlar ailelerinin çiftliğinde zenginlik içinde yaşamayı reddederek, ülkenin sorunları için başkaldıran birer kelebek oldular. Mirabel kardeşlerin öldürülmesinin üzerinden tam 47 yıl geçti. Bugün hâlâ kadınlar öldürülüyor. Hayatın her alanında kadına yönelik şiddet de devam ediyor. Ve biz kadınlar, devlet şiddetine, aile içi şiddete, namus adı altında işlenen cinayetlere, tacize, tecavüze, cinsiyetçiliğe, emeğimizin sömürülmesine kısacası kadına yönelik fiziksel, cinsel, sınıfsal, ulusal şiddete karşı mücadele etmenin yolunun yan yana gelerek, kadın dayanışmasını yükseltmekten geçtiğini biliyoruz.

1960 yılının 25 Kasım'ında, Dominik Cumhuriyeti'nin kuzey bölgesinde, bir uçurumun dibinde üç kadının cesedi bulunur. **Bunlar Mirabel kardeşlerdir.**

Ertesi sabah gazetelerde bu ölümlerin bir kaza sonucu meydana geldiğini anlatan bir haber çıkar. Ama gerçek görüldüğü gibi değildir...

Mirabel kardeşler, ülkelerinde siyasal özgürlük için kararlılıkla mücadele ederek Latin Amerika'daki diktatör Rafael Leonidas Trujillo'ya meydan okur. Bu yüzden diktatörlük tarafından zulme uğrayarak pek çok kez hapsedilir ve en son olarak da 25 Kasım 1960 yılında arabalarından zorla indirilerek tecavüz ve işkenceyle katledilirler... Sonrasında, bu katliam kayıtlara **"araba kazası"** olarak geçecektir.

1981 yılında Kolombiya'da toplanan Latin Amerika Kadın Kurultayı'nda ülkelerinde siyasal özgürlük için kararlılıkla mücadele veren bu cesur kadınlar anısına 25 Kasım **"Kadına Yönelik Şiddete Karşı Uluslararası Mücadele Günü"** ilan edilir.

Mirabel kardeşlerin öldürülmesinin üzerinden tam 47 yıl geçti. Bugün hâlâ kadınlar öldürülüyor. Dünyanın çeşitli coğrafyalarında, yaşamın her alanında kadına yönelik şiddet devam ediyor.

47 yıl sonra hala...

25 Kasım... Kadına Yönelik Şiddete Karşı Uluslararası Mücadele ve Dayanışma Günü. Ve bugün hâlâ emperyalist savaşlar

ve işgal sürüyor; Ortadoğu emperyalistler tarafından yağmalanıyor. Kadınlar ise savaşın tüm yıkıcı sonuçlarından, şiddetten doğrudan etkileniyor; bedenleri savaş ganimeti gibi görülüyor. Savaş kadınlar için göç, sistematik tecavüz, işkence ve işsizlik oluyor. Belki de siz bu satırları okurken Irak'ta, Filistin'de bir kadın işgal güçlerinin askerleri tarafından katlediliyor, bombalar altında can veriyor ya da tecavüze uğruyor.

Ya da belki de şu anda, dünya çapında binlerce kadın eşlerinden, babalarından dayak yiyor, aşağılanıyor, kadın olmanın "bedelini" ödüyor.

Ve şu anda travesti ya da transseksüel bir kadının yüzüne kezzap atılıyor, tecavüz ediliyor, işkence görek öldürülüyor. Ve şu anda bir kadın işyerinde, sokakta, evinde tacize uğruyor, tıpkı Bursa'da olduğu gibi yanına sigortalı işyerinde sigortasız çalışan kadın işçiler gibi yanarak, ya da Ceylanpınar'da olduğu gibi umutlarını yüklenerek kamyon kasalarının devrilmesi sonucu boğularak can veriyor ve tıpkı Novamed'deki gibi ellerinden akan kanlarla, her türlü aşağılanma ve hakarede maruz kalarak sosyal güvencesiz düşük ücretle çalıştırılıyor.

Bugün her şeyden rant sağlamaya çalışan ticari bir kuruluş olarak burjuva-feodal medya kadın bedenini meta olarak görüyor, cinsiyetçiliği ve ayrımcılığı yeniden üretiyor. Üçüncü sayfa haberlerinde zaten mağdur olan kadını bir kez daha mağdur

ediyor, şiddet uygulayanı ise haklı gösteriyor. Şiddetin faileri yerine şiddet gören kadını teşhir ediyor, şiddete haklı gerekçeler üretiyor.

Ve bugün bizim çok "uzayımızda" 16-17 yaşındaki genç kızlar törenin kurbanı oluyor. Resmi rakamlara göre 2000-2006 yılları arasında, töre ve namus cinayeti adı altında 1.137 cinayet işlendi. Bu katliamların istatistikinin net olarak tutulması mümkün değil. Aileleri tarafından öldürülen binlerce kadının ölümüne kaza süsü verildiği ya da intihara zorlandığını biliyoruz. **Güldünya Tören**, Şemse Allak, **Fadime Akbulut**, Huri Akça, **Gülistan Gümüş**, Çiğdem Dinçer, **Azime Tas**, Meryem Sak ve **Naile Erdaş**... Bunlar töreye kurban edilen binlerce kadından sadece birkaçı.

Ve bugün sistemin kendisine biçtiği "kadın" misyonunu kabul etmeyen sınıf mü-

cadelesi içinde yerini alan kadınlara hapsedilerde, karakollarda, gözaltılarında tecavüz edilmektedir. **Kamile Öztürk**, Asiye Zeybek, **Şükran Aydın**, Şeyda Gergin gözaltında tecavüze uğrayanlar arasında ilk akla gelenlerdir...

25 Kasım... Dünyanın her yerinde kadınlar şiddete hayır demek için sokaklara, alanlara çıkıyor. Farklı dillerde farklı seslerle mücadeleyi, enternasyonal kadın dayanışmasını yükseltiyor. Tarih bizler için yalnız şiddete tanıklık etmedi, tarihimiz Lith'den bu yana itaat etmemenin, mücadeleden ve başkaldırının tarihidir. Uğradıkları şiddet sonucu yaşamları ellerinden alınan, hapsedilen, cezalandırılan kadınların yanında, yüzlerce yıldır tüm bu baskı ve sindirmeye direnerek, kadın dayanışmasını büyüyen kadınların tarihidir.

* Yaşasın kelebekler

"Kadınız, örgütlüydünüz, daha da güçlüydünüz!"

EKD'nin, **"25 Kasım Kadına Yönelik Şiddete Hayır"** haftası kapsamında organize ettiği kampanya 10 Kasım'da Kartal'da yapılan bir basın açıklaması ile başladı. Saat 13:00'de EKD Kartal Şubesi önünde bir araya gelen EKD'li kadınlar, üzerinde **"Şiddete Karşı İsyandır"** yazan bir pankart açarak, yürüyüşe geçtiler. Kartal Meydanı'nda EKD adına **Derya Eğilmez** tarafından yapılan basın açıklamasında, kadının toplumda adı olmadığına ve kadının adının hep şiddet, namus, töre, yani ikinci cins olarak anıldığına dikkat çekildi. EKD'liler, açıklamanın ardından **"Şiddete Karşı İsyandıyız"** otobüsüyle Yakacak Mahallesi'ne gittiler. Burada mahalle içinde bildiri dağıtıldı ve otobüsle Gülsuyu'na geçildi. Gülsuyu Hayat ve Sanat Derneği'nde düzenlenen etkinliğe katıldılar. Avukat Sezin Uçar'ın kadınlarla yasal haklarıyla ilgili bilgi de verdiği etkinlik, Tiyatro İmge'nin sergilediği bir oyun ve çekilen halaylarla sona erdi.

Ayrıca "Şiddete karşı isyan otobüsü" nün 17 Kasım'da Kadıköy'den, 18 Kasım'da ise Okmeydanı'ndan kalkarak, 25 Kasım tarihine kadar emekçilerin yoğun olarak yaşadığı mahalleri dolaşacağı da yapılan bilgilendirmeler arasındaydı. **(Kartal)**

"Civeli bir şekilde" saat sorduğu için 15 bıçak darbesiyle öldürüldü

İzmir'de, "kot pantolon giyip, civeli şekilde" bir erkeğe saati sorduğu iddiasıyla eşi **Sevgi Ağuş'u**, iki çocuğunun önünde öldüren **Fatih Ağuş** hakkında, ağırlaştırılmış ömür boyu hapis verildi. Mahkeme, daha sonra sanığın "haksız tahrik" altında cinayeti işlediği ve pişmanlık duyduğu gerekçesiyle cezasını 20 yıla indirdi. Ölen Sevgi Ağuş'un babası Ahmet Kırçalı ile annesi Mürsiye Kırçalı, ise verilen cezanın az olduğunu belirtip isyan etti. Anne ve baba **"Kızımız 24 yaşında mezara gitti. Sanık ise 10 yıl sonra özgürce dolaşacak. Böyle ceza olmaz. Ölen öldüğüyle kaldı"** dedi.

Bizim ülkemizde 15 bıçak darbesiyle eşini öldürenin cezası 20 yıla indirilirken, Suudi Arabistan'da ise bir din adamı TV programında dine uygun kadının nasıl dövülebileceğini anlattı.

Kadınları hayvanlarla karşılaştıran **El Arifi** programda şöyle konuştu: "Bir kişi bir hayvanı dövdüğünde; mesela eşek veya deveniz yürümediğinde yüzüne vurma hakkınız yoktur. Eğer bu hayvanlar için doğrusu, insanlar için de geçerlidir. Bu nedenle hafifçe ve yüzüne gelmeyecek şekilde vurmalsınız. Böylece iz bırakmazsınız."

Kürtsen "teröristsin", öyleyse hakaret de işitirsin, dayak da versin!"

Antakya Merkez'e bağlı **Bedii Sabuncu Anadolu Güzel Sanatlar Lisesi**'nde 10 Ekim günü hizmetli olarak çalışan M.C. adlı kadın okul müdürü tarafından **"Sen teröristsin ve Kürtün"** denilerek, hakarete maruz kalmış ve müdürün karnına vurmasıyla iki buçuk aylık bebeğini düşürmüştür.

Antakya Kadın Platformu, 10 Ekim günü Eğitim Sen üyesi M.C. adlı kadının hizmetli olarak çalıştığı okulda maruz kaldığı şiddete ilişkin yazılı açıklama yaptı. Kadın Platformu dönem sözcüsü **Gülşen Öncel** adına yapılan açıklamada, şiddetin erkil sistemlerden beslendiği belirtilerek, şiddete karşı kadınların toplu bir şekilde mücadele etmesi gerektiğini söyledi.

M.C'nin yediği dayak sonucunda 2 buçuk aylık bebeğini düşürdüğünü belirten Öncel, şunları belirtti: "Şiddetin nereden, kimden gelirse gelsin karşısında olduğumuzu ve şiddete başvurulanları kinadığımızı duyuruyoruz. Platform olarak bu süreci yakından takip edeceğimizi ve kadın olarak M.C.'nin yanında olacağımızı basın aracılığıyla duyurarak, kadına yönelik şiddete hayır diyoruz."

Kadına Yönelik Şiddete Karşı Uluslararası Mücadele Günü'nün yaklaştığı şu günlerde ülkemizde kadına yönelik şiddette görüldüğü gibi hiçbir değişiklik olmuyor. Kadınlarımız yine evde, okulda, işte, sokakta kadın olduğu için, Kürt olduğu için, yoksul olduğu için şiddetin her biçimiyle karşı karşıya oluyor.

Villaların ucuz köleleri

olması ve de en önemlisi, başkalarının evini temizlemekten, kendi evini temizlemeye ancak hafta sonu vakit bulabilmesi gibi nedenlerle, ancak birayla görüşebildik.

Saliha Senem iki çocuk annesi ve buradaki lüks sitelerden birinde çalışıyor. Kendisine öncelikle "bu villa ve sitelerin burada ne işi var, ne amaçla buralarda inşa edilmiş olabilirler" diye sorduk ve ardından diğer sorulara geçtik. İşte yaptığımız söyleşi.

- Bunların buraya inşa edilme nedenlerinden biri, bu bölgenin depreme dayanıklı olduğunu ortaya çıkmasıdır. Ayrıca burası Kentsel Dönüşüm Projesi kapsamında. Önümüzdeki süreçte yıkımlar olur di-

ye düşündürüyor.

- **Sen ve daha birçok kadın bu villa ve evlerde çalışıyorsunuz. Çalışma koşullarınız, ücretler vs. konularda bilgi verebilir misin?**

- Buralardaki kadınların belli bir bölümü önceleri gündüzelge gidiyordu. Gündelik işte çalışanların günlük kazancı en az 50-60 milyon civarında. Bu miktar kimi yerlerde daha da artabiliyor.

Ancak kadınların büyük çoğunluğu artık buralardaki lüks sitelerde veya villalarda temizliğe gidiyorlar. Fakat gündelik değil, hafta içi her gün ve aylık.

- **Peki böyle olunca daha fazla mı kazanmaya başladılar?**

- Hayır, aksine. Aylıklarımız çok düşük. Ve buradaki villa ve sitelerdeki lüks daire sahipleri aralarında anlaşmışlar, hepisi aynı ücreti veriyor. Aylık ve sigortasız olarak çalıştırılıyor.

- **Çalışma saatleriniz nasıl?**

- Hemen hepimiz yarım gün çalışıyoruz. Yarım gün iş yarım ücret anlamına geliyor. İlk bakışta mantıklı gibi geliyor. Hatta günün yarısı kendine kalıyor diye düşünülebilir. Ancak burada şöyle bir durum var: Tam günde yapılması gereken işlerin, yarım güne sığdırılması! Ve çoğu ev sahibi yarım günü tercih ediyor.

- **Peki ne tür işler yapmak zorunda kalıyorsunuz bu süre içinde?**

- Yaptığımız işlere örnek vermek gerekirse; yatak toplamak, banyo-tualet temizlemek, cam silmek, halı yıkamak ve süpürmek, ütü yapmak, mutfak temizliği. Çamaşır ve bulaşık makine yıkıyor, ancak bunların yerleştirilmesi vs. işleri de yapmak zorundasınız ve bu da yine hayli zaman alıyor. Ayrıca evde çocuk varsa, onların okula giderken servise bindirilmesi kadar, daha bir dizi şeyi yapmak durumundasınız.

- **Evlerin büyüklüğü ortalama ne kadar?**

- Ben kendi çalıştığım yerden örnek vereyim. Lüks bir site burası ve daireler

çok büyük. En az 150 metrekare. Benim çalıştığım dairenin büyüklüğü de en az bu kadar. Ama buranın haricinde, yanında çalıştığım ailenin, hemen bir üst katta, stüdyo tipi denen bir dairede kalan yaşlı anneleri var. Ben ayrıca O'nun evini de temizlemek zorundayım. Bayram ve kendilerine ait özel günlerde ise büyük temizlik var. Her iki dairenin de büyük temizliğini yapıyorum. Ve bunların tümünü ek bir ücret almadan, aynı yarım günlük süre içinde bitirmek zorundayım. Ve tüm bu çalışma sonucu elimde geçen para ayda 300 milyon.

- **Buralarda çalışan kadınların bu yoğun sömürü karşısındaki tutumları nedir?**

- İnsanlar aslında çaresizlikten çalışıyor buralarda. Ve bu çaresizlikten dolayı da pek şikayetçi gibi görünmüyorlar. Ayrıca bu kadınların çoğu köyden gelmiş ve ne köyde ne de burada daha önce hiç çalışmamış insanların sayısı oldukça fazla. Eline kendine ait olan bir para geçiyor ilk kez. Hatta kiminin eskisine nazaran kendine daha çok güvendiğini görüyorsunuz. Ve yine çoğu eline geçen parayı büyük bir miktar olarak görüyor. Çünkü çok yoksul insanlar, eşi çalışmayan da oldukça fazla. En azından bakkaldan evin ihtiyaçlarını karşılarım diye düşünüyor. Kısacası sömürüldüğünün pek de farkında olmuyor çoğu kadın.

Kadınların eşleri ise bu durumdan memnun. Çoğu yüklerinin azaldığını düşünüyor. Ekonomik koşullar, bölgenin yoksulluğu insanlara başka çare bırakmıyor.

(Kartal)

Urfa'da genç bir kadın, henüz 17 yaşında radyolarda anons edildiği için ya da platonik bir sevdaya tutulduğu için öldürülmez hiçbir yerde. Ama **Urfa'da 17 yaşındaki Hacer bir radyo anonsunun ardından domdom kurşunuyla öldürüldü.**

Her birinin ayrı bir öyküsü, ayrı bir acısı olan ama çoğumuz için birbirine benzer töre cinayetlerinden birini anlatarak başlıyor Faraç konuşmasına, TÜYAP Kitap Fuarında katıldığı paneli. Tıpkı anasının çiziy sandığı kendisine mezar olan Gülistan gibi onun da ölüme giden yolculuğu etkiliyor salondaki dinleyicileri... Faraç'tan dinliyoruz Hacer'in öyküsünü...

Hacer 17 yaşında Urfa radyosunda telefonlara bakıyor. Bir gün radyoda şöyle bir anons yapıyor: **"Hacer'den tüm sevenlerine İbrahim Tatlıses'ten bir kuluunu çok sevdim."** Bu anons 17 yaşındaki Hacer'in ölüme giden yolculuğunun biletini de kesiyor. Ramazan gecesi aile meclisi ölüm kararını vermek için topl-

nyor. İftarlar açılıyor. Az sonra ölecek olan genç kız aşişet meclisine çay ve morra* ikram ediyor. Ölümün acısını duyan acı kahveler yudumlanıyor tütün kokusu eşliğinde... 12 kişi genç kızın öldürülmesi kararını alıyor. Ama zor olan karar bu değildir. Tetikçiyi bulmaktır zor olan, yani ikinci kurbanı. O da bulunuyor. Hacer'in her sabah önlüğünü giydirdiği, karnını do-yurduğu Muhammed seçiliyor celladı olarak.

Hacer 17 yaşında... En güzel kıyafetlerini giyiyor. Düşüne gider ki az sonra gelecek ölümünü bekliyor. **"Vur ya Muhammed namusunu temizle"** diyor babası, araya amcası giriyor ve diyor ki, **"bu mermi bu kızı öldürmez, git**

domdom kurşunu getir." Ürkek güvercinin başı düşüyor. Bir daha vur diyorlar 12 yaşındaki Muhammed'e. Eli varmıyor ikinci bir kez daha tetiğe. Hacer ölüyor, Muhammed polise teslim ediliyor. Çocuk, hapisshanedeki kahraman gibi karşılanıyor. Koşuş ağası oluyor. Çıktığında arabalarla karşılanıyor ve 16 yaşında aşişetin en güzel kızıyla evlendiriliyor. **Hacer'in mezarı ise bilinmiyor...**

Tanıdık gelen, ama dinlediğimizde bizi bir kez daha sarsan bu öykünün devamında Mehmet Faraç törenin nedenlerini anlatıyor dinleyicilere. Törenin nedenleri konusunda genelde yapılan sıralamanın dışına çıkıyor. Geri kalmışlık, eğitimsizlik ve yoksulluk... Faraç, bu nedenlere Türki-

ye'nin her yöresinde rastlanılabileceğini söyleyerek **neden Güneydoğu Anadolu Bölgesi** sorusuna cevap vermeye çalışıyor.

"Töre Kürt sorunu değildir" diyor Faraç. Tarihin en eski yapıtlarına, en eski daktilosuyla yazılmış bir yasa var: **Toplumun dayattığı kurallar...** Törenin bir adım gerisinde ahlakın olduğunu, bir adım daha geriye gittiğimizde din olgusuna rastlayacağımızı söyleyerek zinciri böyle kuruyor.

İkinci bir neden olarak da cehaleti yani eğitimsizliği söylüyor. Ama eksik kalan bir şey var burada. Törenin kaynağı cehalet deyip çekilemeyiz. İnsanları yoksulluklarıyla, yoksulluklarıyla baş başa bırakıp,

köylerdeki ahırdan bozma okullarına öğretmen gönderilmeyorsa, -özellikle bunu Türkiye Kürdistanı'nda yapıyorsa- insanlar yaşam mücadelesi içinde doğacak çocukları eve gelip getiren bir el olarak düşünür hale geldiyse eğitimsizliğin altında sistemin bilinçli politikalarının olduğu da görülecektir.

Töre yoksulları vuruyor

Faraç'ın vurgu yaptığı çok önemli bir şey var. Faraç, Doğuda töre cinayetinin dizilerde olduğu gibi konaklarda işlenmediğini, töre cinayetlerine kurban gidenlerin yoksullar olduğuna dikkat çekiyor. Öyle ya hangi ağa kızının kanı töreyle akar ki...

Faraç kızını töreye kurban veren bir

babanın "neden öldürdün" sorusuna verdiği yanıt aktarıyor: "Dışarı çıkamıyordum, insanların yüzüne bakamıyordum. Benim toprağım yok, param yok, kahveye girip selam veremiyordum." Böyle söyleyen biri cinayete işlemez mi? Eğer tüm yaşam alanları kapatılmışsa yapar. Öldürmeyi göze almış biri için 10 ya da 20 yıl yatması fark eder mi? Ama kahveye girip girmemesi fark eder.

Feodalitenin de törenin nedenleri arasında önemli bir yerde olduğunu söyleyen Faraç, konuşmasının genelinde PKK'nin kadınları bir cendere altına aldığını söylüyor ve töreye PKK arasında bir bağ kurmaya çalışıyor. Biz her ne kadar bu değerlendirmeye katılmasak da Faraç'ın yıllarca Türkiye Kürdistanı'nda töreye ilgili yapmış olduğu araştırmaların ülkemizin gerçekliği açısından önemli veriler taşıdığını düşünüyoruz. Bu anlamıyla panel, içinde çarpıcı örnekleri barındıran verimli ve öğretici bir **panel özelliğini taşıyordu.**

*Mora: Acı kahve

İşgal eylemleri yayılıyor

Yunanistan'da geçtiğimiz haftalarda lise ve orta okullarda başlayan işgal eylemleri yayılarak devam ediyor. **28 Ekim** Alman işgalinden kurtuluş yıldönümü olması dolayısıyla geçici olarak ara verilen eylemler Pazartesi (29 Ekim) günü yeniden başladı. Geçen hafta 150 olan okul sayısı bu haftanın sonuna doğru ülke genelinde 500'e ulaştı. Eylemlerin yaygınlaşması ile beraber sıkıntı yaşamaya başlayan hükümet, eylemleri karalayarak halkın ve öğrencilerin kafalarını karıştırmaya çalışmaya başladı. 31 Ekim günü basın konuya ilişkin sorularını yanıtlayan hükümet sözcüsü **Theodoros Rouzopoulos**; "Eylemlerin haklı nedenlerinin olmadığını, bugün için 16. madde (yüksek eğitimin devlet tarafından verilmesi)'nin öğrencilerin gündeminde yer almadığını, okullardaki öğretmen ve ders kitabı açığının olmadığını, bundan dolayı eylemlerin bazı güçlerin zorlaması ile gerçekleştiğini" ifade ederek hükümet cephesinden saldırı startını da vermiş oldu. Geçtiğimiz dönem yaşanan üniversite ve orta düzey okul işgal ve eylemlerinden dili yanan hükümet bu defa işi sıkı tutarak eylemleri yayılmadan önüne geçmeye çalışıyor.

Bunun ilk yansıması ise **Selanik**'te görüldü. Şehirde bulunan bir lisede işgal eylemi başlatan öğrencilerin eylemini kırmaya çalışan bir yetkili, öğrencilerin üzerine arabasını sürmüş, ailelerin tepkisi ve öğrencilerin kararlı tutumu sonucu geri adım atarak ağır değiştirmeye çalışmıştı. Yaşanan bu saldırıların asıl amacı ise gelecek hareketin önünü zor ve devlet terörü uygulamaları ile almaktır. Hükümet sözcüsünün yaptığı açıklamalara karşı, açıklama yapan **OLME (Orta Öğretim Öğretmenleri Konfederasyonu)** yetkilileri ise şu anda ülke genelinde 1.500, Attiki eyaletinde ise 400 öğretmen açığının olduğunu söyleyerek, hükümeti ikiyüzlülikle suçladı. Öğrenciler de yaptıkları açıklamalarda saldırıların kendilerini korkutmadığını, mücadelelerinin devam edeceğini belirttiler.

Yunanistan'dan bir İşçi-Köylü okuru

Yukarıdaki başlık bir sivil toplum örgütü (STK) olan PRO ASYL tarafından Yunanistan'da mültecilerin yaşadıkları sorunlarla ilgili olarak Ege'de ve Meriç bölgesinde bulunan kamplarda, mültecilerle yapılan görüşmelerin sonucunu açıkladığı raporun başlığı. Araştırma çerçevesinde 100'e yakın politik mülteci ile görüşülmüş. **Rapora bakıldığında Yunanistan'da mülteciler ve göçmenler açısından demokrasinin "D"sinin dahi olmadığını açıkça görülmekte.** Rapora göre ülkeye giriş yapmaya çalışırken yakalanan göçmenler sahil güvenlik ve sınır güvenlik personeli tarafından Türkiye'yi aramayacak işkencelere maruz bırakılmakta. Yakalayış işkence etme gereği duymadıklarını ise, kara suların dışında tutarak geri dönmeye zorlamakta, kendilerine karşı direnenler olursa eğer, bunları soğukkanlı bir şekilde denize atmakta tereddüt etmemektedir.

2007 yılı içinde çeşitli nedenlerden dolayı (bunlar arasında sahil güvenlik tarafından denize atılanlar da bulunmakta) boğularak ölenlerin sayısı 120. Yakalanarak işleme tabi tutulanlar ise insani olmayan koşullarda tutulmakta, avukat ve aileleri ile görüşmelerine izin verilmemekte, insanlık yasadışı bir şekilde sınır dışı edilmektedir. Yasadışı idarelerin en önemli mağdurları ise Iraklılar ve Afganlar. **Burada şunu ifade etmek gerekirse, işkence olayları, yasadışı idareler vb. uygulamalar Yunanistan açısından yeni bir durum değil.** Yıllardır devam eden sistematik devlet politikasının meydana getirdiği bir tablodur. Sorunun bir tarafı büyük diğer tarafı ise, BM'ye bağlı ilgili kurumların veya kimi STK'ların aldıkları tutumdur. Bunlar benzer vakalarda "eleştiri" oklarını hükümete veya kimi yetkililere yöneltilip, meselenin "devlet politikası" olgusuna değinmeyerek, bir nevi "timsah gözyaşları" döküp, emperyalistlere karşı "insanlık" görevlerini yerine getirmeye çalışmaktalar.

Gerçek acı olabilir ama söylenmeli;

Yunan Guantonamaları

Burada biraz da "demokrasi" mağdurlarının tanıklıklarına bakmak, gerçekliğin anlaşılması açısından faydalı olacaktır.

29 yaşında bir Filistinli; "22 kişiydik. Sahil güvenlik açık denizde bizi yakaladı ve tekneye bindiler. Önce 17 yaşındaki Muhammed Fandi'yi dövüyorlar. Bizler de denize düştük. Bizi denizden alıp dövmeye ve havaya ateş etmeye başladılar."

İrani çocuğu bir kadın; "150 mülteciydik, bizi zorla botlara bindirerek Meriç nehrinin karşı tarafına bıraktılar. Beni ve çocuğumu kıyıya yavaşmadan suya attılar."

Bu konuda en çarpıcı tanıklığı ise **Lezvou (Ada) Sahil Güvenlik Komutanı A. Mikromastora** yapmakta. "İslami savaş" tan bahsedene bu kişi iddialarını şöyle sıralamakta; "Bunların hepsi (mülteciler ve göçmenler) 15-35 yaşlarında. Çok iyi eğitimliler, iyi yüzme biliyorlar. Avrupa ciddi bir tehlikenin yaklaştığını anlamalıdır. İslami bir işgalle karşı karşıyayız, hepsi savaşçı."

İddiaların basına yansıması sonra-

sında PASOK (Ana Muhalefet Partisi) ve Sİ.Rİ.ZA partileri tarafından Meclis'e sunulan soru önermelerinde konunun araştırılması istenirken iddialara yanıt veren Dışişleri Bakanı **D. Bakoyianni** yaptığı açıklamada; "Yunanistan daha fazla mülteciyi kaldıramamakta" diyerek politikasının değişmeyeceğini, yapılan işkencelerin, hukuksuz sınır dışıların devam edeceğini ima etmektedir.

Burada saldırılar sadece mülteci veya göçmenlere yönelik olarak okunursa hata yapılmış olunacaktır. **Saldırıların göçmenler üzerinde bu denli pervasız olmasının nedeni, bu kitlenin örgütsüzlüğüdür.** Amaç tüm toplumun yabancı düşmanlığı ekseninde bu tür anti-demokratik uygulamalara alıştırılmasıdır. Bundandır ki, son yıllarda artan halk ve gençlik hareketleri karşısında polisiye yetkiler artırılmakta, haklar sınırlandırmaktadır.

Yani hükümet patlamaya hazır bir bombanın üzerinde oturduğunu bilmekte ve şimdiden baskı mekanizmaları ile bu-

nun önüne geçmeye çalışmak-ta. Bunun için de elindeki tek silahı korkuyu kullanmakta. Fakat üniversite gençliğinin gösterdiği gibi saldırının biçimi ne olursa olsun mücadele eden kitleler karşısında hiçbir güç ayakta duramamakta. Kriz yaşanan sistemin hiç de kolay bir kış geçirmeyeceğini rahatlıkla söyleyebiliriz.

Göçmenlere karşı ırkçı saldırılar

Son yıllarda devlet eliyle uygulanan ırkçı politikalar, polisin göçmenler üzerindeki baskıları ve kimi ırkçı örgütlerin ölümlere varan saldırı girişimleri her geçen gün Yunanistan'ı göçmenler açısından daha az güvenli bir hale getirmektedir. Ekim ayı içerisinde Atina'nın Rendi mahallesinde yaşayan Pakistanlılara yönelik saldırı olayının ardından 27 Ekim gecesinden başlayarak yeni saldırılar yapıldı. 27 Ekim'de ırkçı örgüt Hrisi Avgi (**Altın Şafak**) tarafından organize edilen "**7. Gençlik Kutlaması**" etkinliklerinden sonra Atina Sindagma Metro istasyonunda bir Faslıya saldırılarak hastanelik edilmiş, halkın müdahalesi sonucu saldırganlar engellenerek polise teslim edilmiştir. 28 Ekim akşamı da aynı örgüt ve bazı Avrupalı ırkçı örgüt üyeleri ile birlikte Akropolis yakınlarında bir göçmene saldırılarak bıçakla yaralandı. **25 Ekim** günü de Atina Üniversitesi Fizik Fakültesi'ne gelen ırkçılar burada bir Yunanlı öğrenciyi bıçakladılar. Olayın sonrasında çeşitli parti, kurum, kuruluş ve dernek yaptıkları açıklamalarla olayları kınayıp ırkçı örgütlerin yasaklanmasını istedikler. Yaşanan olaylar sonrasında polis bir açıklama yapmazken, daha çok bu örgütleri kollayan bir tutum içerisinde girmiş olması da saldırıların kaynağını göstermesi anlamında dikkate değerdir.

(Yunanistan'dan bir İK okuru)

Peru

Peru'daki maden ocaklarında çalışan 30 bin maden işçisi geçtiğimiz günlerde süresiz greve çıktı. Büyük çaplı bu grev 12 maden işletmesini felç etti. Grevin başlıca talepleri, daha iyi çalışma ve emeklilik koşulları. Grev sürerken, Peru Çalışma Bakanlığı da grevi "yasadışı" ilan etti. Ancak grev geniş kitlelerin desteğini almakta ve başta sendikalar olmak üzere, birçok çevre tarafından, grev bağlamında ulusal eylem ve protesto günü çağrıları yapılmakta.

Almanya

Alman Parlamentosu tarafından yasalaştırılmak istenen bilgi toplama-saklama yasasına karşı ülke çapındaki birçok kentte protesto eylemleri gerçekleşiyor. Temel hak ve özgürlüklere dönük yeni bir saldırı anlamına gelen "**haberleşmenin izleniminde yeniden düzenleme**" adı altındaki bu yasayla birlikte, önmüzdeki altı ay içinde tüm Alman vatandaşlarına ait bilgilerin kayıt altına alınması planlanıyor. Polisin yanı sıra tüm Alman istihbarat birimleri bu bilgilere ulaşabilecek.

Venezüela

Venezüela'da yapılmak istenen anayasa reformu, beraberinde protestoları da getirdi. Yeni anayasayla birlikte, en başta da **Chavez'in ömür boyu devlet başkanlığı garantilenmek** istenmekte. Muhafif gruplar ise bunu "Chavez, ömür boyu devlet başkanlığıyla birlikte, kendi diktatörlüğünü yaratmanın alt yapısını hazırlıyor" biçiminde değerlendirmekte.

Anayasa reformuna karşı en başta da öğrenciler çeşitli eylemler gerçekleştiriyor. Öğrencilerin eylemlerinde başlıca talebi ise, anayasa reformu için Aralık başında yapılması planlanan referandumun ertelenmesi. Ancak binlerce öğrencinin katıldığı eylemlere, polis göz yaşartıcı gaz vb. silahlarla, oldukça şiddetli bir saldırı gerçekleştirerek, çok sayıda öğrenciyi gözaltına aldı.

İran

Otobüs şoförlerinin 2005 yılında Tahrân'da gerçekleştirdiği eylem ve grevlere önderlik ettiği gerekçeyle aynı dönemde tutuklanarak 8 ay hapis yatan sendikacı önder **Manсур Osanlu** hakkında açılan dava geçtiğimiz günlerde sonuçlandı. Mahkeme Osanlu'ya 5 yıl hapis cezası verdi. Osanlu ayrıca 2006 yılında yeniden tutuklanmış ve birkaç ay sonra tahliye edilmişti. Geçtiğimiz Temmuz ayında ise "**rejim aleyhine bildiri dağıtım**"la suçlanarak gözaltına alınan Osanlu, Tahrân Otobüs İşçileri Sendikası Başkanı olarak bilinmesine karşın, devlet yetkilileri, yasal olarak böyle bir sendikanın olmadığını söyleyerek, Osanlu'nun sendikacı olduğunu kabul etmiyor.

Pakistan'da OHAL: "Askerler: Silahları halka çevirmeyin!"

Butto'nun dönüşüyle birlikte gerçekleşen kanlı saldırının yankıları henüz sürerken, Pakistan bu kez de Müşerref'in tüm ülkede ilan ettiği OHAL ile gündeme geldi. Tüm temel hak ve özgürlüklerin askıya alınmasını da beraberinde getiren ve Müşerref'in 2. darbesi olarak adlandırılan bu yeni durumla birlikte Anayasa da askıya alındı. Tüm ülkede ilan edilen OHAL'in daha ilk saatlerinde 1.500'den fazla rejim karşıtı tutuklanırken, başta avukatların gerçekleştirildiği kitlesel eylemler olmak üzere, ülke çapında yapılan eylemlere de azgınca saldırıldı.

Ülkenin dört bir yanında eylem çağrıları yükselirken, Pakistan Devrimci Sosyalist Hareketi de (PDSH) OHAL'e karşı ayaklanma çağrısı yaptı. PDSH tarafından "**Kahrolsun OHAL**" başlığı altında yapılan çağrıda şöyle deniyor:

"General Pervez Müşerref Pakis-

tan'da OHAL ilan etti. Tüm özel haber ajansları yasaklandı, Islamabad'din caddelerine askerler konuşlandırıldı. OHAL daha Mart ayında, Avukatlar Hareketi'nin başlangıcında gündeme getirilmişti. Bugün ilan edilmiş ise, Müşerref'in beş yıllığına yeniden seçil-

mesinin tehdit altına girmesiyle birlikte olmuştur...

Ordu daha bu hafta İslami militanlar karşısında, Veziristan ve Swat'da ağır yenilgiyi aldı. İslamcı militanların iki polis karakolunu ele geçirdiği ve sayıları 300'ü bulan askeri kaçırdığı söylenmektedir. Biz İslamcılara politik olarak kesinlikle desteklemesek bile, halkı emperyalist boyunduruk altına sokmaya hizmet eden, gerici askeri saldırıların da karşındayız. Bu savaş Müşerref tarafından ABD emperyalizminin çıkarları için yürütülmektedir. Ancak tıpkı Afganistan ve Irak savaşları gibi, bu savaş da kazanılmayacak ve sadece daha fazla yıkım ve acı getirecek bunun içindir ki, ABD emperyalizmi ve müttefikleri ne kadar erken yenilgiye uğratılırsa, dünya halkları için o kadar iyi olacaktır.

Müşerref aynı zamana işçi direnişlerine karşı da sürekli bir saldırı için-

dedir. Batı, Müşerref'in saldırılarını basitçe "İslamcılara karşı" olarak gösterebilir- ama gerçek çok farklıdır. Müşerref ve rejiminin, Washington'un emri uyarınca sürdürdüğü "Teröre Karşı Savaş" aynı zamanda onların neo-liberal programına hizmet etmektedir...

İlan edilen OHAL, Pakistan üzerinde denetimini yitirmiş olan bir rejimin çaresizliğinin ürünüdür. Yüksek mahkeme, kapatılmadan hemen önce OHAL'i "yasadışı ve anayasaya aykırı" ilan etti ve emekçileri ve ordu mensuplarını açıkça rejimin yaptırımına uymamaya çağırıldı... Burjuva partiler kitlelerin harekete geçmesinden korkuyorlar. Çünkü askeri rejimin devrimci ya bir tarza devrilmesi, aşağıdan yukarıya bir basınç oluşturacak, anti-neo liberal, anti-emperyalist bir iktidar yaratacaktır.

Müşerref ve ordu şu an büyük öl-

çüde tecrit olmuş durumdadır. Ancak biz, köşeye sıkışmış olan canavarların çok tehlikeli olduğunu biliyoruz. Muhafilere karşı kitlesel tutuklamalara gidebilir, sokaklarda savaş hükümlerini yürürlüğe sokabilirler. Bunun içindir ki, demokratik güçler bu kritik dönemde geri adım atmamalıdır. Bu saldırıları tüm gücümüzle ve militanlıkla geri püskürtmeye hazırlıklı olmalıyız.

OHAL'i ortadan kaldırmaya dönük tüm çağrılar ve direnişe dönük kitlesel eylemleri destekliyoruz. Ancak öncelikle de kararlı bir biçimde, işçi ve köylü örgütlenmelerini ve de demokratik güçleri OHAL'e karşı genel grev çağrısı yapmaya çağırıyoruz. Eylemlerimizi ordunun saldırılarına karşı savunmaya hazırlıklı olalım- acil bir biçimde buna hazırlanalım. Bunun için, işçileri fabrika vb. komitelerde ve köylüleri ise kırdaki askeri rejime karşı örgütlenmeye çağırıyoruz."

Evrensel Bakış

Bölgesel yangına doğru

Vatikan geçtiğimiz günlerde aldığı bir kararla **İspanya İç Savaşı**'nda (1936) ölen 498 papazı "şehit" ilan etti. "Şehit" ilan edilen bu papazların tümü, iç savaşta Franco faşizminin yanında yer alanlar!

Kilise, Franco tarafından, ancak Hitler ve Mussolini'nin desteğiyle gerçekleştirilebilen faşist darbeye, daha başından itibaren tüm desteğini sunmuştu. Hatta dönemin Kardinali Franco'nun cumhuriyetçilere dönük azgınca saldırılarını "Haçlı Seferi" olarak onaylamakta geri durmamış ve kilisenin yanlılığını ise şu sözlerle açıklamıştı: "**Sükunet ancak silahla sağlanabilir.**" Ve akabinde bölgede yaşayan 60'ın üzerinde cumhuriyetçi, faşistler tarafından hunharca katlediliyordu. Aynı süreçte kilisenin öne çıkmış tüm mensupları faşistlerin safında, faşist selamına durmuşlar-

dı.

Vatikan'ın bugün böyle bir kararı, elbette tesadüfî değildir. Egemenlerin ezilen halk yığınlarına dönük politikalarını hayata geçirmede tarih boyunca önemli bir işleve sahip olan din adamları, bugün bu işlevlerini bir kez daha yerine getirme misonuyla hareket etmekte. Hele de Vatikan'ın başında, faşizmin tüm dünyada yükselişe geçtiği dönemde "göreve" getirilen eski Nazi faşisti **Benediktus** gibi bir kişiliğin bulunduğu düşünülürse, faşizmi kutsayan kararların alınması da kaçınılmaz olarak görülmektedir. Özellikle de emperyalistlerin çıkardığı yangının alevleri giderek büyürken.

Çünkü dünyadaki ve özellikle de bölgedeki tüm gelişmeler, Ortadoğu'da başlayan (daha doğrusu başlatılan) yangının, giderek tüm bölgeyi içine alacak

biçimde genişleme eğiliminde olduğunu göstermektedir.

Şu süreçte bölgedeki birçok ülkede yaşananların ardında ise yine, ABD emperyalizminin ve de müttefiklerinin olduğunu tekrarlamaya gerek yok sanırız. Çin ve Rusya gibi emperyalist güçlerin de dışında olmayan bu gelişmelerin seyri, yeni işgal saldırılarının habercisi olmanın da ötesinde...

Örneğin, ABD'nin bölgedeki en sadık uşaklarından olan Pakistan faşist rejiminin lideri General Müşerref'in yükkelen muhalefet karşısında ilan ettiği OHAL'in zamanlamasının bile, bölgede yeni saldırı hazırlıklarının hızlandığı bir döneme gelmesi itibarıyla, oldukça anlamlıdır. Yine ABD'nin kısa süre önce "demokrasi feneri" ilan ettiği Gürcistan'da, ABD güdümlü Saakaşvili'nin de, ardı kesiilmeyen muhalif gösteriler karşısında OHAL'e başvurması gibi... Kanlı işgallerin baş mimarlarından olan eli kanlı Condoleza Rice'in, Ortadoğu'daki ateşi biraz daha körüklemek için yaptığı son Ortadoğu gezisi sırasında söyledikleri, gelişmelerin dışında durmadıklarını açıklamaya yetiyor. Rice, bir yandan Pakistan'daki OHAL ilanını ağır ucuya

"çok üzücü bir durum" olarak tanımlarken, hemen arkasından da Müşerref'in bölgede yaratmak istedikleri "demokrasi"ye ne kadar büyük katkıları olduğunu, birlikte çalışmaya devam edeceklerini ekliyor.

İran'a dönük saldırı hazırlıklarının arttığı şu süreçte bölgedeki dayanaklarını güçlendirme eğilimini artıran ABD ve müttefikleri, Müşerref'in giderek ypranan askeri rejimini Butto ile yapılan anlaşmayla güçlendirmek istemiş, ancak Butto'nun dönüşündeki bombalı saldırıyla birlikte iyice alevlenen çatışmalar, topyekun bir suskunluk yaratma anlamına gelen OHAL'i "zorunlu" kılmıştı. Şu süreçte çok sayıda muhalifin tutuklanmasına karşın, Butto'nun partisinin üst düzey yöneticilerinin ve de OHAL'le birlikte ikinci kez ülkeye geri dönen Butto'nun tutuklanmayışının ardında da yine yapılan anlaşmaların olduğu çok açıktır.

Öyle görünüyor ki, emperyalistler önmüzdeki süreçte iyice kızışacak olan bölgeye dönük politikalarını, Pakistan özgünlüğüne, bu ikili veya en kötü ihtimalle de bunlardan biri üzerinden hayata geçirme eğilimlerini sürdürmektedirler.

Afganistan ve Irak işgallerine her türden desteği sunan, ABD'nin istihbarat birimlerine, kendi topraklarındaki gizli hapis-hanelerde işkence yapma olanağı yaratan Pakistan'ın şu süreçte emperyalistlerin bu kadar "ilgi" alanında olma nedenine gelince; bunun nedeni en başta İran'a dönük hazırlıklarda Pakistan'ın oynadığı roldür. ABD İran'a dönük saldırı hazırlıklarında askeri tatbikatların büyük bölümünü Pakistan topraklarında gerçekleştirmekte ve yine buradaki askeri üsleri, olası bir saldırıda büyük ihtiyaç duymaktadır.

İran'a dönük askeri bir saldırının, zaten işgal altında olan Afganistan, Irak'ın dışında, Suriye ve Türkiye gibi bölge ülkelerini de sıcak çatışma ortamına sokması, yangının çok geniş bir alana yayılması kaçınılmaz gibi görünmektedir. Butto'nun tutuklanmayışının ardında da yine yatan neden, Irak ve Afganistan'daki işgallerin zaferle sonuçlanmış olması değil elbette. Aksine, işgaller bölge halklarını sindirebilmiş ne de işgalere karşı direnişler bitirebilmiştir.

İşgal vb. saldırılar altındaki bölge halklarının direnişinin yanı sıra, emperyalist ülkelerin emekçi halkların sisteme

karşı artan hoşnutsuzluğu geniş çaplı grev, işgal vb. eylemlerle dışı vurma, bu durumun ise, ekonomik/siyasal krizleri giderek derinleşen egemenler açısından artık açık bir yönetememe krizine dönüşmesi, onlar açısından, yeni saldırıları zorunlu kılmaktadır.

Kısacası, saldırıların dozunu arttırmalarının gerçek nedeni, dünyanın ezilenlerinin dünya ölçeğindeki silkinişleridir. **Bastırmak istedikleri esas olarak bu silkinıştır.** Bu silkinışı bastırmak, dünyanın geri kalan zenginliklerini paylaşmak istemektedir bir an evvel. Bunun içindir ki, aralarındaki, özü dünya zenginliklerini paylaşmaya dayalı çatışmalar, halklara dönük saldırılar noktasında söz konusu olmaktadır. **Çünkü emperyalist-kapitalist sistemin silahleri ve uzantıları şunu çok iyi bilmekteler ki, ezilenlerin, omuzlarında taşıdıkları dünyanın yükünden kurtulmak için gerçekleştirdikleri bu tek tek hamleler birbiriyle buluştuğunda doğacak gücün yaratacağı etki, onların her türden nükleer-kimyasal ve bilumum gelişmiş silahlarından daha etkili olacaktır.** Onları korkutan da işte budur!

Yeraltında ezilenler yeryüzüne seslenirler: "Günü geldi grev derler"

Zonguldak Madencilerinin, 30 Kasım 1990 tarihinde başlayan ve 25 Ocak 1991 tarihinde, "Körfez Krizi" bahanesiyle ülke çapında tüm grevlerin etelenmesiyle bitirilen büyük grevinin üzerinden 17 yıl geçti. Madencilerin, 4 Ocak'ta Ankara'ya yürüyüşe başlamaları, eylemde kararlılıklarını ve azimlerini gösteriyordu. On binlerce madencinin yürüyüşüne sistemin cevabı ise barikatlar ve yasaklar oldu.

Yazıyı sürekli kıskırtır insanın tarihi. Eğer söz konusu işçi olursa... Eğer söz konusu onun evrensel çilesiye... Bu çilenin gevriminde gider gelir insan... En çok da "kömür gözüm" melodisi dolanır diline. Atfen sevgi ve saygı sözcükleri çoğaltmak gelir içinden. "Dilim varmıyor ama kabahatin çoğu senin" dese- ler bile, yaptıkları işin hatırı duy- mazlıktan gelirsün. Çünkü onda 'ya- nar-ateş'le vuruşmanın laf görmez kimliği vardır.

"Madenciler toprakla savaşır- lar sabahları
Akşam olunca barışılır
Madenciler kömür bulurlar
kendi yüreklerinde
Işıklı selamlarlar birbirlerini
madenciler
Madenciler ölümle bölüşürler
yemelerini"

Kimi şiirler coşkunuzu doruklar; kimilerinin içindeki bitimsiz acı, bir hüznün kasırgasının içine alır siz, çığı- ğa dönüşür sesiniz.

Has şairlere özgül bir yaratıcılıkla üretilen benzer dizeler, Zonguldak'ın kara yazısının da bir özetidir aslında. Öyle ya, dipçik zoruyla sokuldukları ocaklarda, bedenlerini vererek çıkar- dıkları kömürle ülke ekonomisine can veren Zonguldaklılar, işsizliğin kahrolası acizinde debelenmektedir, ülkenin diğer kentlerinde olduğu gi- bi...

İlhan Berk, "Örgütlenmiş emeğin sıkıyönetim kenti" de- mişti burası için. Doğru bir tanımla- madır bu. Yeraltında çalışmaktan baş- ka bir seçenek sunulmamıştır yoksul Zonguldaklılara. Doğayla savaşmak, mitolojik çağlardan bu yana kaderi gi- bidir onların. Üstelik bu amansız sa- vaş, kendine özgül kavramları da oluş- turarak kentlin kimliğini de biçimlen- dirmiştir. Mahalle, cadde, sokak adla- rının neredeyse tümü yeraltındaki ça- lışmanın ürünüdür. Yalnızca buraya özgül "mürettep köy" kavramıyla

birleştirilen köylerince adları çok da önemli değildir. Sonuçta ya "Do- muzdamcı" köyündensinizdir ya da "Kazmacı".

Daha çok ağıt yakılır Zonguldak'ta

Söylenceler, maniler, hatta ninni- ler bile ocağa dairdir bu kentte. "Ta- bancamı yağladım / Yan belime bağla- dım / Kör olası yârımı / Kara ocağa yolladım." Yuvalar yıkılmış; bağrında

taşıdığı cehennem ateşine inat, ocak- lar söndürmüştür sıkça. Bu yüzden türkü söylenmez de ağıt yakılır daha çok Zonguldak'ta.

Korkularını, kaygılarını, tepkileri- ni, haykırışlarını sürmeli gözlerinin ar- dına gizler burada madenci. Sarışın, mavi gözlü de olsa, ille de sürmelidir kara kara. Kömür karasındandır sür- meleri. "Kozlu Müessesesi girişinde tam karşıya gelen yaşam saatinden ürker, bakmaya çekinirsiniz. "Ma- denci dikkat, kaza geliyorum de- mez, emniyetli çalış, tedbir al. Bu saati durdur" yazar saatin üye- rinde. Bir başka yerdeki yazıda "Dü- şün! Şimdi kazayı önleme sırası- dır. Unutma, seni evde bekle- yenlerin var" diye uyarılır maden- ci." Bu uyarılardan, madencilerin ba-

şına gelebilecek her türlü kazanın so- rumlusunun kendileri olduğu izini alırsınız.

Ekmeğin can pahasına kazandığı bu hüznü dolu kentte, yüzlerce yıllık üretim tarihinin her günü, her saati, belki de her anı bir başka acının, biten bir hayatın, yıkılan hayallerin, sönen umutların adadır bir anlamda... Bir ön- cekki gün yaşananların ağızda kalan tatları, iç burkan hüznü, kederi, neşe- siyle, birer birer girilen ocaklarda, yü-

zer yüzer ölünen zamanlar yaşanmış- tır.

Yitip gitmiştir 7 Mart'ta Armut- çuk'ta, 3 Mart'ta Kozlu'da yüzlerce madenci... Arkasında yüzlerce yarım kalmış öykü bırakarak... Maden ocaklarında ölümlerin nedeni "Gri- zu patlaması" olarak açıklanır ge- nelde ilgililerce. Nutuklar, resmi rap- portlar birbirine karışır. Her şey deni- lir de, ne "daha çok üretim" aç- gözlülüğünden söz eden olur, ne de insan yaşamını hiçe sayan vurdum- duymazlıktan... "Kaçınılmaz ka- za" raporuyla kapanır defter. Sa- dece lamba numarasından ancak tanı- nabilen, paramparça cesetlerin teslim edilmesiyle derin bir sessizlik sarar her yanı...

Yerin derinliklerinden geldiler
Ellerinde susmak bilmeyen bir yeral- tu güneşiyle

Ne kadar diplerle bastırıldı
O kadar boğulmak bilmez yankısı- la yüreklerinin

Ağır ağır geldiler...
Sonra her gün geldiler, artarak gel- diler

Kadınları çocukları ve alkışlarıyla
Yoğurt mayalar gibi geldiler
Pişkin ekmepleri bölüp de paylaşıp
gibi

Su gibi ateş gibi
Her gün yeni ağızlar eklendi ağızla- rına

Yeni yollarla tanıştı ayakları
Her gün yeni kabuklar çatladı
Yeni kulaklar işitmeye başladı söyle- diklerini
Bir kent oldular sonunda
Ve adını değiştirdiler ülkenin

Sadece sessizce yok olan yaşam- lar değildir hafızalarımıza kazınan Zonguldak'ın kömür havzalarında. Bir de direnişleri vardır, yengileriyle, ye- nilgileriyle...

Zonguldak Maden Grevleri

Zonguldak Maden Havzası, üye- rinde kömür üretiminin başladığı 1848 yılından günümüze kadar geçen 159 yıllık sürede, iş ve yaşam koşulla- rının düzeltilmesi için mücadele eden madencilerin nice eylemine tanık ol- muştur. Havzadaki ilk eylem 1908'de yapılmıştır. Bu tarihte bir Fransız şir- ketine bağlı olarak işletilen madenler- de çalışan işçiler, kendileri için kuru- lan dispanserin masraflarının patron tarafından karşılanması talebiyle grev yaparlar. Bu ilk direniş, taleplerinin kabul edilmesiyle neticelenir. O gün- lerde grev kelimesinin literatüre he- nüz girmemiş olması nedeniyle haberi yayımlayan gazeteler, "terk-i eşgal (iş bırakma)"ın salgın hastalık hali- ne geldiğini ve ülkenin iktisadi duru-

munu etkilediğini yazarlar.

Sonra ne baskılar biter ne de grevler... Tarih yazar tozlu defterine kömür gözlü madencilerin direnişle- rini... 1965 Kozlu, 1969 Algaput ve daha niceleri...

Büyük Zonguldak yürüyüşü

6 Kasım 1990'da Türkiye Taşkö- müri İşletmeleri'nde 42 bin, MTA'da 6 bin işçi toplu görüşmelerin tıkan- ması üzerine 30 Kasım'da greve çı- kar. Grev sistem tarafından önce tam bir sessizlikle, ardından da çeşitli sal- dırımlarla durdurulmaya çalışılır. Ama tarihini Kozlularla yazmış olan Zon- guldak maden işçileri üretimden ge- len gücünü kullanarak grev kararı alır. Eylem komitelerini kuran işçiler hep birlikte seslerini duyurmak için Anka- ra'ya gitmeye kararı verir. Ancak işçi- lere direnişin yolunu kapatmak için araçları ellerinden alınır. Kararı olan işçiler bunun üzerine 4 Ocak günü Ankara'ya doğru yürüyüşe geçerler.

Barikatları aşarak ilerleyen ma- den işçileri Ankara'ya yaklaştıkça sis- temin korkusu da artar. Kararlılıkla yürüyen işçileri Mengen'de, binlerce jandarma ve iş makinalarından oluşan bir barikat karşılar. Göğüslerini aç-arak bu barikata yürüyen işçilerin ka- rarlılığı ise bir başka barikatta, sendi- kal ihamet barikatıyla durdurulur. Baş- ta Şemsi Denizer olmak üzere sendi- kacılar askerle karşılaştığı sırada pa- zarlıklarla tamamlarlar ve toplu sözleş- me imzalanır. Bu toplu sözleşme ile Zonguldak işçileri bazı ekonomik ve sosyal kazanımlar elde ettiler. Ama Mengen'i geçememenin faturası daha sonraları ocakların özelleştirilmesi ve örgütülüğün dağıtılması olarak öden- di.

Zaferleriyle ve yenilgileriyle tüm direnişler gibi Büyük Madenci Yürü- yüşü de işçi sınıfının mücadelesi tarihi- ne unutulmayacak bir sayfa olarak ya- zıldı.

yoruz. Bununla da bitmiyor, Ayten yine aynı yerde, aynı gece hemcinsiy- le "farklı" bir yakınlaşmaya giriyor.

Velhasıl, gerek eylemde silah ça- larken, gerekse tüm tavırlarıyla, abartılı bir ciddi görünüm vermeye çalışan (ve böylece, Nurgül Yeşil- çay'ın abartılı oyunculuğu da eklendi- ğinde, gerçekçilikten iyice uzaklaşan) kimi söylemlerinde radikal politik söylemler tutturmaya çalışan Ayten, bir bakımsız devrimci kişilikten, diğer bir bakımsız devrimci kişilikten, diğer bir bakımsız devrimci kişilikten ve te- lefon polislerin eline geçiyor. Kızın devrimciliğine ilişkin ilk soru işareti de, cep telefonunu kaybettiğini anla- dığında, okkalı bir küfür etmesinde oluşuyor.

Adının Ayten Öztürk olduğunu öğrendiğimiz bu "devrimci" kızmız, bu olayların ardından soluğu yurtdışında alıyor. Kendisi sözde "yoldaş" olan, ama söylemleri daha çok tüccarı andıran kişilerce karşıla- rını ve bir iki gün içinde bunlarla yapılan küfürlü kavgalarla Ayten bunlardan ayrılıyor, annesini arama- ya gidiyor.

Bu arada unutmadan, Ayten su- lar seller gibi İngilizce konuşmasın- dan dolayı hiç dil sorunu da çekmi- yor! Annesini bulamıyor, ama sokak- ta kaldığı için barınma amaçlı geldiği üniversitede, iyi niyetli Lotte ile tanı- şıyor ve insana "bu kadar da olmaz" dedirten duruşu (savrulmuş demek da- ha doğru) da bundan sonra iyice or- taya çıkıyor. Annesiyle (Hana Schygulla) birlikte yaşayan Lotte'nin evinde kalmaya başlayan Ayten'i, da- ha ilk aşamadan bir barda çılğınca dans ederken ve esrar içeren görü-

TÜYAP Kitap Fuarı'ndan akılda kalanlar..

Bu yıl 26. düzenlenen TÜYAP Kitap Fuarı "Ede- biyat Akdeniz Akdeniz'de edebiyat" teması ile 27 Ekim-4 Kasım tarihleri arasında Beylikdüzü'nde gerçekleştirildi.

343 bin kişinin katıldığı Fuar'da 526 yayınevi stand açtı. Metin And'ın onur yazarı olduğu fuarda birçok yayınevi tarafından fuar boyunca çeşitli söyleşiler, paneller ve imza günleri gerçekleştirildi. Fuar bir- çok açılan yayın alanındaki değişimleri gözlemleme olanağı sundu bizlere. Katılan yayınevlerinin önemli bir kısmının dersanelere ve okullara yönelik kitap basması eğitimin ticarileştirilmesinin bir sonucu ola- rak karşımıza çıktı. En büyük ve en fazla ilgi çeken stantların başında da çeşitli dersanelere ait yayınev- lerinin kitapları, üniversitelere hazırlık setleri yer al-dı. Bir bütün olarak ilköğretimden, liseye kadar ol- dukça hacimli bir sektör haline gelen alan fuarda kendini ciddi bir şekilde hissettirdi.

Yayıncılık, felsefe, tarihi veya sosyolojik konular üzerine toplumun aydınlatılması, kültürel düzeyinin bir adım ileri taşınması espirisinden giderek uzaklaş- maktadı. Fuarda bu açıkça görülebiliyordu. Her şeyin tüketim için hazırlanıp sunulduğu piyasa koşullarına açılan eğitim sistemi de bundan nasibini fazlasıyla al- mış görünüyor. Hafta içi çoğunluğa kolejlardan taşın- an çocuklara takdim edilen dersane kitaplarının dışında Harry Potter vb. fantastik bilimkurgu türün- den kitaplar oldu. Tabii fuarda gülümseyen yüzüyle standın her tarafından bize bakan Aziz Nesin tutkun- larında da unutmamak gerekiyor. Ancak ne yazık ki Nesin tek başına bu tabloyu değiştirmiyor. Belge, Ceylan, Berfin, Sol, Sorun, Ozan vb. ilerici-sol çerçe- ve içinde toplumsal olayları bilimsel bir bakış açısıyla yorumlama kaygısı taşıyan yayınevlerinin sayısı bir elin parmaklarını geçmeyecek kadardı. İletişim, Can, İş bankası, Doğan Kitap gibi büyük yayınevlerinin hem fuardaki yerleşimleri hem de okur ilgisi diğer yayınevlerine göre oldukça iyiydi.

Sermayenin son on yılda basın yayın alanındaki gelişimi kitap sektörünü de etkiliyor. Yapı Kredi Ya- yınları'nın Yaşar Kemal ve Nazım Hikmet kitapları- nın haklarını almaması ve kitapları oldukça yüksek fiyattan satması Fakir Baykurt, Kemal Tahir gibi de- ğerli yazarlarımızın yayınevlerinin tekeline alınması kuşkusuz emekçilerin bu kitaplara ulaşımını da zor- laştıracak. Okurlardan gelen "kitaplar çok pahalı" eleştirisinin önemli bir haklılık payı var. Sermaye uzun yıllar saklamak, gizlemek için ter döktüğü Na- zım Hikmet'in kitaplarını şimdi tekeline almış du- rumda. Medya gücüne sahip kimi sermaye kesimleri çıkardıkları kitapların niteliğine denk düşmeyen satış rakamları yakalamakta. Televizyon ve radyo aracılığı ile bir tüketim alışkanlığı ile okurlar kitaplara yönel- mekte ve kitaplar gündemden düştükten sonra ki- tapla yolculuğu da sona ermekte.

Fuarda çok satan kitaplar arasında gündemi bir süre meşgul eden Nobel Ödülü kazanan Orhan Pa- muk'un kitapları, "Şu Çılgın Türkler", Elif Şafak'ın haklarında dava açılan "Baba ve Piç" isimli kitapları bulunmakta.

Gelişen ırkçı-milliyetçi dalga kitap seçimine de yansdı. Az sayıdaki yayınevi dışında birçok yayınevi- nin Türk bayrağı astığı dikkatimizden kaçmadı. Türk solu gibi faşist dergilerin tirajlarını ikiye katlayarak satış yaptıkları aldığımız bilgiler arasında. Sınır ötesi operasyon tartışmaları ile birlikte Kürt tarihi üzeri- ne yayınlanan kitaplara da artan bir ilgi gözle karşı- yor. Bu noktada en popüler kitapların biri Hasan Cemal'in "Kürtler" isimli kitabı.

Okurun çok da seçici davranmadığını, yazarın ele aldığı konuyu objektif bir gözle ele almadığını belirleyici olmadığını eklemeliyiz. Fuarın şehrin çok uzağında olması, ulaşım sıkıntısı emekçilerin katılımı- nı önemli oranda sınırlıyor.

20 yıla yakın bir süredir yayın faaliyeti sürdüren bizlerin fuarda bulunmamız okurlarımızın bizi arayıp bulması, kurduğumuz iletişim bizim açımızdan değer- liydi. Değişik kesimlerden okurlarla karşılaşmak yüz yüze gelmek bizim için anlamlıydı. İlerici yayınevleri ile yayın alanı üzerinden bir ortak paylaşım sağlama- nın bizi geliştirdiğine inanıyoruz. Gelen kitle esas ola- rak emekçilerden oluşmasa da okurlarımızın ilgisi bi- zi sevindirdi. Stanтта İbrahim Kaypak'ın "Seç- me Yazılar" ile "Hayati ve Mücadelesi" en fazla ilgi gören kitaplar oldu.

Okurlarımız dışında da geniş bir kesim tarafından takip edilen bu kitaplar İbrahim yoldaşın ne kadar kitlelerin hafızasında değerli olduğunu bize bir kez daha gösterdi. Halkımız, egemenler tarafından yok sayılmaya çalışılan İbrahim yoldaşı bağrına basmakta- dır.

Sermaye devrimcilerin, komünistlerin nice be- delleriyle yarattığı değerlere bugün biz yeteri kadar sahip çıkamadığımız için sahip çıkmaktadı. Değerle- rimize sahip çıkmak onları gelecek kuşaklara aktar- mak ve ulaşımını kolaylaştırmak her duyarlı ve de- mokrat insanın görevi olmalıdır.

(Bir Umut Yayımcılık çalışanı)

Kültür-Sanat

Yaşamın Kıyısında

Yapımcı/yönetmen: Fatih Akın
Oyuncular: Nurgül Yeşilçay, Baki Bayrak, Patricia Ziolkwska, Tuncel Kurtiz, Nursel Köse ve Hanna Schygulla

Film esas olarak üç bölümden oluşuyor: Birinci bölüm olan "Ka- der'in ölümü"nde, Kader adında, ge- nelevde çalışan Türkiyeli bir kadının öyküsü var.

Filmin ilk dakikalarında, yaşadıkları Almanya'da doğup büyümüş, Al- man üniversitelerinden birinde Ger- manistik Profesörü olan oğlu Nejat'la birlikte oturan, Ali adındaki emekli bir göçmen işçiyi canlandıran Tuncel Kurtiz'in, Kader'in çalıştığı geneleve gelmesi, burada O'nunla tanışması anlatılıyor. Kader, eşi Maraş'ta katle- dilmiş bir kadın ve ülkede bir kıızı var.

Ali genelevde tanıştığı kadını, bu- rada kazandığı ücret karşılığı kendi- siyle kalmaya davet eder. Kader de, kimi durumların yarattığı çaresizlik- ten, Ali'nin teklifini kabul eder ve Ali, Nejat ve Kader aynı evde yaşamaya başlarlar.

Genç kuşağın başarılı yönetmen- lerinden olan ve ilercici, duyarlı kişili- ğiyle de bilinen Fatih Akın, yine diğer filmlerinde de olduğu gibi, bu üçlü- nün diyaloglarını (aslında yurtdışında yaşayan çoğu insanın yaşadığı gi- bi,) yarı Türkçe-yarı Almanca vermiş ve bu da filme ayrı bir gerçeklik kat- mış. Burada ayrıca, filmdeki oyuncu- luklara kısaca değinmek gerekiyor.

Filmin başrolündeki Nurgül Ye- şilçay'ın dışındaki karakterlerin, ki burada usta oyuncu Tuncel Kurtiz'e ve yine usta bir oyuncu olan Hana Schygulla'ya özel vurgu yapmak gere-

Film tanıtımı....

Yaşamın neresinde?

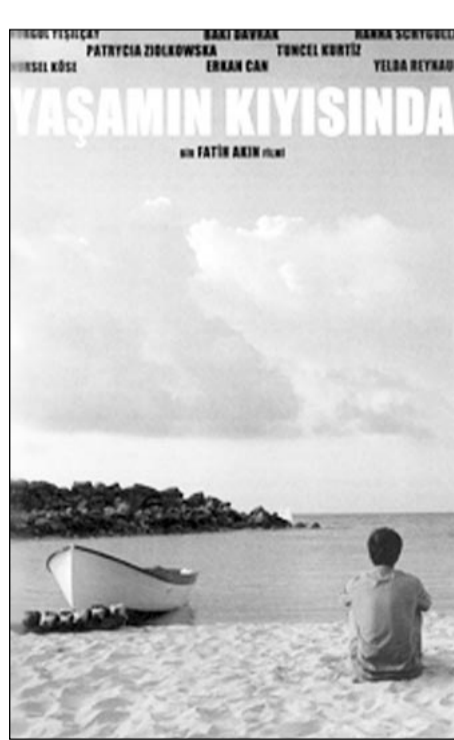
kiyor, oynadıkları rolle oldukça bü- tünleştiklerini ve her birinin oldukça usta oyunculuk sergilediğini gö- rüyoruz.

Tekrar filme dönecek olursak, üçlünün yaşamı, cinsellik düşkünü yaşlı babanın, Kader'i bir kavga anın- da öldürmesi ile tümden değişecek- tir.

Baba hapse girer, Nejat ise Ka- der'in tabutu ile birlikte ülkeye ge- lir. Aynı evde yaşadıkları süre için- de, sürekli aşışlanmış olan bu ka- dinla insana bir ilişki geliştirmiş olan Nejat, geldiği memlekette, ka- dinin "uzunca zamandır kendisinden haber alamıyorum" dediği kızını bulmayı kendine görev edinir.

Bundan sonraki bölümlerde bir de öğreniyoruz ki, aslında kız dev- rimciymiş! Ama "keşke olmasay- mış" dedirten cinsten bir devrimci- lik bu! Yani "Devrimciliğin Kıyısında" denebilecek bir devrimci tiplemeye karşı karşıyayız aslında. Ve film bo- yunca, kızın yaşamın neresinde oldu- ğunu bir türlü anlayamıyoruz.

Kendisinin kimliğini öğrendiğimiz bölüm, 1 Mayıs gösterileri ile açılı- yor. Ve bu (gerçek) görüntüler, Par- tizan kortejleriyle devam ediyor. Do- ğruyu söylemek gerekirse, dünya çapında denebilecek bir izleyiciyle bu- luşan bir filmde, Partizan pankart ve flamları eşliğinde yürüyen Partizan kidesini görmek hayli coşkulandır-

yor insani.

1 Mayıs gösterisi sürerken, bir- den arka tarata bir hareketlenme oluyor. Bir polisi döven göstericiler, silahına da el koyuyorlar. Silahlı alan ise, yüzü maskeli biri ve silahlı aldık- tan sonra kaçmaya başlıyor. Akabin- de bu kişinin Nurgül Yeşilçay olduğu- nu anlıyoruz. Silahlı kapan kızmız, pe- şinde polisler ve yüzünde maskeyle

Geleceğimiz için birleşelim, YDG Konferansı'nda buluşalım

Ülkemizde düzenin çirkeflüğünden en çok etkilenen kesimlerin başında halk gençliği gelmektedir. Düzenin sahiplerinin yarı-sömürgeleğe mahkum ettiği ülkemizde, emperyalizmin en çok ilgisini çeken özelliklerden biri de genç nüfusun yoğunluğudur. Elbette bu, gençlerin daha fazla sömürülebileceği anlamına gelmektedir. Ancak düzenin gençliğe ilgisi sadece bununla sınırlı değildir. Gençlik geleceği yaşayan olması, geleceği hakkında kaygıların ve beklentilerinin bulunması vb. nedenlerle değişime, yeniyse, sorgulamaya, daha da önemlisi isyana daha fazla açıktır ve potansiyeli egemenler açısından ürperticidir. **Dolayısıyla gençlerin yalnızca çalıştırılmaları değil, sindirilmeleri, yeni tanıştıkları dünyanın adaletsizliklerini ilahi bir yasa olarak kabul etmeleri ve boyun eğmeleri, uslu çocuklar haline getirilmeleri de gerekmektedir.**

Sistemin gözünde değeri olmayan gençlik

Bu düzen açısından gençliğin beş paralık değeri bulunmamaktadır. Eski-nin, geçmişin kalıntılarının/temsilcilerinin geleceğe, yeniyse, temize düşman olması elbette ki doğaldır. Bunun için sistemli bir şekilde gençliğe yoğunlaşımaktadır.

Özellikle son yıllarda ardı ardına meclisten geçen ve halen de meclis gündemine bombardıman halinde gönderilen yasa tasarıları ile halk gençliğinin zaten sınırlı olan eğitim ve mesleki hakları gasp edilmektedir.

Yeni YÖK Stratejisi'yle eğitim toplumsal değil bireysel bir hak olarak tanımlanarak artık iyice göstermelik hale gelen parasız eğitim üzerine tüm beklentiler yok edilmektedir. Müfredatın belirlenmesinde öğrenciyse, öğretim üyesine hiçbir hak verilmemek-

te ancak "işveren" dedikleri para sahiplerinin önerileri esasa alınmaktadır. Ülkemizde bugüne kadar lafta da olsa kabul edilen üniversitelerin bilime katkı sunması artık reddedilmekte ve temel misyon olarak işverenin milyonlarca işsiz arasında arayıp da bulamadığı nitelikli ve esnek işçiyi yetiştirmesi öne çıkarılmaktadır.

Bununla yetinilmemekte, mezuniyet sonrası da eziyet devam etmektedir. Ve bu sorunlar milyonlarca emekçiye bekleyen saldırılardan bağımsız değildir. Yaşam boyu öğrenme adı altında işverenin arzu ettiği şekilde, bir kişinin birden fazla işi becerebilmesi amacıyla açılan özel kurslara, beceri merkezlerine giderek ve binlerce lira harcayarak ve türlü sınavlara girerek sertifikalar almamız, mesleki yeterliliğimizi kanıtlamamız istenmektedir.

Geleceğini çalanlar beynini de zehirliyorlar

Gençliğe yaşam zindan edilmekte, gençlik sistemli şekilde devrimci politikadan uzak tutulmakta ancak düze-

nin bekası için seferber edilen ilk kesim haline de getirilmektedir. "Cumhuriyeti korumak", "teröre karşı çıkmak" adı altında kendisine düşman olan bir sistemin çıkarları için binlerce genç yoğun bir propaganda ile, çoğu zaman zor ve tehditle eylemlere taşınmaktadır. Eğitim hakkı gasp edilen, yoksul, lümpenliğe mahkum edilen gençler ırkçı ideolojilerle farklı milliyetlerden sınıf kardeşlerine saldırırken, üniversitelerde en ufak bir sosyal etkinliğe tahammül edemeyen rektörler dersleri iptal ederek otobüslerle öğrencileri düzeni savunma eylemlerine götürmektedir. Halk gençliği şoven, ırkçı, faşist ideolojilerle zehirlenmekte, ırkçı sloganlarla, militarist nutuklarla gerçek dostlarına karşı çıkması istenmektedir.

Bununla da yetinilmemektedir. En temel ve doğal hakkına sahip çıkmak için dağların doruklarını mesken tutan, zulüm ve baskı ordusuna karşı direnişi seçen Kürt ulusunun yiğit gençlerine karşı silah elde savaşmaları için

binlerce yoksul genç zorla askerle alınarak dağlara gönderilmektedir. Sınıf düşmanlarının tehdidi ve zorlaması ile kendi sınıfından, yaşından onurlu gençlerin temsil ettiği haklı direnişi bastırması beklenmektedir. Ve aslında uğruna canlarını verdikleri düzenin gözünde hiçbir değerlerinin olmadığını şans eseri ölmeyip, esir düştiklerinde bariz şekilde görmekte-dirler.

Militan bir mücadele ile kurtulacağız

Halk gençliği üzerinde gerçek düşmanlarının oynadığı oyunları bugünlerde bariz şekilde görmekteyiz. Ancak her şeyde olduğu gibi bu konuda da karşı güç kendisini göstermektedir. Her şey karanlık değildir. Bu ülkede aydınlığı, geleceği, haklıyı, direnişi seçenler de var, baskıya boyun eğmeyenler de. Bu nedenledir ki T. Kürdistanı'na yapılan sayısız seferler zaferle bitmemekte, direniş engellenememektedir. Yargısız infazlara, baskılara, baskınlara, zindanlara rağmen devrimci mücadele bastırılmamaktadır.

İşte bununla bağlantılı olarak, düzenin sahiplerinin zehirlediği toplumu en dinamik kesimini örgütlemek, ırkçı/şovenist dalga-ya karşı gençliğe gerçek dost ve düşmanlarını göstermek, eğitim ve mesleki hakları için birleşmesini sağlamak ve emperyalizme bağımlı faşist düzene karşı devrim için harekete geçmek amacıyla 20 yıldır ülkemizde mücadele yürüten Yeni Demokrat Gençliğin 2. Konferansı 24-25 Kasım'da Adana'da gerçekleştirilecek.

Yeni Demokrat Gençlik bu kritik dönemde gerçekleştireceği konferansta emperyalizme ve faşizme karşı onurlu, devrimci bir gençlik yaratmak,

militan mücadeleyi yükseltmek için toplanacak. Ülkenin dört bir yanından gelen delegeler, gözlemciler, misafirler ve kitle örgütleri temsilcileri kolektif şekilde hareket ederek gençliğe yönelik saldırıları deşifre edecek, çözüm ve mücadele yollarını tartışacak. Gençliğin kendisini ifade edebildiği, gerçek hak ve taleplerini dilendirebileceği bir örgüt olan ve yalnızca gençliğin kendi gücüne dayanarak bu topraklarda faaliyet yürüten YDG'nin zaafalarını, yetersizliklerini gözden geçirecek. Daha geniş kitlelere açılabilmesi, odak haline gelebilmesi için nasıl bir hatta ilerlemesi gerektiğini ele alacak.

Uzun süredir YDG'nin sürdürdüğü ve kitle çizgisini sorgulayan, kitle çizgisinde sığırma yaratma amaçlı tartışmaların merkezi bir iradeyle birlikte ele alınması oldukça önemlidir. Gerçek bir demokratik kitle örgütü gibi işleyen, her bir YDG'linin kendisini rahatlıkla ifade edebileceği, şefçi, sektör

tutumları reddeden, demokrasiyi/birimi öne çıkartan bu tartışmaların amacı, ilk konferansa göre daha demokratik bir konferans örgütlemektir. Bir diğer hedef ise bu tartışmaların sonuçlarına uygun bir çalışmayla 3. konferansın daha da demokratik ve kitle-sel olarak örgütlenmesinin temellerini atabilmektir.

YDG'nin devrimci gençlik hareketini yükseltme amacıyla yaptığı çalışmaların ve ele aldığı tartışmaların merkezi bir konferansa ele alınması elbette sürecin bittigi anlamına gelmemektedir. Aksine yeni sürecin daha da ileri taşınması açısından önemli bir adım ifade etmektedir. **Bu nedenle emperyalizme, faşizme, şovenizme ve her türlü gericiğe karşı gençliğin devrimci saflarda örgütlenmesi gerektiğini savunan herkesi katkı sunması için konferansımıza bekliyoruz.**

(Yeni Demokrat Gençlik)

YDG Konferansı 24-25 Kasım-Adana

24 Kasım

- I. Konferans'tan bu yana YDG'nin faaliyet değerlendirmesi ve serbest kürsü. 10.00-12.00
- Yemek arası 12.00-13.00
- Önümüzdeki süreç 13.00-16.00 - Politik yönelim üzerine sunumlar ve serbest kürsü - Örgütsel yönelim üzerine sunumlar ve serbest kürsü
- Ek gündemler 16.30-18.00

25 Kasım

- Gençliğin eğitim ve mesleki hak gasplarına yönelik emperyalist yasalar ve mücadele yöntemleri-sunum ve serbest

kürsü 10.00-13.00

- Yemek arası 13.00-14.00
- Kürt gençliğinin sorunları ve örgütlenmesi-panel ve serbest kürsü 14.00-15.30
- Tarım işçilerinin sorunları ve örgütlenmesi üzerine serbest kürsü 15.45-16.45
- Hapishaneler sorunu üzerine serbest kürsü 17.00-17.40
- Genç kadın ve örgütlenme sorunları üzerine serbest kürsü 17.50-18.30
- Kültür sanat politikamız 18.40-19.20
- Etkinlik 19.30-21.30

Adres: Turhan Cemal Beriker Bulvarı, Kayahan Apartmanı altı No: 28/C Dörtüyl Ağzı Seyhan/Adana

Çanakkkale

11 Kasım'da saat 15.30'da Cumhuriyet Meydanı'nda bir araya gelen SGD, YDG, GD, DGH, Öğrenci Kolektifleri ve YGH'iler burada YÖK'ün uygulamaları ve son dönem yükselen ırkçı faşist dalgalanmaya karşı birleşik mücadele çağrısında bulunuldu. Eylem "Savaşa değil eğitime bütçe", "Yaşasın halkların kardeşliği", "Ferman devletin üniversiteler bızındır", "Parasız bilimsel anadilde eğitim", "Eğitim hakkımız engellenemez" sloganlarının atılması ile son buldu.

Yapılan açıklamanın ardından basın ve katılımcılar yine YÖK protestosunun devamı olarak Belediye Sosyal Tesisleri'nde yapılacak forum ve etkinliğe (şair müzik sinevizyon gösterimi) davet edildi. Ve toplu bir şekilde etkinlik alanına doğru yürüyüşe geçti.

Çanakkkale İl Emniyet Müdürü Orhan Okur'un da aralarında bulunduğu sivil ve çevik kuvvet güçleri toplu bir şekilde yürüyemezsin bahanesiyle öğrenci ve DKÖ temsilcilerine saldırı. Saldırı ile beraber birçok öğrenci yaralanmış ve etkinlik binasının önü tutularak yapılması düşünülen forum provake edilmiştir. Saldırı sonucunda yaralanan arkadaşlarımızın yanısıra içlerinde iki YDG'li arkadaşımızda bulunduğu 6 devrimci öğrenci gözaltına alınmıştır. Bir günlük gözaltından sonra bırakılan arkadaşlarımız gözaltında hakaret tehdit ve küfürlerle maruz kaldıklarını belirttiler. (Çanakkkale YDG)

Ankara

SGD, DGH, DPG, Ekim Gençliği, Genç Direnişçi, Tüm-İGD ve HÜÖD'ün aralarında bulunduğu gençlik örgütleri tarafından YÖK'ün kuruluş yıldönümü Sakarya Caddesi'nde protesto edildi. Konur Sokak girişinde toplanan öğrenciler kortej oluşturarak yürüyüşe geçti. Karanfil Sokak girişinde polis barikatı ile karşılaşan öğrenciler, kararlı duruşlarını ortaya koydu. Selanik Sokak'a yönelen öğrenciler burada ise köprüden geçme dayatmasına maruz kaldı. Öğrenciler yürüyüşlerini yolu trafiğe kapatarak sürdürdü. Sakarya'da yapılan basın açıklamasını **Gökmen**

Öğrenciler YÖK'e karşı alanlarda!

Yüksek Öğretim Kurumu (YÖK)'ün kuruluş yıldönümünde öğrenci gençlik alanlardaydı.

Istanbul'da ilk eylem saat 13.00'te Eğitim-Sen İst 6 No'lu Üniversiteler Şubesi tarafından gerçekleştirildi. İstanbul Üniversitesi Beyazıt Kampüsü önünde biraraya gelen Eğitim-Sen üyeleri, YÖK'ün öğretim üyeleri, akademisyenler ve öğrencilere yönelik politikalarını protesto ettiler. Türkiye'de linç kültürünün geliştirildiği dile getiren akademisyenler, 12 Eylül zihniyeti değişmediği sürece YÖK'ün kaldırılmasının yeterli olmayacağını ifade ettiler. Eylemde "Savaşa değil eğitime bütçe", "Yaşasın örgüt- lü mücadelemiz" sloganları haykırıldı.

Beyazıt Kampüsü'nde ikinci eylem 13:30'da lise ve üniversite öğrencileri tarafından gerçekleştirildi. "Kırlı savaşa ve şovenizme karşı, halkların kardeşliğini haykır" yazılı pankart açan üniversite öğrencilerine "Ne ticarethane ne hapishane, eşit özgür lise" pankartı ile lise öğrencileri de katıldı. Üniversite önünden sloganlarla girişe yürüten bir diğer grup, söz eylem örgütlenme özgürlüğünün sağlanmasını istedi.

Tersane işçileri de öğrencilerin eylemine destek sunmak amacıyla alandıydı.

"Üniversiteler işçi emekçi çocuklarına kapatılmaz" yazılı pankart açan TIB-DER'in katılımı coşkuyu da yükseltti. Alanda sık sık "Ne AKP

ne YÖK üniversiteler bizimle özgülüşecek", "Tersane işçisi yalnız değildir" sloganları haykırılırken, lise öğrencileri ÖSS'nin kaldırılmasını istedi.

Eylem halayların çekilmesinin ardından Eğitim Fakültesi'ne yürünmesi ile sona erdi.

* Sarıgazi Liseli Gençlik 6 Kasım'da Mehmetçik Lisesi önünde biraraya gelecek YÖK'ü protesto eylemi gerçekleştirdi. "İdare-Jandarma işbirliğine son", "Parasız eğitim istiyoruz" vb. sloganlar atan liseli gençlik, Mehmetçik Lisesi önünde, üzerinde "YÖK'e hayır" yazan bir pankart açarak yürüyüşe geçti. Temel Haklar ve Özgürlükler Derneği önüne kadar yürüten gençler, burada, yürüyüş boyunca akrepler ve robokoplarla eşlik eden jandarma tara-

dar gelerek burada bir basın açıklamasını yaptı. Eylemde "Özerk demokratik üniversite istiyoruz-MKÜ-ÖĞ-DER" pankartı açıldı. Sloganlar eşliğinde yapılan basın açıklamasının ardından kitle yürüyerek Eğitim Fakültesi önüne geldi ve eylemi halaylarla bitirdi. Eylemde ayrıca Partizan, Alinteri ve Eğitim-Sen, BES ve ESP de katıldı. (Hatay YDG)

* Samsun'da 19 Mayıs Üniversitesi öğrencileri yaptıkları bir yürüyüş ile YÖK'ü protesto etti. "Piyasalaşan üniversite değil, parasız bilimsel eğitim istiyoruz" yazılı pankart açan öğrenciler, Eğitim Fakültesi'nden Fen Edebiyat Fakültesi'ne yürüdü. Çeşitli sloganlar atan öğrenciler taşıdıkları dövizleri yan yana koyarak horon tepti.

* Kocaeli Üniversitesi Anıtkapı Yerleşkesi önünde bir araya gelen 200 öğrenci ve çeşitli demokratik kitle örgütü temsilcileri, "YÖK'e hayır, Demokratik üniversite istiyoruz, alacağız" yazılı bir pankart açtı. Sabri Yalın Parkı'na kadar yürüten kitle, burada bir basın açıklaması yaptı.

* Siirt Eğitim Fakültesi öğrencileri, fakülte binası önünde bir araya gelerek, YÖK'ün kuruluşunun 19. yıldönümünü protesto etti. Öğrencilerin yapmak istediği protesto eylemine polis izin vermek istemedi. Polis ile öğrenciler arasında kısa süreli bir gerginlik yaşanırken, öğrenciler "YÖK'e hayır", "Demokratik üniversite istiyoruz" ve "Ana dilde eğitim hakkımız engellenemez" dövizleri ile "Edi Bese" yazılı pankart açtı. (H.Merkezi)

Mersin

6 Kasım Mersin Üniversitesinde de protestolarla karşılandı. YDG, DSG, DPG, ÖGD ve Yurtsever Gençlik Hareketi'nin örgütlediği eyleme yaklaşık 150 kişi katıldı. 5 Kasım tarihinde Fen-Edebiyat Fakültesi önünden Mühendislik Fakültesi'ne kadar bildiri dağıtımını yaptı, tüm üniversite öğrencileri 6 Kasım'a davet edildi.

6 Kasım günü kitle Rektörlük önünde toplandı ve "Parasız Bilimsel Anadilde Eğitim için YÖK'e hayır Devrimci-Demokrat-Yurtsever öğrenciler" pankartını açtı. Eylemde sık sık "YÖK polis medya bu abluka dağıtılacak", "Faşizme karşı omuz omuza" vb." sloganlar atıldı. Yapılan basın açıklamasında eğitimde dayatılan emperyalist politikaları ve son günlerde artan ırkçı faşist saldırılara değinildi. Basın açıklaması bittikten sonra okul içerisinde panel yapıldı. (Mersin üniversiteli YDG)

Bursa

Bursa'da farklı tarihlerde yapılan iki eylemle YÖK protesto edildi.

6 Kasım günü Uludağ Üniversitesi öğrencileri kütüphane önünden Mediko-sosyal tesislerine kadar yürüdüler. Burada basın açıklaması okundu.

İkinci eylem de 8 Kasım günü Bursa merkezde yapıldı. Eylemi DGH, Ekim Gençliği, Emek Gençliği, SGD, SDG, Genç Kuruluş, YDG, DPG örgütlerken Partizan, DHP, BDSP, Bursa Temel Haklar Derneği, Batis, SDP, ESP ve KESK'e bağlı bazı şube üyeleri de destek verdi. Mafel Cafe önünden AVP Tiyatrosuna kadar slogan ve alkışlarla yüründü. Burada basın açıklaması okundu. Eylem Gündoğdu Marşı'nın okunmasıyla son buldu.

Karsarvan okudu.

Karsarvan, 12 Eylül askeri faşist darbesinin ürünü olan YÖK'ün kaldırılması gerektiğini dile getirdi. Öğrenci topluluk ve kulüplerinin nedsiz kapatılığın dikkat çeken Karsarvan, kültür sanat etkinliklerinin, örgütlenme araçları tırpanlanmak istendiğini ifade etti.

Eylem şair Mehmet Özer'in yaptığı konuşma ve şiirleri ile devam etti.

Türkiye'nin çeşitli illerinden Ankara'ya gelen Gençlik Federasyonu üyeleri, YÖK'ü 26. kuruluş yıldönümünde protesto etti. Abdi İpekçi Parkı'nda sabah saatlerinde toplanan öğrenciler, buradan otobüslerle Bilken'teki YÖK Başkanlığı'na hareket etti.

YÖK binası önünde açıklamayı okuyan Günay Dağ, bilimden ve demokrasiden yana ne varsa YÖK'ün kuruluşuyla yok edilmek istendiğini söyledi. Dağ, "Gençliğin düşünmesini, üretmesini, dahası nefes almasını dahi engelleyen bir kurum var. Bu kurum adı YÖK" dedi. Basın açıklamasının ardından üç kişilik bir heyet YÖK Başkanı Erdoğan Teziç ile görüştü. YÖK'ün anti demokratik uygulamalarına karşı toplanmış imzalar Teziç'e verildi.

Görüşme sonrası bilgi veren Günay Dağ, YÖK'ün kaldırılması konusunda düşüncelerini Teziç'e aktardıklarını, Teziç'in "YÖK'ü savunmuyorum, savunmayacağım" dediğini aktardı.

Hindistan'da gizli savaşın yeni bir cephesi: Salwa Judum

Giriş:

Gazetemizin okurları Hindistan'a çok da yabancı değil. Özellikle Hindistan Komünist Partisi (Maoist)'in ülke çapındaki (ama özellikle de Nepal'den Karnataka eyaletine uzanan kızıl koridor diye tabir edilen 12 eyalette) gücüne ve sürece dair gazetemizde sık sık çıkan haber, yorum ya da çeviriler sayesinde hepimizin belli bir fikri var.

Hindistan'daki halka yönelik baskı ve katliamları incelemek üzere IAPL tarafından örgütlenen ikinci Gerçekleri Araştırma Faaliyetiydi, Chattisgarh'a gerçekleştirilen gezi. Daha önce de 2004 yılında yine Maoistlerin güçlü olduğu bölgelerden biri olan Andhra Pradesh'e aynı amaçla gidilmiş ve eyaletteki devlet terörüne tanıklık edilmişti.

İncelemelerimiz sonucunda elde ettiklerimiz, Hindistan halkından ve onların yaşam koşullarından bahsetmeden geçmek mümkün değil. Hindistan halkının yoksulluğunu ölçmek ya da zihinlerde canlandırılmak için ülkemiz açısından bir karşılaştırma yapmanın imkanı yok görünüyor. Büyük şehirlerdeki görkemli yapıların, ticaret merkezlerinin, lüks evlerin yanında bu zenginliği kuşatan ve insanın kanını donduran bir yoksulluk her yanı sarmış durumda. Bu resim kırsal kesimlerde de kesinlikle değişmiyor, sadece yoksulluğu karşılaştırarak kadar lüks yerlerin olmayışı bu durumu "kanıksatıyor" insana.

İlk durduğumuz olan Mumbai'de bizleri karşılayan da işte böyle bir manzaraydı. Sokaklarda köpeklerin ve yem bulmaya çalışan kuşların arasında yatan insanlar, boyaları bir metreyi geçmeyen, içi ise beş-on metrekeyi geçmeyen samlardaki* yoksulluk, üstü başı dökülen insanlar...

Dornapal Kampı

22 Ekim Pazartesi:

Mumbai'den sonraki durduğumuz Chattisgarh'ın başkenti Raipur'du. Gece başlayacak yolculuğumuz için yapacağımız hazırlıklar ve ön bir toplantı yapmak üzere bir otele yerleşiyoruz. Toplantıya bizim dışımızda gezimiz boyunca yanımızda yer alacak olan Dr. B. D. Sharma, Avukat Sudha Bharadwaj ve Dasharat'ın yanı sıra yine avukatlar, insan hakları savunucuları ve Hindistan Komünist Partisi (Mark-sist-Leninist)'in Raipur yöneticileri katılıyor. Başta Sharma ve Sudha olmak üzere bizlere bölgenin tarihsel sürecini ve bugünkü durumu anlatıyorlar, özellikle de bölgede yaşayan kabile insanların durumlarından bahsediyorlar.

Burada 76 yaşındaki genç rehberimiz Sharma'dan bahsetmeden geçemeyiz. Sharma ülkedeki kabile halkları meselesinde uzman bir kişi. Onun kabile halkına ilgili Bölge Sulh Yargıcı olduğu Bastar'da bağ-

detin bir yanının devlet diğer yanının ise Naksalistler* olduğunu savunan bir kişi. Ancak yine de bugün Salwa Judum ile devlet destekli hareketin halka karşı olduğunu ve dolayısıyla esas meselenin bu olduğunu düşünüyor. Örneğin Maoistlerin bu bölgenin boşaltılmasına neden olduğunu söyleyenlere yanıt: "Eğer buraları Maoistler boşalttıysa onlar kimi örgütleyecekler, kimi işyan ettirecekler? O yüzden bu çok saçma bir iddia. 60 binden fazla insan bu kampanyadan etkilendi. Aslında, oradaki insanların zorla göç ettirerek, Maoistleri destek-siz bırakmaya çalışıyorlar" oluyor. İyî niyetli bir aydın ve halka yönelik saldırının karşısında durmaya çalışan bir avukat olarak notlarımızdaki yerini alıyor Pratap.

Bu görüşmenin ardından nihayet esas gideceğimiz Dantewara bölgesine varıyoruz. Burada UNICEF kampında gönüllü olarak çalışan Hishamu Kumar'ın evinde konaklıyoruz. Hishamu'nun evinde yine UNICEF gönüllüsü olan Lingu ile tanışıyor-

23 Ekim Salı:

Sabahın ilk ışıklarıyla ilk durduğumuz olan Bastar bölgesinin en büyük kasabası Jagdalpur'daydık. Esas gideceğimiz yer olan Dantewara için yola çıkmadan önce Avukat Pratap Narayan Agrawal ile görüştük. Pratap bölgedeki halka yönelik şid-

detin bir yanının devlet diğer yanının ise Naksalistler* olduğunu savunan bir kişi. Ancak yine de bugün Salwa Judum ile devlet destekli hareketin halka karşı olduğunu ve dolayısıyla esas meselenin bu olduğunu düşünüyor. Örneğin Maoistlerin bu bölgenin boşaltılmasına neden olduğunu söyleyenlere yanıt: "Eğer buraları Maoistler boşalttıysa onlar kimi örgütleyecekler, kimi işyan ettirecekler? O yüzden bu çok saçma bir iddia. 60 binden fazla insan bu kampanyadan etkilendi. Aslında, oradaki insanların zorla göç ettirerek, Maoistleri destek-siz bırakmaya çalışıyorlar" oluyor. İyî niyetli bir aydın ve halka yönelik saldırının karşısında durmaya çalışan bir avukat olarak notlarımızdaki yerini alıyor Pratap.

Bu görüşmenin ardından nihayet esas gideceğimiz Dantewara bölgesine varıyoruz. Burada UNICEF kampında gönüllü olarak çalışan Hishamu Kumar'ın evinde konaklıyoruz. Hishamu'nun evinde yine UNICEF gönüllüsü olan Lingu ile tanışıyor-

Bu görüşmenin ardından nihayet esas gideceğimiz Dantewara bölgesine varıyoruz. Burada UNICEF kampında gönüllü olarak çalışan Hishamu Kumar'ın evinde konaklıyoruz. Hishamu'nun evinde yine UNICEF gönüllüsü olan Lingu ile tanışıyor-

Bu görüşmenin ardından nihayet esas gideceğimiz Dantewara bölgesine varıyoruz. Burada UNICEF kampında gönüllü olarak çalışan Hishamu Kumar'ın evinde konaklıyoruz. Hishamu'nun evinde yine UNICEF gönüllüsü olan Lingu ile tanışıyor-

Bu görüşmenin ardından nihayet esas gideceğimiz Dantewara bölgesine varıyoruz. Burada UNICEF kampında gönüllü olarak çalışan Hishamu Kumar'ın evinde konaklıyoruz. Hishamu'nun evinde yine UNICEF gönüllüsü olan Lingu ile tanışıyor-

Bu görüşmenin ardından nihayet esas gideceğimiz Dantewara bölgesine varıyoruz. Burada UNICEF kampında gönüllü olarak çalışan Hishamu Kumar'ın evinde konaklıyoruz. Hishamu'nun evinde yine UNICEF gönüllüsü olan Lingu ile tanışıyor-

Bu görüşmenin ardından nihayet esas gideceğimiz Dantewara bölgesine varıyoruz. Burada UNICEF kampında gönüllü olarak çalışan Hishamu Kumar'ın evinde konaklıyoruz. Hishamu'nun evinde yine UNICEF gönüllüsü olan Lingu ile tanışıyor-

Bu görüşmenin ardından nihayet esas gideceğimiz Dantewara bölgesine varıyoruz. Burada UNICEF kampında gönüllü olarak çalışan Hishamu Kumar'ın evinde konaklıyoruz. Hishamu'nun evinde yine UNICEF gönüllüsü olan Lingu ile tanışıyor-

Bu görüşmenin ardından nihayet esas gideceğimiz Dantewara bölgesine varıyoruz. Burada UNICEF kampında gönüllü olarak çalışan Hishamu Kumar'ın evinde konaklıyoruz. Hishamu'nun evinde yine UNICEF gönüllüsü olan Lingu ile tanışıyor-

Bu görüşmenin ardından nihayet esas gideceğimiz Dantewara bölgesine varıyoruz. Burada UNICEF kampında gönüllü olarak çalışan Hishamu Kumar'ın evinde konaklıyoruz. Hishamu'nun evinde yine UNICEF gönüllüsü olan Lingu ile tanışıyor-

Bu görüşmenin ardından nihayet esas gideceğimiz Dantewara bölgesine varıyoruz. Burada UNICEF kampında gönüllü olarak çalışan Hishamu Kumar'ın evinde konaklıyoruz. Hishamu'nun evinde yine UNICEF gönüllüsü olan Lingu ile tanışıyor-

Bu görüşmenin ardından nihayet esas gideceğimiz Dantewara bölgesine varıyoruz. Burada UNICEF kampında gönüllü olarak çalışan Hishamu Kumar'ın evinde konaklıyoruz. Hishamu'nun evinde yine UNICEF gönüllüsü olan Lingu ile tanışıyor-

Bu görüşmenin ardından nihayet esas gideceğimiz Dantewara bölgesine varıyoruz. Burada UNICEF kampında gönüllü olarak çalışan Hishamu Kumar'ın evinde konaklıyoruz. Hishamu'nun evinde yine UNICEF gönüllüsü olan Lingu ile tanışıyor-

Bu görüşmenin ardından nihayet esas gideceğimiz Dantewara bölgesine varıyoruz. Burada UNICEF kampında gönüllü olarak çalışan Hishamu Kumar'ın evinde konaklıyoruz. Hishamu'nun evinde yine UNICEF gönüllüsü olan Lingu ile tanışıyor-

Bu görüşmenin ardından nihayet esas gideceğimiz Dantewara bölgesine varıyoruz. Burada UNICEF kampında gönüllü olarak çalışan Hishamu Kumar'ın evinde konaklıyoruz. Hishamu'nun evinde yine UNICEF gönüllüsü olan Lingu ile tanışıyor-

Bu görüşmenin ardından nihayet esas gideceğimiz Dantewara bölgesine varıyoruz. Burada UNICEF kampında gönüllü olarak çalışan Hishamu Kumar'ın evinde konaklıyoruz. Hishamu'nun evinde yine UNICEF gönüllüsü olan Lingu ile tanışıyor-

Bu görüşmenin ardından nihayet esas gideceğimiz Dantewara bölgesine varıyoruz. Burada UNICEF kampında gönüllü olarak çalışan Hishamu Kumar'ın evinde konaklıyoruz. Hishamu'nun evinde yine UNICEF gönüllüsü olan Lingu ile tanışıyor-

Bu görüşmenin ardından nihayet esas gideceğimiz Dantewara bölgesine varıyoruz. Burada UNICEF kampında gönüllü olarak çalışan Hishamu Kumar'ın evinde konaklıyoruz. Hishamu'nun evinde yine UNICEF gönüllüsü olan Lingu ile tanışıyor-

Bu görüşmenin ardından nihayet esas gideceğimiz Dantewara bölgesine varıyoruz. Burada UNICEF kampında gönüllü olarak çalışan Hishamu Kumar'ın evinde konaklıyoruz. Hishamu'nun evinde yine UNICEF gönüllüsü olan Lingu ile tanışıyor-

Bu görüşmenin ardından nihayet esas gideceğimiz Dantewara bölgesine varıyoruz. Burada UNICEF kampında gönüllü olarak çalışan Hishamu Kumar'ın evinde konaklıyoruz. Hishamu'nun evinde yine UNICEF gönüllüsü olan Lingu ile tanışıyor-

rut. İlk sohbetimiz de onunla oluyor. Lingu samimi bir şekilde halkın yaşam koşullarında az da olsa bir değişikliği yapmak için bu proje içinde yer alıyor. Ancak bu tür örgütlerin işlevi konusunda kafasının açık olmadığı kesin. Örneğin, devlet halkı zorla kamplara yerleştiriyor ve onlara yardım etmek için UNICEF gibi bir örgütü çağırıyor. "Bu bir çelişki değil mi?" sorusunu anlamı kavrayamıyor, çünkü UNICEF'in karakterini bilmiyor. Sorumuza Hishamu yanıt veriyor: Gandi'nin Kızılhaç hakkında söylediklerini (Kızılhaç savaşa yardım eder) tekrarlayarak; "Biz kamplarda yaşamak zorunda bırakılanlara yardım ettiğimizde devletin temel fikrine hizmet etmiyor muyuz? Evet ediyoruz. Ama bu kaçınılmaz. İnsanlar o koşullarda yaşarken bu insanlar için çok az da olsa bir şeyler yapmaya çalışıyoruz..."

Maoistler, 1960'lardan beri halka iç içe bölgede faaliyet gösterirken bu sorunların neden iki yıldır çıktığını soruyor komiteden biri. Onlar da biliyorlar Maoistlerin halka zarar vermediğini. Ş'ün da bu nedenle ortaya çıkmadığını...

Sohbet sürerken bölge polis şefinin bizi görmek istediğini öğreniyoruz. Nazikçe bizi karakola davet ediyormuş. Karakola gittiğimizde bizi son derece kibar karşılayan genç bir polis şefi karşılıyor bizi. Psikolojik savaş uzmanı olduğu her halinden belli olan Rahul Sharma isimli polis, bölgeden bahsediyor, ormanlık bölgelere gitmemiz konusunda bizi kibarca uyarıyor. (ne de olsa güvenliklerimiz almakta onlar sorumlu, "Naksalist terör" ile karşılaşılabiriz buralarda). Son üç-dört aydır politik partilerin de araya girmesiyle bölgede çatışmaların yaşanmadığını söylüyor. Ancak halkın hala neden kamplarda kaldığını ise açıklanamıyor. Biz de bu fırsatı değerlendirip kampları ziyaret edip edemeyeceğimizi soruyoruz. Tabi edebiliriz, hatta kendisi bizzat en yakın Dornapal kampının polis yetkilisini arayacağını ve bize yardımcı olacağını söylüyor. Bu şekilde ayrılıyor karakoldan.

24 Ekim Çarşamba:

Sabah Dornapal kampı için yola çıkıyoruz. Kamp kaldığımız yere çok uzak değil belki ama yolların kötülüğüyle uzadıkça uzuyor. Karadeniz'e benzeyen yeşil ormanların içinden, yol yapımında çalışan

olarak propaganda etmekte. Ve sanki bu hareket kendilerinden bağımsız gibi hakemliğe soyunmakta. Oysa HKP (M)'nin dediği gibi bu faşist bir yalandan başka bir şey değil. Direkt polislin silahlandırdığı, maaşlarını verdiği ve eğittiği özellikle yoksul halk gençliği yine halka karşı terör estirmeye devam ediyor. Şj sürecinde bugüne kadar binlerce insan öldürülürken on binlercesi de (50 bin civarında) zorla kamplara konulmuş. Kamplara girmeye reddedenler Naksalist olarak tanımlanmaları üzerine ormanların içlerine kaçarak Halk Savaşı yürüten Maoistlere sığınmışlar. 1960'ların sonlarından bu yana bölgede Halk Savaşı yürüten Maoistler bölgede

olumlu bir güç durumunda. Chattisgarh, demir ve kömür madenleri açısından oldukça zengin bir bölge. Son yıllarda çok uluslu şirketler bölgede önemli yatırımlar yapmış bulunuyor. Eyaletteki birçok kişi Salwa Judum hareketinin de bu çok uluslu şirketlerin güvenliğini sağlamak üzere başlatıldığını düşünüyor. Bölgenin Başbakanı Raman Singh'in Mayıs 2005'te (Şj başlamadan bir ay önce) ABD ve Kanada'yı ziyaret etmesi de bunun kanıtı. Maoist hareketin güçlü olduğu bölgede çok uluslu şirketlerin yağma ve talanı istedikleri gibi gerçekleştirilemeyeceği de gayet açık. Bu anlamıyla Şj hareketinin amacı da çok açık bir şekilde ortaya çıkıyor.

na'ya gidiyoruz. Burası zorla boşaltılmış bir köy, kampa sadece 5 km uzakta. Köye geldiğimizde 5-6 kadının evlerin önünde oturduğunu görüyoruz. Kadınlardan biri yanımıza geliyor. Kadınlardan biri yaptıklarını, köylerinden neden ayrıldıklarını soruyoruz. O da köyünün hikayesini anlatıyor: Salwa Judum hareketi başladığında köy halkının ne onlardan ne de Naksalistlerden bir korkuları varmış. 4 ay sonra bir gün köyün önünden geçen yolda Naksalistlerin cezalandırdıkları iki kişinin cesedi bulunuyor. Polis gelip bunu kimlerin yaptığını soruyor. Köylüler bilmediklerini söylüyorlar ama polisleri ikna etmek imkansız. Bunun üzerine polis onları "Naksalistlerden korumak için" zorla kampa götürüyor. Naksalistlerden korkup korkmadıklarını soruyoruz; "Ben sıradan bir insanım, neden korkayım. İki taraftan da korkuyorum."

Salwa Judum'un anlamını sorduğumuzda ise "evlerimizden olduk, zorla kamplarda kalıyoruz. Salwa Judum ne olsun?" yanıtı veriyor kadınlardan biri bu soru üzerine yanımızdan hızla uzaklaşmaya çalışırken... Köyde karşılaştığımız bir gencin ise babasını Maoistler cezalandırdığını bu nedenle SPO'ya (özel polis bürosu) katılmış. Ayda 50 bin Rupî maaş almıyormuş. Dönerse kendisinin Maoistler tarafından öldürüleceğini düşünüyor. 50 bin Rupî bir köylü için oldukça büyük bir para. Salwa Judum'un onun için anlamı ise bu para olsa gerek...

Yola yakın yerlerin dışındaki köylere gitme isteğimiz ise "Naksalistlerin karamayını döşemiş olduğu ve güvenliğimizi alamayacakları" gerekçesiyle reddedildi. Ancak bu gördüklerimiz de kampların nasıl yerler olduğuna ve köylerin hangi gerekçelerle boşaltıldığına dair yeterli bilgileri veriyordu.

25 Ekim Perşembe:

Hishamu Kumar'ın evinden ayrılarak Dantewara kasabasına dönüyoruz. Burada bizi bekleyen Sudha, başka köylere gidemeyeceğimizi, çünkü bizim oraya gideceğimizin oradaki köylülerin güvenliğini tehlikeye atabileceğini söylüyor. Bizden sonra köylere gidecek olan polisin, halka baskı yapacağını anlatıyor. Bunun üzerine o günü Dantewara'da geçirmeye karar veriyoruz. Burada ilk olarak gittiğimiz yer bölge adliyesi. Avukatlarla Hindistan hukuk sistemi üzerine sohbetler yapılıyor. Tutsakların bulunduğu yerin güvenliğini sorumlu polis yetkilisi ile görüşüyoruz. Burada hiç politik tutsak olmadığını söylüyor. Naksalistlerin politik tutsak olarak görülmediği açık. Çıkışta hapishanede tutuklu bulunan Kawasi Baman'ın kardeşi ile görüşme şansımız oldu. Korsaguda adındaki Salwa Judum'daki bir köy olan Avatpalli köyü Salwa Judum'un düzenlediği bir yürüyüşe katılmadıkları için Naksalist ilan edilmiş. Köy halkı Şj'a direnişler ve kaçmışlar. Kardeş Baman'ın cesur duruşu herkesi etkiliyor.

olumlu bir güç durumunda. Chattisgarh, demir ve kömür madenleri açısından oldukça zengin bir bölge. Son yıllarda çok uluslu şirketler bölgede önemli yatırımlar yapmış bulunuyor. Eyaletteki birçok kişi Salwa Judum hareketinin de bu çok uluslu şirketlerin güvenliğini sağlamak üzere başlatıldığını düşünüyor. Bölgenin Başbakanı Raman Singh'in Mayıs 2005'te (Şj başlamadan bir ay önce) ABD ve Kanada'yı ziyaret etmesi de bunun kanıtı. Maoist hareketin güçlü olduğu bölgede çok uluslu şirketlerin yağma ve talanı istedikleri gibi gerçekleştirilemeyeceği de gayet açık. Bu anlamıyla Şj hareketinin amacı da çok açık bir şekilde ortaya çıkıyor.

olumlu bir güç durumunda. Chattisgarh, demir ve kömür madenleri açısından oldukça zengin bir bölge. Son yıllarda çok uluslu şirketler bölgede önemli yatırımlar yapmış bulunuyor. Eyaletteki birçok kişi Salwa Judum hareketinin de bu çok uluslu şirketlerin güvenliğini sağlamak üzere başlatıldığını düşünüyor. Bölgenin Başbakanı Raman Singh'in Mayıs 2005'te (Şj başlamadan bir ay önce) ABD ve Kanada'yı ziyaret etmesi de bunun kanıtı. Maoist hareketin güçlü olduğu bölgede çok uluslu şirketlerin yağma ve talanı istedikleri gibi gerçekleştirilemeyeceği de gayet açık. Bu anlamıyla Şj hareketinin amacı da çok açık bir şekilde ortaya çıkıyor.

Bu son görüşmeyle birlikte bölgeden ayrılarak Raipur'a dönüyoruz.

26 Ekim Cuma:

Chattisgarh'taki son günümüz, ön rapor için yapılan toplantı, dinlenme vs. ile geçiyor. Raipur Hapishanesi'nde Maoist olduğu ve Maoistler yardım ettiği gerekçesiyle Mayıs ayından bu yana tutuklu bulunan 57 yaşındaki Dr. Binayak Sen ile görüşme talebimiz ise tüm bekleşimize karşın kabul edilmiyor. Dr. Binayak 70 yaşındaki Naksalist olmakla suçlanan bir tutsağı sağlık sorunları nedeniyle ve resmi görevlilerin verdiği izinle ziyaret etmesi üzerine tutuklanmış. Sudha bize gerçek nedenin Binayak'ın Şj hakkındaki yazıları yazan kişi olduğu için tutuklandığını söylüyor. Eğer yardım etmekten ceza alırsa 3 ila 7 yıl arasında bir ceza alacak. Üye olarak ceza alır ise ömür boyu ya da idam cezası alacağı söyleniyor. Binayak'ın kaldığı hapishanede 50'si erkek 15'i kadın toplam 65 politik tutsak bulunuyormuş.

27 Ekim Cumartesi:

Yeni Delhi'de Hindistan Kadın Basın Örgütünde, basın açıklaması için toplanıyoruz. Hindistan basını öğleden önce hiçbir habere gelmezmiş. Devlet yetkililerinin dahili bu nedenle öğleden sonra basın toplantılarını yaptıklarını öğreniyoruz. Saat 11.30 olarak belirlenen basın toplantısı basının saat 14.00'te gelmesiyle başlayabiliyor. Toplantının ve sorulan soruların ardından grup üçe bölünerek raporun çeşitli basın kuruluşlarına ve kamuoyuna duyurulması için görev bölüştürülmüş yapılıyor. Ve tüm bunların ardından komitenin görevi son buluyor.

* Slam'in Türkçe karşılığını yazmak mümkün değil. Zira sözlükten "kenar mahalle" ya da "gecekondu semti" olarak çevirirsek kesinlikle gerçek karşılığı bulamayacak.

** Hindistan'da Maoistlere 1960'lardaki Naksalbari köylü hareketinin devamcısı oldukları ilanı ettikleri için Naksalist deniliyor.

Halkın avukatı; Sudha

Sevgili Sudha gibi bir insanla tanışıp da ona özel bir yer ayırmamak mümkün olmazdı. Sudha Hindistan'ın iki ayrı eyaletinden olan anne ve babadan Amerika'da doğmuş. Teknoloji sektöründe çalışırken hareketle tanıştıktan sonra avukat olarak görev yapmanın halk için daha faydalı olacağını düşünerek avukat olmuş. Sudha halkın avukatı denilince akla gelebilecek en güzel karakterlerden biri olmalı. Tabi kadın olması da onun ayrı bir güzelliği. Üzerinde sarı, arkaadn sınıksız örüldüğü uzun siyah saçları ve alnında evli olduğunu ifade eden kırmızı boyası ile, canlı ve heyecanlı konuşmasıyla hem halktan biri olduğunu hem anlatırsunuz hem de birikimine tanık oluyorsunuz. Sudha aydın ve terlikleri çıkartıp bağdaş kurup oturacak kadar doğal ve sade, aynı zamanda 8 kişilik ekibi organize edip bölgedeki faaliyetimizi neredeyse tek başına örgütleyebilecek kadar da güçlü bir kadın. Kendisiyle yaptığımız sohbetlerde hareketin kabile halkının yaşamında özellikle de kadınların yaşamında nasıl değişiklikler yaptığını anlatıyor heyecanlı. Bitip tükenmez enerjisiyle her sorumuza yanıt olmaya çalışıyor. Sudha özel bir iz bıraksada üzerimde, sadece o değil, inisiyatif sahibi, kendilerini çok iyi ifade edebilen, hem mesleki olarak hem de ülkenin politik durumuna ilişkin net görüşleri olan kadın avukatlarla tanıştık Mumbai'de. Hindistan gibi feodal ve dini değerlerin öylesine yaşam içinde yer tuttuğu bir ülkede böyle güçlü ve kararlı insanları tanımak ayrı bir mutluluktur...

Salwa Judum'un anlamı herkese göre değişiyor

Egemenlerin halkı sindirmek ama özellikle de öncülerini bastırmak için kullandığı yöntemler "ne ilginçtir ki" dünyamızın neresine gitseniz belli özgünlükler taşısa da değişmiyor. Bunun adı kimi yerde köy boşaltma, köyleri ve ormanları yakma, koruculuk sistemi olurken Hindistan'da bulunan isim ise Salwa Judum olmuş. Ş'ün üç anlamı olduğundan söz ediyor. Birincisi Barış Yürüyüşü, ikincisi Barış Hareketi, üçüncüsü ise Temizlik Avcı... Ama adına ne denirse denisin son tahlilde amaç balığın yaşadığı suyu ku-

rutmak.

Maoistlerin de halka karşı şiddet uygulamalarına dair bir takım iddialar mevcut. Özellikle bölgenin Andhra Pradesh'e yakın yerindeki Errabore kampına yönelik baskında sivilleri katlettiği söyleniyor. Hindistanlı Maoistler bu baskının Şj'nin başladığı ilk zamanlarda yapıldığını ve hedefinin kesinlikle siviller olmadığını, ölenlerin de SPO'dan olduğunu söylüyor. Ancak yine de istemedim kaza ile birkaç olayın yaşandığını kabul ediyorlar. Bu konuda halka özeleştirici de veren Maoistler, halkın kur-

tuluşu için var olan hareketlerinin halka karşı herhangi bir eylemde bulunmayacağını açıklıyorlar.

Şj ise direkt polis karargahlarında kullanılan ve uygulamaya konulan bir plan dahilinde yürütülmeye başlanmış. Haziran 2005'te başlayan hareketle Naksalistlere ve Naksalistleri destekleyen kabile halklarına karşı dehşet verici bir baskı kampanyası uygulanmış. Devlet bu hareketi kendiliğinden bir halk hareketi olarak tanımlayarak Salwa Judum ve Maoistler (ve onların destekleyenler) arasındaki bir çatışma

olumlu bir güç durumunda. Chattisgarh, demir ve kömür madenleri açısından oldukça zengin bir bölge. Son yıllarda çok uluslu şirketler bölgede önemli yatırımlar yapmış bulunuyor. Eyaletteki birçok kişi Salwa Judum hareketinin de bu çok uluslu şirketlerin güvenliğini sağlamak üzere başlatıldığını düşünüyor. Bölgenin Başbakanı Raman Singh'in Mayıs 2005'te (Şj başlamadan bir ay önce) ABD ve Kanada'yı ziyaret etmesi de bunun kanıtı. Maoist hareketin güçlü olduğu bölgede çok uluslu şirketlerin yağma ve talanı istedikleri gibi gerçekleştirilemeyeceği de gayet açık. Bu anlamıyla Şj hareketinin amacı da çok açık bir şekilde ortaya çıkıyor.